

EGW

Notities

2013-1

“En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten.”

OORSPRONG

**Supplement bij de volwassen les in de
Sabbatschool
jan-feb-mrt 2013**

Inhoud

1.	29 dec tot 4 jan	– Jezus, Schepper van Hemel en Aarde.....	3
2.	5 jan tot 11 jan	– Schepping, het vormen van de wereld.....	8
3.	12 jan tot 18 jan	– De schepping voltooid	13
4.	19 jan tot 25 jan	– Schepping, een Bijbels thema.....	18
5.	26 jan tot 1 feb	– Schepping en moraal	23
6.	2 feb tot 8 feb	– Schepping en de zondeval	28
7.	9 feb tot 15 feb	– Door een spiegel, in raadselen.....	34
8.	16 feb tot 22 feb	– Jezus, Voorziener en Onderhouder	40
9.	23 feb tot 1 mrt	– Huwelijk, een geschenk uit Eden	45
10.	2 mrt tot 8 mrt	– Beheerder zijn en het milieu.....	50
11.	9 mrt tot 15 mrt	– Sabbat, een geschenk uit Eden	56
12.	16 mrt tot 22 mrt	– Schepping en het evangelie	61
13.	23 mrt tot 29 mrt	– Schepping, alweer!.....	67

Zonsondergang vrijdagavond, begin van de Sabbat

	Nederland	Suriname (Par'bo)	Curaçao (W'stad)	Aruba (O'stad)
4 januari	16:43	18:39	18:24	18:28
11 januari	16:52	18:43	18:28	18:31
18 januari	17:03	18:46	18:31	18:35
25 januari	17:15	18:48	18:35	18:39
1 februari	17:28	18:38	18:38	18:42
8 februari	17:41	18:41	18:40	18:44
15 februari	17:54	18:53	18:42	18:46
22 februari	18:07	18:53	18:44	18:49
1 maart	18:20	18:53	18:45	18:49
8 maart	18:32	18:52	18:45	18:50
15 maart	18:45	18:51	18:46	18:50
22 maart	18:57	18:51	18:46	18:51
29 maart	19:09	18:50	18:47	18:51

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de geschriften van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie met instemming van de originele uitgevers: Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

Engelse editie kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Een uitgave van: **Promise Ministry®**
Contact: **info@promiseministry.nl**

U mag dit digital document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. 29 dec tot 4 jan – Jezus, Schepper van Hemel en Aarde

Sabbatmiddag, 29 december

Het hoogste goed komt niet voort uit diepe redenering, de wereld leerde God niet kennen door menselijke wijsheid, maar heilige mensen van God hebben door de Heilige Geest gedreven gesproken. Geen redenering of uitlegging zal voldoende zijn om het waarom en waartoe van de schepping van de wereld te verklaren. Het moet begrepen worden door geloof in de grote scheppende macht. Door vertrouwen moeten wij geloven in de machtig werkende scheppende kracht van God door Jezus Christus. "Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is door het waarneembare." Hebreëën 11:3. Dit is iets wat vastgesteld kan worden, maar redenering alleen zal nooit iemand van de waarheid van deze uitspraak overtuigen. — *Manuscript Releases*, vol. 3, p. 337.

Zondag, 30 december: In den Beginne

Door stil te staan bij de wetten van de materie of de wetten van de natuur, verliezen velen, als zij het al niet ontkennen, de voortdurende en directe werking van God uit het oog. Zij dragen de gedachte uit dat de natuur onafhankelijk van God werkt, daar zij in en van zichzelf haar eigen grenzen en haar eigen krachten heeft om mee te werken. In hun gedachten is er een duidelijk onderscheid tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke. Het natuurlijke wordt toegeschreven aan normale oorzaken, los van de kracht van God. Er wordt levenskracht toegeschreven aan materie en de natuur wordt vergoddelijkt. Er wordt verondersteld dat materie in bepaalde verhoudingen is geplaatst en daarna is overgelaten om volgens vaststaande wetten te werken waar zelfs God niet aan kan komen. De natuur zou over bepaalde eigenschappen beschikken en onderhevig aan wetten zijn gemaakt en daarna aan zichzelf zijn overgelaten om deze wetten te gehoorzamen en het werk te volbrengen dat oorspronkelijk werd opgedragen.

Dit is valse wetenschap. Er is niets in het woord van God om dit te ondersteunen. God schaft zijn wetten niet af, maar Hij werkt voortdurend door hen, terwijl Hij ze als Zijn instrumenten gebruikt. Zij werken niet uit zichzelf. God werkt voortdurend in de natuur. Zij is Zijn dienaar, en wordt geleid zoals Hij wil. De natuur getuigt in haar werk van de intelligente aanwezigheid en actieve werking van een wezen dat Zich beweegt in al Zijn werken in overeenstemming met Zijn wil. Het is niet door een oorspronkelijke kracht die eigen is aan de natuur dat de aarde ieder jaar weer haar overvloed geeft en voortgaat in haar baan om de zon. De hand van oneindige macht is steeds aan het werk in het leiden van deze planeet. Gods kracht, die ieder moment wordt uitgeoefend, houdt haar op haar plaats en draaiende.

De God des hemels is voortdurend aan het werk. Het is door Zijn kracht die maakt dat de vegetatie floreert, dat ieder blad verschijnt en dat iedere bloem bloeit. Iedere regendruppel of sneeuwvlok, iedere grasspriet, ieder blad en bloem en struik, getuigt van God. Deze kleine dingen die zo algemeen rondom ons zijn, leren ons de les dat er niets beneden de waardigheid van de oneindige God is om acht op te slaan, er is niets te klein voor Zijn aandacht.

De werking van het menselijke lichaam kan niet helemaal begrepen worden, het vertoont geheimenissen die de intelligentste mensen verbijsteren. Het is niet het gevolg van een mechanisme dat eenmaal in werking is gesteld en doorgaat met zijn werk, waardoor het hart klopt en ademhaling volgt op ademhaling. In God

leven wij, bewegen wij ons en zijn wij. Iedere ademhaling, elke hartslag is een voortdurend bewijs van de kracht van een steeds aanwezige God. Het is God die de zon laat opkomen in de hemel. Hij opent de vensters van de hemel en geeft regen. Hij laat het gras groeien op de bergen. "Hij geeft sneeuw als wol, Hij strooit de rijp als as." "Als Hij zijn stem doet horen, is er een geruis van water aan de hemel... bliksemen maakt Hij bij de regen, en wind doet hij voortkomen uit zijn voorraadkamers." Psalm 147:16 en Jeremia 10:13. De Here is voortdurend aan het werk in het in stand houden en gebruiken van Zijn dienaren, de dingen die Hij heeft gemaakt. Christus zegt: "Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook." Johannes 5:17. —*Testimonies*, vol. 8, pp. 259–261.

Maandag 31 december: De Hemelen Verkondigen

De Schepper heeft overvloedig bewijs gegeven dat Zijn kracht onbegrensd is, dat Hij koninkrijken kan oprichten en koninkrijken omver kan werpen. Hij draagt de wereld door het woord zijner kracht. Hij maakte de nacht en geleidt de schijnende sterren in de hemel. Hij noemt ze allen bij name. "De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen," (Psalm 19:1) en laat de mens zien dat deze kleine wereld slechts een puntje is in Gods schepping. Al zou ieder lid van het menselijke geslacht weigeren om Hem te erkennen, zeggende: Er is geen God, dan nog zou Hij geen onderdanen tekort komen om zijn kracht te verkondigen.

De bewoners van ongevallen werelden zien met medelijden en met verwijt op de trots en ingebeeldheid van de mensen. De rijken en geëerden van de wereld zijn niet de enigen die zichzelf verheerlijken. Velen die voorgeven God te vereren, spreken over hun eigen wijsheid en kunnen. Zij gedragen zich alsof God hen iets verschuldigd is, alsof Hij Zijn werk niet zonder hen kan voortzetten. Laten deze mensen opzien naar de sterrenhemel en met bewondering en verwondering de wonderbaarlijke werken van God bestuderen. Laten zij denken aan de wijsheid die Hij tentoonspreidt in het handhaven van volmaakte orde in het uitgestrekte universum en dat de mens weinig reden heeft om over zijn verworvenheden te pochen. —*The Youth's Instructor*, April 4, 1905.

Bij het formeren van onze wereld was God niet afhankelijk van stof of materie die al bestond. Want "het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare." Hebrreeën 11:3. Integendeel, alle dingen, stoffelijk of geestelijk, stonden voor de Here Jehova op bij Zijn stem en werden voor Zijn eigen bedoeling geschapen. De hemel en alle heerscharen daarin, de aarde en alle dingen daarin, zijn niet alleen het werk van Zijn handen, zij werden in het leven geroepen door de adem van Zijn mond. —*Selected Messages*, bk. 3, p. 312.

Wanneer de sluier die nu onze blik verduistert, weggenomen zal zijn en onze ogen die wereld van schoonheid, waarvan wij nu door de microscoop slechts een enkele glimp opvangen, zullen aanschouwen; wanneer wij de grootheid en heerlijkheid der hemelen zien, die wij nu door de telescoop van verre kunnen onderzoeken, wanneer, na het verderf van de zonde is weggenomen, de hele aarde zal verschijnen "in de schoonheid van de Here onze God" (Psalm 90:17), welk een gebied zal er dan open liggen voor onze studie! Daar zal de onderzoeker van de wetenschap de verslagen van de schepping lezen, zonder overblijfselen van de wet van het kwaad op te merken. Hij kan luisteren naar de muziek van de stemmen in de natuur, maar hij zal geen zweem van smart of geweeklaag bespeuren. In alles wat geschapen is, kan hij één handschrift vinden, in heel het heelal ziet hij de naam van God met grote letters geschreven

en noch op aarde en noch op de zee of aan de hemel zal hij één spoor van het kwaad terugvinden. — *Karaktervorming* blz. 303

Dinsdag 1 januari: De Kracht van Zijn Woord

Daar het boek der natuur en het Boek der Openbaring het zegel dragen van dezelfde grote Geest, kunnen ze slechts in harmonie met elkander spreken. Door verschillende werkwijzen en in verschillende talen getuigen ze van dezelfde grote waarheden. De wetenschap ontdekt steeds nieuwe wonderen, maar haar wetenschappelijke onderzoeken brengen niets wat, wanneer het goed wordt begrepen, in strijd is met de goddelijke openbaring. Het boek der natuur en het boek der openbaring verklaren elkaar. Ze maken ons bekend met God door ons iets te leren van de wetten waardoor Hij werkt.

Gevolgtrekkingen die men op onjuiste wijze heeft getrokken uit feiten waargenomen in de natuur, hebben echter tot een veronderstelde tegenstelling tussen wetenschap en openbaring geleid, en, in een pogen om de harmonie te herstellen, werden verklaringen van de Schrift aangenomen die de kracht van het Woord van God ondermijnen en vernietigen. Men heeft gedacht dat de geologie, de aardkunde, in tegenspraak was met de letterlijke uitlegging van het Mozaïsche scheppingsverhaal. Men heeft beweerd dat miljoenen jaren nodig waren voor de evolutie der aarde uit de chaos, en om nu de Bijbel aan te passen aan deze veronderstelde openbaring der wetenschap, nam men aan dat de scheppingsdagen onbepaalde perioden waren die zich uitstrekten over duizenden, misschien wel miljoenen jaren.

Een dergelijke gevolgtrekking is absoluut ongerechtvaardigd. Het Bijbelverhaal is in harmonie met zichzelf en met de leer der natuur. Van de eerste dag in het scheppingswerk staat geschreven: "Toen was het avond geweest en het was morgen geweest; de eerste dag" Gen. 1:5. En datzelfde wordt gezegd van alle eerste zes dagen van de scheppingsweek. De Schrift zegt, dat elk van deze perioden een dag is, bestaande uit avond en morgen, evenals elke andere dag sinds die tijd. Wat het scheppingswerk zelf betreft, luidt het Goddelijke getuigenis: "Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er". Ps. 33:9. Waarom zou God, die op dezelfde wijze ontelbare werelden het aanzien gaf, dan zo'n lange tijd nodig hebben voor de evolutie van de aarde uit de chaos? Moeten wij, om Zijn werken te verklaren, Zijn Woord geweld aan doen?

— *Karaktervorming* blz. 128, 129

De scheppende kracht die de werelden deed ontstaan, ligt in het Woord van God. Dit Woord verleent kracht; het verwekt leven. Elk gebod is een belofte; wanneer het door de wil wordt aangenomen en in de ziel opgenomen, brengt het met zich het leven van de Oneindige. Het verandert de natuur en herschept de ziel naar het beeld Gods. -- *Karaktervorming* blz. 126

God heeft het zaad geschapen zoals Hij de aarde heeft geschapen: door zijn Woord. Door dat Woord heeft Hij het macht gegeven te groeien en zich te vermenigvuldigen. Hij zei: "Dat de aarde jong groen voortbrenge, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo. . . En God zag dat het goed was." (Gen. 1:11,12)

Datzelfde Woord doet nog steeds het zaad groeien. Elk zaadje dat zijn blaadjes opzendt naar het zonlicht verkondigt de wonderwerkende macht van dat Woord, gesproken door Hem, die "gebod en het stond er." (Psalm 33:9).

— *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 45

God sprak, en Zijn woorden schiepen Zijn werken in de natuur. Gods schepping is slechts een voorraad van middelen gereed gemaakt voor Hem om onmiddellijk te gebruiken en Zijn wil te doen. Niets is onbruikbaar, maar de vloek heeft ervoor gezorgd dat onkruid wordt gezaaid door de vijand. Zullen alleen denkende wezens verwarring veroorzaken in deze wereld? Zullen wij niet voor God leven? Zullen wij Hem niet eren? Onze God en Heiland is volkomen wijs, volkomen toereikend. Hij kwam naar deze wereld opdat Zijn volmaaktheid in ons zou worden geopenbaard. — *Manuscript Releases*, vol. 6, p. 3.

Woensdag 2 januari: Jezus, Schepper van Hemel en Aarde

De grote Schepper riep het hemelse leger samen, opdat Hij in tegenwoordigheid van alle engelen speciale eer zou schenken aan Zijn Zoon. De Zoon was gezeten op de troon met de Vader en de hemelse menigte van heilige engelen was om hen heen verzameld. De Vader maakte toen bekend dat het door Hemzelf was bepaald dat Christus, Zijn Zoon, aan Hem gelijk moest zijn, zodat waar Zijn Zoon tegenwoordig was, het als Zijn eigen tegenwoordigheid zou zijn. Het woord van de Zoon moest net zo grif gehoorzaamd worden als het woord van de Vader. Zijn Zoon had Hij bekleed met gezag om het hemelse leger te leiden. Zijn Zoon zou vooral met Hem samenwerken in de voorgenomen schepping van de aarde en alle levende wezens die op aarde zouden leven. Zijn Zoon zou Zijn wil volbrengen en Zijn voornemens, maar zou niets uit Zichzelf alleen doen. De wil van de Vader zou in Hem vervuld worden.

— *The Story of Redemption*, pp. 13, 14.

De Soeverein van het universum stond niet alleen in Zijn liefdewerk. Hij had een medewerker - Eén die Zijn doelstellingen kon waarderen, en kon delen in Zijn blijdschap door het schenken van geluk aan geschapen wezens. "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God." Johannes 1:1,2. Christus, het Woord, was de Eniggeborene van God, en was één met de eeuwige Vader - één in natuur, in karakter, in doel - het enige Wezen dat inzage had in alle raadsbesluiten en bedoelingen van God. "Men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst." "Zijn oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid." Jesaja 9:5; Micha 5:1. En Gods Zoon verklaart aangaande Zichzelf: "De Here heeft Mij tot aanzijn geroepen als het begin van zijn wegen, vóór zijn werken van ouds af... Toen Hij de grondslagen der aarde bepaalde, toen was Ik een troetelkind bij Hem, Ik was één en al verrukking dag aan dag, te allen tijde Mij verheugend voor Zijn aangezicht." Spreuken 8: 22-30

De Vader werkte door middel van Zijn Zoon in het scheppen van alle hemelse wezens. "In Hem zijn alle dingen geschapen... hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen." Kolossenzen 1:16. — *Patriarchen en Profeten*, blz. 9

De grote behoefte van de mens voor een goddelijke leraar was in de hemel bekend. Het medelijden en de barmhartigheid van God werden opgewekt ten behoeve van de mens, gevallen en gebonden aan de strijdswagen van Satan, en toen de volheid des tijds was gekomen, zond Hij Zijn Zoon. Hij die aangewezen was in de hemelse raad kwam naar de aarde als een leraar. Hij was niemand

minder dan de Schepper van de wereld, de Zoon van de Oneindige God. De rijke weldadigheid van God gaf Hem aan onze wereld en om aan de noden van het menselijke geslacht tegemoet te komen, nam Hij de menselijke natuur op Zich. Tot grote verbazing van de hemelse legers, wandelde Hij op deze aarde als het Eeuwige Woord. Geheel voorbereid verliet Hij de koninklijke paleizen om naar een wereld te komen die bedorven en verontreinigd was door zonde. Op geheimzinnige wijze verbond Hij Zichzelf aan de menselijke natuur. "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond." Johannes 1; 14. De overvloedigheid van Gods goedheid, weldadigheid en liefde was een verrassing voor de wereld, van genade die werkelijkheid kon worden maar niet worden verteld. — *Fundamentals of Christian Education*, pp. 399, 400.

Donderdag 3 januari: De Schepper onder ons

De wijn die door Jezus geschapen werd op het bruiloftsfeest in Galilea was de beste wijn die de aanwezigen ooit hadden geproefd. Maar het bevatte in het geheel geen gisting...

Christus maakte Zijn daad niet bekend en in het begin wisten maar een paar mensen iets van de verlegenheid van de bestuurder. Maar nadat de nieuwe wijn binnen gebracht was, gaven de gasten uitdrukking aan hun verbazing over haar voortreffelijkheid welke de wijn die ze eerst voorgezet hadden gekregen overtrof. Het wonder werd bekend en juist het werk dat Christus graag wilde zien gebeuren, werd tot stand gebracht. Het geloof van de discipelen werd bevestigd. Dit wonder was voor hen een overtuigend getuigenis dat hun Meester de Verlosser van de wereld was.

Jezus raakte het water in de kruiken niet aan. Hij keek er alleen maar naar en onmiddellijk werd het als wijn vers van de tros. Slechts enkele dagen daarvoor had Christus geweigerd een wonder te doen om Zijn honger te stillen. Hij was zwak en uitgehongerd, want Hij was veertig dagen en veertig nachten zonder voedsel geweest, maar Hij wilde de stenen niet bevelen brood te worden om Zijn eetlust te bevredigen. Als antwoord op het voorstel van de vijand zei Hij: "Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat." Hij wilde ook de uitdaging niet aannemen om Zijn leven in gevaar te brengen door Zichzelf van het dak van de tempel te laten vallen om te bewijzen dat Hij de Zoon van God was. Als antwoord op de uitdaging zei Hij: "Er staat ook geschreven: Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken." Maar op het bruiloftsfeest deed Hij een wonder om te laten zien dat het huwelijk niet verboden is door God. — *The Bible Echo*, September 4, 1899.

Christus heeft nooit een wonder gedaan, of het moest zijn om aan een werkelijke behoefte te voldoen, en elk wonder was bedoeld om de mensen te leiden naar de boom des levens, waarvan de bladeren zijn tot genezing der volkeren. Het eenvoudige voedsel dat door de discipelen werd uitgedeeld bevatte een ware schat aan lessen. Het was eenvoudig voedsel van de vissers rond het meer van Galilea. Christus had de mensen een rijk voorziene tafel kunnen voorzetten, maar voedsel, dat alleen maar bereid was om de eetlust te bevredigen zou geen les hebben bevat voor hun bestwil. Christus leerde hen in deze les dat de natuurlijke voorzieningen van God voor de mens misbruikt waren. En nooit hebben de mensen zo genoten van de weelderige maaltijden, klaargemaakt om een verwende smaak te bevredigen, als deze mensen genoten van de rust en het eenvoudige voedsel dat Christus hen verschaftte, zo ver van de plaats waar mensen woonden. — *Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 301.

Het wonder dat Christus deed door de man die blind geboren was het zicht terug te geven, was een overtuigend bewijs van de goddelijkheid van Zijn zending. — *Review and Herald*, February 11, 1902.

De Here Jezus kende de beproeving die de man ondervond voor wie Hij dit wonder had gedaan en Hij gaf hem genade en woorden, zodat hij een getuige voor Christus werd. De man antwoordde en zeide tot de Farizeeën: "Hierin is toch iets wonderlijks, dat gij niet weet, vanwaar Hij komt, maar mijn ogen heeft Hij geopend. Wij weten, dat God naar zondaars niet hoort, maar is iemand godvruchtig, en doet hij zijn wil, die verhoort Hij. Van eeuwigheid is het niet gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene geopend heeft. Als deze niet van God was gekomen, Hij had niets kunnen doen." Johannes 9: 30-33. De blinde man die nu kon zien, zag op de wonderen van de schepping en zou hij zich dan afkeren van zijn Hersteller om de gunst te krijgen van hen die Hem wilden vangen in zijn spreken of hem belachelijk wilden maken? Hij voelde zich in staat om weerstand te bieden aan hun invloed. — *Signs of the Times*, October 23, 1893.

2. 5 jan tot 11 jan – Schepping, het vormen van de wereld

Sabbatmiddag, 5 januari

De Soeverein van het universum stond niet alleen in Zijn liefdewerk. Hij had een medewerker - Eén die Zijn doelstellingen kon waarderen, en kon delen in Zijn blijdschap door het schenken van geluk aan geschapen wezens. "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God." (Johannes 1:1,2). Christus, het Woord, was de Eniggeborene van God, en was één met de eeuwige Vader - één in natuur, in karakter, in doel - het enige Wezen dat inzage had in alle raadsbesluiten en bedoelingen van God. "Men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst." "Zijn oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid." (Jesaja 9:5; Micha 5:1). En Gods Zoon verklaart aangaande Zichzelf: "De Here heeft Mij tot aanzijn geroepen als het begin van zijn wegen, vóór zijn werken van ouds af... Toen Hij de grondslagen der aarde bepaalde, toen was Ik een troetelkind bij Hem, Ik was één en al verrukking dag aan dag, te allen tijde Mij verheugend voor Zijn aangezicht." (Spreuken 8:22-30).

De Vader werkte door middel van Zijn Zoon in het scheppen van alle hemelse wezens. "In Hem zijn alle dingen geschapen... hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen." (Kolossenzen 1:16). — *Patriarchen en Profeten*, blz. 9

Zondag, 6 januari: Woest en Ledig

Gods handwerk in de natuur is niet God Zelf in de natuur. De dingen in de natuur zijn een uitdrukking van Gods karakter, daardoor kunnen wij Zijn liefde begrijpen, Zijn macht en Zijn heerlijkheid, maar wij mogen de natuur niet als God zien. De artistieke vaardigheden van mensen hebben prachtige werken voortgebracht, dingen die een lust zijn voor het oog en deze dingen vertellen ons iets van de gedachten van de ontwerper, maar dat wat gemaakt is, is niet de persoon zelf. Het is niet het werk, maar de bewerker die de eer toekomt. Hoewel de natuur dus een uitdrukking is van Gods gedachten, is het niet de natuur maar de God van de natuur die verhoogd moet worden. — *Testimonies*, vol. 8, p. 263.

Och, hoe weinig begrijpt de mens van de volmaaktheid van God, Zijn alomtegenwoordigheid samen met Zijn almachtige kracht. Een menselijke kunstenaar ontvangt zijn intelligentie van God. Hij kan zijn werk op welk gebied dan ook alleen maar volmaakt vormen uit materialen die al gereedgemaakt zijn voor zijn werk. In zijn beperkte kracht zou hij niet de materialen kunnen scheppen en maken voor zijn doel, als de Grote Ontwerper er niet vóór hem was geweest en hem juist die hulp had gegeven ten eerste in zijn verbeeldingskracht. De Here God roept dingen tot aanzijn. Hij was de eerste Ontwerper. Hij is niet afhankelijk van de mens, maar vraagt minzaam de aandacht van de mens en werkt samen met hem in voortgaande en hogere ontwerpen. Maar dan trekt de mens alle eer naar zichzelf en wordt door zijn medemensen geroemd als een zeer opmerkelijk genie. Hij ziet niet hoger dan de mens. De eerste plicht wordt vergeten...

Ik ben bang dat wij gedachten hebben die alles bij elkaar te goedkoop en algemeen zijn. "Zie, de hemel, zelfs de hemel der hemelen, kan U niet bevatten." Laat niemand het wagen om de kracht van de Heilige van Israël te beperken. Er zijn vermoedens en vragen betreffende Gods werk. "Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond." Ja, engelen zijn de dienstknechten van God op aarde, die Zijn wil doen.

Bij het formeren van onze wereld was God niet afhankelijk van stof of materie die al bestond. Want "het zichtbare is niet ontstaan is uit het waarneembare." Hebreëën 11:3. Integendeel, alle dingen, stoffelijk of geestelijk, stonden op voor de Here Jehova bij het horen van Zijn stem en werden voor Zijn eigen bedoeling geschapen. De hemel en alle heerscharen daarin, de aarde en alle dingen daarin, zijn niet alleen het werk van Zijn handen, zij werden in het leven geroepen door de adem van Zijn mond.

De Here had bewijs gegeven dat Hij door Zijn kracht in een korte tijd het hele raamwerk van de natuur kon ontbinden. Hij kan dingen omkeren en dingen vernietigen die de mens op zijn stevigste en omvangrijkste manier heeft opgebouwd. Hij "verplaatst de bergen zonder dat men het merkt," Hij "keert ze om in zijn toorn," Hij "doet de aarde van haar plaats wankelen, zodat haar zuilen schudden." "De zuilen des hemels wankelden en stonden ontzet voor zijn dreigen." "De bergen beven voor Hem en de heuvelen versmelten; de aarde rijst voor Hem op, ja, de wereld en al haar bewoners. — *Selected Messages*, bk. 3, pp. 311, 312.

Maandag 7 januari: Er zij licht

Het Bijbelverhaal is in harmonie met zichzelf en met de leer der natuur. Van de eerste dag in het scheppingswerk staat geschreven: "Toen was het avond geweest en het was morgen geweest; de eerste dag." Genesis 1:5. En datzelfde wordt gezegd van elk der eerste zes dagen van de scheppingsweek. De Schrift zegt, dat elk van deze perioden een dag is, bestaande uit avond en morgen, evenals elke andere dag sinds die tijd. Wat het scheppingswerk zelf betreft, luidt het goddelijke getuigenis: "Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er." Psalm 33:9. Waarom zou God, die op dezelfde wijze ontelbare werelden het aanzien gaf, dan zo'n lange tijd nodig hebben voor de evolutie van de aarde uit de chaos? Moeten wij, om Zijn werken te verklaren, Zijn Woord geweld aandoen? — *Education*, p. 129.

De hemel wist dat een Goddelijke Leraar naar de aarde moest komen, toen ze neerkeek en de waanvoorstellingen zag waarin de mensen werden geleid. De mensen die in onwetendheid en morele duisternis verkeerden, moesten licht ontvangen, geestelijk licht, want de wereld kende God niet en Hij moest voor

hun begrip worden geopenbaard. De Waarheid keek neer uit de hemel en zag geen weerspiegeling van haar beeld. Want dikke wolken van morele duisternis en somberheid omhulden de wereld en alleen de Here Jezus kon de wolken terugschuiven, want Hij was het Licht van de wereld. Door Zijn aanwezigheid kon Hij de duistere schaduw die Satan tussen de mensen en God had geworpen, verdrijven. Duisternis bedekte de aarde en diepe duisternis het volk. Door de opeengestapelde verkeerde voorstellingen van de vijand, waren velen zo misleid, dat ze een valse God aanbaden, bekleed met de eigenschappen van een satanisch karakter. — *Fundamentals of Christian Education*, pp. 176, 177.

Het volk van God blijft teveel onder een wolk. Het is niet de wil van God dat Zijn volk in ongeloof zou leven. Jezus is licht en in Hem is er geen zweem van duisternis. Zijn kinderen zijn de kinderen des lichts. Zij zijn vernieuwd naar Zijn beeld en uit de duisternis geroepen naar Zijn wonderlijke licht. Hij is het licht der wereld en zij die Hem volgen, zijn het licht der wereld. Zij zullen niet in duisternis wandelen, maar zullen het licht des levens hebben. Hoe zorgvuldiger het volk van God ernaar streeft om Christus te weerspiegelen, des te hardnekkiger zullen zij vervolgd worden door de vijand. Maar hun nauwe verwantschap met Christus versterkt hen om weerstand te bieden aan de inspanningen van de sluwe vijand om hen van Christus af te trekken. God verlangt van Zijn volk dat ze als lichten in de wereld zullen schijnen. Niet alleen van de predikanten wordt verwacht dat zij dit doen, maar iedere discipel van Christus. Hun wandel zou met de hemel moeten zijn. En terwijl zij zich verheugen in hun omgang met God, zullen zij gemeenschap met hun naasten willen hebben, opdat zij in hun woorden en daden de liefde van God willen uitdrukken die hun harten bezielt. Op deze manier zullen zij lichten in de wereld zijn en het licht dat door hen straalt, zal niet uitgaan of weggenomen worden. Het zal echter wel duisternis worden in hen die er niet in zullen wandelen, maar het zal met toenemende helderheid op het pad schijnen van degenen die het licht gehoorzamen en erin wandelen. — *Review and Herald*, August 31, 1886.

Dinsdag 8 januari: Het scheppen van de hemel

Alleen het Woord van God geeft ons een echt verslag van de schepping van onze wereld. De theorie dat God geen materie schiep toen Hij de wereld het bestaan schonk, is ongegrond. Toen God onze wereld vormde was Hij niet afhankelijk van reeds bestaande materie. Integendeel, alle dingen, hetzij stoffelijk of geestelijk, verrezen voor de Here Jehova op Zijn stem en zijn geschapen volgens Zijn eigen doel. De hemelen en hemellichamen daarin, de aarde en al wat daarop was, zijn niet alleen het werk van Zijn hand; zij kwamen te voorschijn door de adem van Zijn mond.

Hoewel er in de natuur afzonderlijk leven en daarin verscheidenheid wordt geopenbaard, bestaat er toch eenheid in hun veelheid: want alle dingen ontvangen hun nut en hun schoonheid uit dezelfde bron. De Grote Meester Kunstenaar schrijft Zijn Naam op alle werken die Hij schiep, van de hoogste ceder van de Libanon tot aan het hysopkruid groeiend in de voegen van de muur. Die allen verklaren dat zij het handwerk van God zijn; van de hoogste berg en de grote oceaan tot aan de kleinste schelp op het strand. Hij schiep de nacht en ordende de lichtende sterren aan het uitspansel. Hij noemt ze allen bij name. De hemelen verkondigen Gods eer, en het uitspansel toont het 'werk Zijner handen'. Zij bewijzen de mens dat deze kleine wereld maar een druppel is in Gods schepping.

De geleerden die diep in de wetenschap graven, zijn gedwongen te erkennen, dat er in de natuur een oneindige kracht werkzaam is. Maar aan hun onbeholpen

verstand kan de natuur niets anders bieden dan tegenstrijdigheid en teleurstelling. Het is slechts in het licht van de Bijbelse openbaring dat men de natuur op de juiste wijze verstaan kan. "Door het geloof verstaan wij". "In den beginne schiep God..." (Genesis 1:1). In dit woord alleen kan het menselijke verstand rust vinden voor haar meest doordringende vragen, zoals de duif die terugvloog naar de ark van Noach. Daarboven, daaronder, kortom overall is de oneindige Liefde tegenwoordig. Deze liefde vervult alle dingen naar "al het welbehagen Zijner goedheid" (2 Tessaloniëzen 1:11).
— *Het geloof waardoor ik leef*, blz. 24.

Woensdag 9 januari: Een plaats om te leven

Wij moeten niet geïrriteerd of ontmoedigd raken over tijdelijke dingen vanwege ogenschijnlijke mislukkingen, ook moeten we de moed niet verliezen vanwege uitstel. Wij moeten opgewekt, hoopvol en dankbaar de grond bewerken, gelovende dat de aarde rijke voorraden in haar boezem houdt voor de getrouwe arbeider om te verzamelen, rijker dan goud of zilver. De krenterigheid waarvan zij beschuldigd wordt, is een vals getuigenis. Met de juiste, intelligente bewerking zal de aarde haar schatten opleveren ten goede van de mensen. De geestelijke lessen die geleerd moeten worden, zijn niet van geringe aard. De zaden van waarheid die in de aarde van het hart gezaaid zijn, zullen niet allemaal verloren gaan, maar zullen ontkiemen, eerst de halm, dan de aar en dan het volle koren in de aar. God sprak in het begin: "Dat de aarde jong groen voortbrengt, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen." God schiep het zaad net zoals Hij de aarde schiep, door het goddelijke Woord. Wij moeten onze verstandelijke vermogens gebruiken bij het bewerken van de grond en vertrouwen hebben in het Woord van God dat de vruchten van de aarde geschapen heeft om de mens te dienen.
— *Testimonies to Ministers*, p. 243.

Donderdag 10 januari: Het Almachtige Woord van God

Door het woord des HEREN zijn de hemelen gemaakt, door de adem van zijn mond al hun heer. Psalm 33: 6.

De stoffelijke wereld is onder Gods heerschappij. De wetten die heersen over heel de natuur, worden door de natuur gehoorzaamd. Alles spreekt en handelt volgens de wil van de Schepper. De wolken, de regen, de dauw, het zonlicht, de regenbuien, de wind, de storm, allen zijn onder het toezicht van God en geven onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan Hem die hen gebruikt. Het kleine grassprietje breekt door de aarde omhoog, eerst de halm, dan de aar, dan het volle koren in de aar. De Here gebruikt ze, Zijn gehoorzame dienaren, om Zijn wil te doen. De vrucht wordt eerst gezien in de knop, die de toekomstige peer, perzik of appel bevat en de Here ontwikkelt ze in het juiste seizoen, omdat ze Zijn werking niet weerstaan. Zij bieden geen weerstand aan de orde van Zijn schikkingen. Zijn werken worden nog niet voor de helft begrepen of gewaardeerd zoals ze in de natuur worden gezien. Deze stille predikers zullen de mensen hun lessen leren, als ze maar aandachtige luisteraars zijn...
God sprak, en Zijn woorden schiepen Zijn werken in de natuur. Gods schepping is slechts een voorraad van middelen die gereed gemaakt zijn om onmiddellijk te gebruiken naar Zijn welbehagen. Niets is onbruikbaar, maar de vloek heeft ervoor gezorgd dat onkruid wordt gezaaid door de vijand. Zullen alleen denkende wezens verwarring veroorzaken in deze wereld? Zullen wij niet voor God leven? Zullen wij Hem niet eren? Onze God en Heiland is volkomen wijs, volkomen toereikend. Hij kwam naar deze wereld opdat Zijn volmaaktheid in ons zou worden geopenbaard. — *Manuscript Releases*, vol. 17 pp. 58, 59.

Bij het stilstaan bij de wetten van de materie of de wetten van de natuur, verliezen velen, zo zij het niet ontkennen, de voortdurende en directe werking van God uit het oog. Zij geven zich over aan het idee dat de natuur onafhankelijk van God werkt, in en van zichzelf eigen beperkingen en eigen krachten hebbend om mee te werken. In hun gedachten is er een duidelijk onderscheid tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke. Het natuurlijke wordt toegeschreven aan normale oorzaken, los van de kracht van God. Er wordt levenskracht toegeschreven aan materie en de natuur wordt vergoddelijkt. Aangenomen wordt dat materie in bepaalde verhoudingen is geplaatst en aan zichzelf is overgelaten om volgens vaststaande wetten te werken waar zelfs God niet aan kan komen en dat de natuur over bepaalde eigenschappen beschikt en onderhevig aan wetten is gesteld en daarna aan zichzelf is overgelaten om deze wetten te gehoorzamen en het werk te volbrengen dat oorspronkelijk werd opgedragen.

Dit is valse wetenschap. Er is niets in het woord van God om dit te ondersteunen. God schaft zijn wetten niet af, maar Hij werkt voortdurend door hen, terwijl Hij ze als Zijn instrumenten gebruikt. Zij werken niet uit zichzelf. God werkt voortdurend in de natuur. Zij is Zijn dienaar, geleid zoals Hij wil. De natuur getuigt in haar werk van de intelligente aanwezigheid en actieve werking van een wezen dat Zich beweegt in al Zijn werken in overeenstemming met Zijn wil. Het is niet door een oorspronkelijke kracht die eigen is aan de natuur dat de aarde ieder jaar weer haar overvloed geeft en voortgaat in haar baan om de zon. De hand van oneindige macht is steeds aan het werk in het leiden van deze planeet. Gods kracht, die ieder moment wordt uitgeoefend, houdt haar op haar plaats en draaiende. — *Testimonies*, vol. 8, pp. 259, 260.

Verwant aan de theorie van de evolutie van de aarde, is die welke beweert dat uit kiemen, weekdieren en viervoetige dieren in een opgaande lijn de evolutie van de mens, het kroonstuk van de schepping, is ontstaan.

Wanneer men de gelegenheden van de mensen voor een wetenschappelijk onderzoek eens nagaat, hoe kort is dan zijn leven, hoe begrenst zijn actiegebied, hoe beperkt zijn visie, hoe veelvuldig en groot de dwalingen in zijn conclusies, vooral wanneer het gebeurtenissen betreft waarvan men aanneemt dat ze voorafgaan aan de Bijbelse geschiedenis, hoe vaak worden de veronderstelde gevolgtrekkingen van de wetenschap herzien of terzijde geschoven; hoe gemakkelijk worden de aangenomen perioden van de ontwikkeling van de aarde van tijd tot tijd met miljoenen jaren vermeerderd of verminderd en hoe dikwijls komen de theorieën, verkondigd door verschillende wetenschappers, niet met elkaar in botsing! Wanneer we dit alles nu nagaan, zullen we dan, ter wille van onze zogenaamde afstamming van kiemen, weekdieren en apen, de verklaring van de Heilige Schrift verwerpen, die zo verheven is in haar eenvoud: "God schiep de mens naar Zijn beeld, naar Gods beeld schiep Hij hen?" Genesis 1:27. Zullen wij dat verslag van onze stamboom verwerpen – een stamboom veel verhevener dan welke ook die in de paleizen van koningen worden bewaard – "... de zoon van Adam, de zoon van God." Lukas 3:38.

Bij een juist begrip zijn zowel de openbaringen van de wetenschap als de ervaringen van het leven in harmonie met het getuigenis van de Schrift aangaande de voortdurende werking van God in de natuur.

— *Karaktervorming*, p.130.

3. 12 jan tot 18 jan – De schepping voltooid

Sabbatmiddag, 12 Januari

We zouden onderwijzing niet moeten ontmoedigen en zouden ook geen lage waardering moeten geven aan verstandelijke ontwikkeling en discipline. God zou willen dat wij studenten zouden zijn zolang we in deze wereld leven. Iedere gelegenheid tot verbetering zou moeten worden benut en ontwikkeld. De verstandelijke vermogens moeten door oefening versterkt worden, de geest moet geoefend en verruimd worden door intensieve studie; maar dit alles kan gedaan worden terwijl het hart een gemakkelijke prooi wordt voor misleiding! Wijsheid die van boven komt, moet ingang vinden tot de ziel. "Het openen van uw woorden verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht." Ps 119:130. Zijn woord is ons als onderricht gegeven; niets daarin is verwerpelijk of misleidend. De Bijbel moet niet getoetst worden aan wetenschappelijke ideeën van mensen, maar de wetenschap moet getoetst worden aan de onfeilbare standaard.

Toch mag de wetenschappelijke studie niet verwaarloosd worden. Voor dit doel moeten boeken gebruikt worden, maar die boeken moeten in lijn zijn met de Bijbel, omdat die de standaard is. Boeken van deze strekking zouden de plaats moeten innemen van vele andere boeken die nu door studenten gebruikt worden. — *Counsels to Parents, Teachers and Students*, pp 425,426

Zondag 13 januari: De Zon, Maan en Sterren

God is de grondslag van alle wetenschap. Wetenschappelijk onderzoek opent voor de geest een groot veld van gedachten en informatie, die ons in staat stelt om God in Zijn scheppingswerk te herkennen. Onkunde mag trachten onjuiste gezichtspunten betreffende God te steunen door een beroep te doen op de wetenschap, maar in plaats daarvan draagt ware wetenschap bij aan nieuwe bewijzen van de wijsheid en de kracht van God. Goed beschouwd komen de wetenschap en het geschreven woord met elkaar overeen en werpen zij licht op elkaar. Samen leiden ze ons tot God doordat zij ons iets leren over de wijze en weldadige wetten waarmee God werkt.

— *Counsels to Parents, Teachers and Students*, p 246

Kennis en wetenschap moeten bekrachtigd worden door de Geest van God teneinde nobele doelen te dienen. Alleen de christen kan het juiste gebruik maken van kennis. Wetenschap moet vanuit een religieus standpunt worden bekeken, wil die goede waardering genieten. Dan zullen allen de God van de wetenschap aanbidden. Het hart dat verheven is door de genade van God kan het best de echte waarde van onderricht verstaan. Gods attributen, zoals gezien in zijn scheppingswerken kunnen alleen gewaardeerd worden als we kennis hebben van de Schepper. Kennis is alleen macht wanneer die gepaard gaat met ware nederigheid. De persoon die zichzelf wegcijfert, zal een edel leven hebben. Als Christus in het hart vertoefd door geloof, zullen we wijs zijn in Gods oog. — *Testimonies to Ministers* pp 196,197

De mens zal geen verontschuldiging hebben. God heeft voldoende bewijs gegeven waarop wij ons geloof kunnen bouwen indien we daarvoor kiezen. In de laatste dagen zal de wereld haast verstoken zijn van het ware geloof. Onder de geringste schijn zal het woord van God als onbetrouwbaar gezien worden, terwijl menselijke standpunten zullen worden aangenomen ofschoon die in tegenspraak

zijn met de duidelijke feiten uit de Bijbel. Men zal proberen het scheppingswerk te verklaren vanuit natuurlijke oorzaken, welke God nooit heeft geopenbaard. Maar menselijke wetenschap kan de geheimen van de God des hemels niet onderzoeken en ook geen verklaring vinden voor de machtige scheppingswerken, welke een wonder zijn van Zijn almachtige kracht, evenmin als hij kan aantonen hoe God Zijn bestaan vond. "De verborgen dingen zijn voor de Here onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen voor altijd." Deuteronomium 29:29. Gods wegen zijn niet onze wegen en Gods gedachten zijn niet onze gedachten. Menselijke wetenschap kan nooit de wonderwerken van God verklaren. — *Spiritual Gifts*, vol 4 pp 94,95

Maandag 14 Januari: De Schepping van lucht- en waterdieren

Christus zegt in een van Zijn meest indrukwekkende lessen: "Ziet naar de vogelen des hemels; zij zaaien niet en maaien niet en brengen niet bijeen in schuren, en toch voedt uw hemelse vader die; gaat gij ze niet verre te boven? Wie van u kan door bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen?" Matteüs 6:26,27. De grote Leraar leidt de gedachten hier naar het begrijpen van de ouderlijke zorg en liefde die God heeft voor Zijn kinderen. Hij maakt hen opmerkzaam op de vogels die van boom tot boom vliegen of onbezorgd en onbevreesd langs de oever van het meer scheren. God houdt zijn oog gericht op deze kleine schepsels. Hij zorgt voor hun voedsel; Hij voorziet in hun eenvoudige behoeften. Jezus vraagt: "Gaat gij ze niet verre te boven?" Waarom zijn we dan moedeloos of kijken we met verdrietig voor gevoel naar de toekomst?

Het is niet 's mensendenken of 's mensenvrees die in zijn behoeften voorziet en maakt dat hij zich ontwikkelt in zijn jeugd en sterk wordt, maar het is God Die stil Zijn werk doet voor de mens terwijl Hij die laat groeien tot volwassenheid en zijn gedachten leidt om kennis te verkrijgen.

Opnieuw zegt Hij: "Worden niet twee mussen te koop aangeboden voor een duit? En niet een daarvan zal ter aarde vallen zonder uw Vader. En de haren van uw hoofd zijn ook alle geteld. Weest dan niet bevreesd; gij gaat vele mussen te boven." Matteüs 10: 29-31. Indien God zorgt voor de kleine vogels, zal Hij niet groter liefde en zorg tonen voor het schepsel dat naar Zijn beeld gemaakt is? — *Pamphlet The Sanitarium Patients at Goguc Lake*, pp 14 - 16

"Worden niet twee mussen te koop aangeboden voor een duit? En niet een daarvan zal ter aarde vallen zonder uw vader." Denk hieraan, niet één van deze kleine bruine mussen die al zingend God lof brengen zal ter aarde vallen zonder dat de hemelse Vader dit opmerkt. Niet één van deze kleine bruine vogels die de jongens zo mededogenloos doden, valt ter aarde zonder dat Zijn oog dat merkt. "Zelfs de haren van uw hoofd zijn geteld." Als God zorgt voor een mus die geen ziel heeft, hoeveel te meer zal Hij zorgen voor hen die door het bloed van Christus zijn gekocht? Eén ziel is van meer waarde dan alles in de wereld. Om één ziel zou Jezus door de kwelling van Calvarie zijn gegaan om die ziel te redden voor zijn koninkrijk. "Weest dan niet bevreesd; gij gaat vele mussen te boven" (Matteüs 12:31). — *Review and Herald*, May 3, 1892

In Zijn Bergrede leerde Christus Zijn discipelen kostbare lessen over de noodzaak om op God te vertrouwen. Deze lessen waren bedoeld om Gods kinderen door alle eeuwen heen te bemoedigen. Ook in onze tijd kunnen wij er lering en troost uit putten. De Zaligmaker wees Zijn volgelingen op de vogels in de lucht, die vrolijk zingen en geen last hebben van zorgelijke gedachten, want "zij zaaien niet en maaien niet." En toch zorgt de hemelse Vader voor de vogels.

De Zaligmaker vraagt: "Gaat gij ze niet verre te boven?" Matteus 6:26. Hij, Die voor mens en dier zorgt, opent Zijn hand en geeft al het nodige aan Zijn schepselen.. De vogels in de lucht ontsnappen niet aan Zijn aandacht. Hij laat het voedsel niet in hun bek vallen, maar Hij zorgt ervoor dat ze krijgen wat ze nodig hebben. Ze moeten het graan bijeen brengen. Dat Hij voor ze verspreid heeft. Ze moeten voor materiaal zorgen om er een nest van te kunnen bouwen.. Ze moeten hun jongen voeren. Ze doen al zingend hun werk, want " Uw hemelse Vader voedt ze". En "gaat gij ze niet verre te boven? Bent u niet als met verstand begiftigde, geestelijk ingestelde dienaren van God, van meer waarde dan de vogels in de lucht? Zal Hij, Die ons maakte, Die ons leven in stand houdt, Die ons naar Zijn beeld vormde, niet zorgen voor alles wat we nodig hebben? Als we maar op Hem vertrouwen! — *Schreden naar Christus*, p. 114,115

Dinsdag 15 Januari: De schepping van landdieren

Intelligente mensen kunnen de geheimen van Jehova, zoals die in de natuur geopenbaard worden, niet begrijpen. Goddelijke inspiratie doet vele vragen oprijzen, die de meest begaafde wetenschappers niet kunnen beantwoorden. Deze vragen werden ons niet gesteld, omdat wij in staat zouden zijn die te beantwoorden, maar om onze aandacht te vragen voor de diepe geheimen van God en om de mens te doen weten hoe beperkt zijn wijsheid is; dat in de eenvoudige zaken van het dagelijks leven er mysteries zijn die boven ons eindig verstand gaan; dat het oordeel en de doelen van God niet et doorgronden zijn en Zijn wijsheid onmetelijk. Wanneer Hij zich aan de mens openbaart, bekleedt Hij zich in een dikke wolk van mysterie. Gods doel is om meer van Zichzelf te verbergen dan Hij aan mensen openbaart. Als de mens Gods werken volledig zou begrijpen, zou men niet in Hem geloven als de eeuwige. Gods wijsheid, motieven en doelen kunnen niet door menselijk vernuft worden verstaan. "Zijn wegen zijn ondoorgrondelijk." Zijn liefde kan nooit op grond van natuurwetten worden verstaan. Als dat wel kon, zouden wij de belangen van onze ziel niet aan Hem toevertrouwen. Sceptici weigeren te geloven, omdat ze met hun eindig verstand, de oneindige kracht van God waarmee Hij zich aan de mens openbaart, niet kunnen begrijpen. Zelfs het mechanisme van het menselijk lichaam kan niet volledig worden begrepen. Het biedt verborgenheden die het meest ontwikkeld verstand te boven gaan. Omdat menselijk onderzoek nooit volkomen de macht, wijsheid en de werken van de Schepper kan verklaren, zal men twifelen aan Zijn bestaan en de oneindige kracht toeschrijven aan de natuur. Gods bestaan, Zijn karakter, Zijn wet zijn feiten die al de redeneringen van mensen met de hoogste ontwikkeling niet kunnen tegenspreken. Zij ontkennen de aanspraken van God en verwerpen het belang van hun ziel, omdat zij Gods wegen en Zijn werken niet kunnen vatten. Toch blijft God naar manieren zoeken om de sterfelijke mens te onderrichten zodat zij geloof in Hem kunnen oefenen en zich volledig aan Hem kunnen toevertrouwen. Iedere regendruppel of sneeuwvlok, iedere grasspriet, elk blad en bloem en struik, getuigt van God. Deze kleine dingen die zo normaal voor ons zijn, leren ons de les dat niets aan de aandacht van de Oneindige ontsnapt. Dat niets te klein is om zijn aandacht te vinden. — *Healthful Living*, pp 294,295

Woensdag 16 Januari : De Schepping voltooid

"Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht." Genesis 2:2,3.

De Almachtige had de grondslagen van de aarde gelegd. Hij had de gehele aarde bekleed met een prachtig gewaad en Hij had de aarde gevuld met nuttige dingen voor de mens. Hij had al de wonderen op het land en in de zee geschapen. In zes dagen werd het grote scheppingswerk voltooid. En God rustte op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. God bekeek met voldoening het werk van Zijn handen. Alles was volmaakt, de goddelijke Maker waardig. Hij rustte niet als iemand die vermoeid was, maar om te genieten van de voortbrengselen van Zijn wijsheid en Zijn goedheid en omdat zij blijken gaven van Zijn heerlijkheid. Nadat Hij gerust had op de zevende dag, heiligde God deze dag en zonderde deze af als rustdag voor de mens. In navolging van het voorbeeld van de Schepper, zou de mens op deze heilige dag rusten, zodat de mens bij het bezien van de hemel en de aarde, zou nadenken over Gods grote Scheppingswerk. De mens zou dan de bewijzen van Gods wijsheid en goedheid zien, zodat die zijn hart met grote liefde en ontzag voor zijn Maker zouden vervullen. God zag dat het voor de mens noodzakelijk was een sabbat te hebben, zelfs in het Paradijs. Het was nodig voor hem, dat God één dag van de zeven afzonderde, zo dat de mens zijn eigen belangen en zijn eigen streven opzij kon zetten, om zich volledig over te geven aan het overdenken van Gods werken, Zijn macht en Zijn goedheid. De mens had de sabbat nodig om zich met meer kracht op God te richten, en dankbaarheid te tonen voor alles, waarin hij zich mocht verblijden in wat hij bezat, daar dit kwam uit de weldoende hand van Zijn Schepper. Toen de grondslagen van de aarde werden gelegd, werd tevens de grondslag van de sabbat gelegd. Voor deze instelling moeten we zeer zeker ontzag hebben; die dag werd niet door menselijk gezag ingesteld, noch berust zij op overlevering van mensen. Degene, Die deze dag instelde was de Oude van Dagen, en deze dag werd geboden door zijn eeuwig woord. — *Het geloof waardoor ik leef*, p 31

De sabbat werd geheiligd bij de schepping. Als verordineerd voor de mens, had hij zijn oorsprong toen "de Morgensterren te samen juichten en al de zonen Gods jubelden." Vrede heerste op de wereld, want de aarde was in harmonie met de hemel. "God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed," en Hij rustte in de vreugde van zijn voltooide werk. Omdat Hij op de sabbat rustte, "zegende God de zevende dag en heiligde die" – zonderde die dag af voor een heilig doel. Hij gaf de sabbat aan Adam als een dag van rust. Het was een gedenkteken van het scheppingswerk en daardoor een teken van Gods macht en van Zijn liefde. De Schrift zegt: "Hij heeft voor Zijn wonderen een gedachtenis gesticht." "Hetgeen van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit Zijn werken met het verstand doorzien." Alle dingen zijn geschapen door de Zoon van God. "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God... Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder Dit is geen ding geworden dat geworden is." Johannes 1: 1-2. En aangezien de sabbat een gedachtenis is aan het scheppingswerk, is deze dag een teken van de liefde en de kracht van Christus. De sabbat richt onze aandacht op de natuur en brengt ons in gemeenschap met onze Schepper. In het lied van de vogel, het ruisen van de bomen en de muziek van de zee kunnen we steeds de stem horen van Hem Die in Eden met Adam sprak in de avondkoelte. En wanneer we Zijn kracht in de natuur aanschouwen, worden we vertroost, want het Woord, Dat alle dingen geschapen heeft, geeft ook door te spreken leven aan de ziel. Hij "Die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus." 2 Korintiërs 4:6. — *Wens der eeuwen*, p 234

Donderdag 17 Januari : De letterlijke dag

Evenals de sabbat is de week bij de schepping ontstaan en door de eeuwen heen is deze bewaard en tot ons gekomen. God zelf stelde de eerste als een voorbeeld voor alle daarop volgende weken, tot aan het einde van de tijd. Evenals elke andere week, bestond de scheppingsweek uit zeven letterlijke dagen. Zes dagen werden gebruikt voor het scheppingswerk; op de zevende dag rustte God, en Hij zegende deze dag en zonderde deze af als een rustdag voor de mens.

In de wet die op de Sinai werd verkondigd, erkende God de week, alsmede de feiten waaraan ze haar bestaan te danken had. Hij gebod: "Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt," omschreef wat op de zes werkdagen gedaan moest worden en wat men op de zevende dag moest nalaten, en gaf toen als reden op: "Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die." Exodus 20:8-11. Dit blijkt een prachtige en betekenisvolle reden wanneer we de scheppingsdagen als letterlijke dagen beschouwen. De mens kreeg de eerste zes werkdagen voor zijn arbeid, omdat God dezelfde periode had gebruikt voor Zijn scheppingswerk. Op de zevende dag moet de mens zijn werk laten rusten, als gedenkteken aan de rust van de Schepper" — *Patriarchen en Profeten*, p 83

De eerste week, waarin God de schepping tot stand heeft gebracht in zes dagen en gerust heeft op de zevende dag, was gelijk iedere andere week. De grote God heeft door de cyclus – zes dagen werken en een dag rusten – ons een voorbeeld gegeven voor alle daaropvolgende weken tot aan het einde van de tijd. "Dit zijn de geboorten van hemel en aarde, ten dage als ze geschapen werden." Genesis 2:1-2. Aan het einde van elke dag wordt medegedeeld wat de Schepper tot stand gebracht had. Elke dag was een geboortedag, omdat God daarop een deel van Zijn scheppingswerk had volbracht. Op de zevende dag van de eerste week, rustte God van Zijn werk en zegende de dag van Zijn rust en zonderde die af voor de mens. De wekelijkse cyclus van zeven letterlijke dagen – zes om te werken en de zevende om te rusten – welke door de eeuwen heen is bewaard en tot ons gekomen is, heeft haar oorsprong in de grote feiten van de eerste zeven dagen.

Maar de ongelovige veronderstelling dat wat in de eerste week heeft plaatsgevonden, zeven lange, onbepaalde tijdsperioden omspande, ondermijnt meteen de basis van de sabbat van het vierde gebod. Wat God heel duidelijk heeft gesteld, wordt in een sfeer van tijdloosheid en vaagheid gebracht. Dit is de ergste vorm van ongelof; voor velen die beweren te geloven in het scheppingsverslag is dit vermomd ongelof. Het beschuldigt God ervan dat Hij de mens een week van letterlijke dagen in acht doet nemen, als herdenking van zeven onbepaalde tijdsperioden; dit is niet Gods handelwijze met de mens, het is een aanklacht op Zijn wijsheid.

Ongelovige geologen beweren dat de wereld veel ouder is dan wat het Bijbels verslag aangeeft. Ze verwerpen het Bijbels verslag vanwege de dingen die zij als feiten uit de aarde zelf beschouwen, die bewijzen dat de aarde tienduizenden jaren bestaat. Ze stellen dat vele Bijbelgelovigen het aan het verkeerde eind hebben wanneer zij de schoonheid van de dingen die op de aarde zijn beschouwen vanuit het geloof dat de scheppingsweek zeven letterlijke dagen duurde en dat de wereld slechts zesduizend jaar oud is. Deze mensen die – om zich van de problemen van de ongelovige geologen te ontdoen – nemen de zienswijze aan dat de zes scheppingsdagen lange, onbepaalde tijdsperioden waren, evenals de zevende dag; hierdoor maken zij het vierde gebod uit Gods

wet, zinloos. Sommigen nemen gretig deze stelling aan, omdat het vierde gebod hierdoor haar kracht verliest en zij zich vrij voelen van de verplichting van het houden daarvan. — *Signs of the time*, March 20, 1879

4. 19 jan tot 25 jan – Schepping, een Bijbels thema

Sabbatmiddag, 19 januari

De goddelijke verstand en hand heeft het verslag van de schepping, door de eeuwen heen, in zuiverheid bewaard. Alleen het woord van God geeft ons een authentiek verslag van de schepping van de wereld. Dit woord moet de voornaamste plaats innemen in onze scholen. Hierin zullen we leren wat onze verlossing Hem heeft gekost, Hij die van het begin aan gelijk was aan de Vader, en die Zijn leven heeft opgeofferd zodat een volk voor Hem mag staan, verlost van al het aardse, vernieuwd in het beeld van God.

—*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp.13,14

Gij hebt voormaals de aarde gegrondvest, en de hemel is het werk uwer handen. Ps. 102:26. In het begin was God geopenbaard in al de werken van Zijn schepping. Het was Christus die de hemelen uitspreidde en het fundament van de aarde legde. Het was Zijn hand die de wereld in de ruimte hing, die de bloemen van het veld met schoonheid beklede. "Gij, die de bergen vastzet door uw kracht, met sterkte omgord." "wiens de zee is, daar Hij ze heeft gemaakt." (Ps.65:7; 95:5). Hij was het die de aarde vervulde met schoonheid, en de lucht met gezang. En op al de dingen van de aarde, en de lucht, en de hemel, schreef Hij de boodschap van de liefde van de Vader. — *Lift Him Up*, p. 46

Zondag, 20 januari: De Schepping in Genesis 2

De eerste week, waarin God het werk van de schepping uitvoerde in zes dagen en op de zevende dag rustte, was een week als iedere andere week. De grote God, in zijn dagen van schepping en rust, mat de eerste tijd periode af als een voorbeeld voor de volgende weken tot het einde van de tijd. "Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde, toen zij geschapen werden" (Genesis 2:4). God geeft ons het resultaat van zijn werk aan iedere dag van de schepping. Iedere dag betekende voor Hem een schepping, want iedere dag bracht Hij iets tot stand, of produceerde iets, een nieuw deel van zijn werk. Op de zevende dag van de eerste week rustte God van zijn werk, en zegende dan deze dag van zijn rust, en zette hem apart tot gebruik voor rust van de mens. De wekelijkse periode van zeven letterlijke dagen, zes voor werk en de zevende dag voor rust, is bewaard gebleven en tot ons gebracht door de geschiedenis van de Bijbel. Het vindt zijn oorsprong in de grote feiten van de eerste zeven dagen. —*Signs of the Times*, 20 Maart 1879

Onder de Joden had een man permissie om zijn vrouw weg te zenden voor de meest onbeduidende ruzie, en de vrouw had dan de vrijheid om opnieuw te trouwen. Deze praktijk leidde tot grote ellende en zonde. In de Bergrede verklaarde Jezus ronduit dat er geen ontbinding van de huwelijksband kon zijn, uitgezonderd door ontrouw aan de huwelijksbelofte. "Iedereen," zei Hij "die zijn vrouw wegzendt, en een andere trouwt, pleegt echtbreuk; en wie een vrouw, die door haar man weggezonden is, trouwt, pleegt echtbreuk" (Lukas 16:18).

Toen de Farizeeën Hem later vroegen aangaande de wettigheid van scheiding, verwees Jezus zijn toehoorders naar de tijd dat het huwelijk werd ingesteld bij

de schepping. "Mozes heeft u met het oog op de hardheid uwer harten toegestaan uw vrouwen weg te zenden, maar van den beginne is het zo niet geweest" (Matteüs 19:8). Hij verwees naar de gezegende dagen van Eden, toen God alle dingen "zeer goed" verklaarde. Hier hadden het huwelijk en de sabbat hun oorsprong, twee instellingen tot glorie van God en een zegen voor de mensheid. Toen, bracht de Schepper de handen van het heilige paar samen in het huwelijk, zeggende: "Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn." (Gen. 2:24). Hij verkondigde de wet van het huwelijk voor al de kinderen van Adam tot aan het einde van de tijd. Datgene wat de Eeuwige Vader Zelf verkondigd had als goed was de wet van de grootste zegen en ontwikkeling voor de mens.

Zoals iedere andere van Gods goede gaven toevertrouwd zijn tot gebruik door de mensheid, is het huwelijk verdorven door de zonde; maar het is het doel van het evangelie om het te herstellen in zijn zuiverheid en schoonheid. In beide, het Oude en het Nieuwe Testament is de huwelijksrelatie gebruikt om de tedere en heilige verbinding die bestaat tussen Christus en zijn volk, de verlost die Hij gekocht heeft ten koste van Golgotha, te verkondigen. "Vrees niet" zegt Hij; "Want uw man is uw Maker, HERE der heerscharen is zijn naam; en uw lossen is de Heilige Israëls." "Keert weder, afkerige kinderen, luidt het woord des HEREN, want Ik ben heer over u." (Jes. 54:4,5; Jer. 3:14). In het "Hooglied" horen we de stem van de bruid, als zij zegt: "Mijn geliefde is van mij, en ik ben van hem," en Hij spreekt over haar "uitblinkend boven duizend." Hij spreekt tot zijn uitverkorene, "Alles is schoon aan u mijn geliefde, zonder enig gebrek zijt gij." (Hooglied 2:16; 5:10; 4:7). — *Thoughts From The Mount of Blessing*, pp. 64,65.

Maandag, 21 januari: De Schepping in de Psalmen

Godsdienst, zuiver en onbesmet, veredeld de bezitter. U zal bij de trouwe christen altijd een aanmoediging, een heilig, en gelukkig vertrouwen in God vinden, een onderwerping aan Zijn voorschriften, die verfrissend zijn voor de ziel. Bij de christen, zal Gods liefde en weldaad gezien worden in elke gave die hij ontvangt. De schoonheid in de natuur is een thema om te bestuderen. Door de natuur te bestuderen omringt liefde ons, de geest verheft ons door de natuur naar de Auteur van al die lieflijkheden. Al de werken van God spreken tot onze zintuigen, Zijn kracht verheerlijkende, Zijn wijsheid verhogende. Ieder geschapen ding heeft in zich een charme waardoor het kind van God zijn smaak richt op het kostbare bewijs van Gods liefde boven de werken van menselijke vaardigheden.

De profeet verhoogt in een gloed van woorden God in Zijn scheppingswerk: "Aanschouw ik Uw hemel, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren die Gij bereid hebt; wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt? En het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?" "O HERE, onze Here, hoe heerlijk is uw naam op de ganse aard! Ik zal U loven, HERE, met mijn ganse hart, ik wil al uw wonderen verhalen" (Psalm 8:3,2; 9:2). — *Testimonies*, vol. 3, p. 377.

Adam was omringt met alles wat zijn hart maar kon wensen. In iedere nood was voorzien. Er was geen zonde en geen teken van verval in het prachtige Eden. Engelen van God spraken vrijelijk en liefdevol met het heilige paar. De lieflijke zangers zongen hun vrije en lieflijke gezangen tot prijs van hun Schepper. De vreedzame dieren in hun gelukkige onschuld speelden rondom Adam en Eva, gehoorzaamend op hun woord. Adam was perfect in zijn mannelijkheid — de edelste van de werken van de Schepper. Hij was het beeld van God, slechts een beetje lager dan de engelen. — *The Bible Echo*, 20 Oktober, 1913.

Nadat de aarde met haar overvloedig dierlijk en plantaardig leven tot aanschijn was geroepen, werd de mens, het kroonstuk van de Schepper en degene voor wie deze prachtige aarde was geschapen, ten tonele gevoerd. Hij kreeg heerschappij over alles wat het oog kon zien; want God zei: "Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat ze heersen over... de gehele aarde... En God schiep de mens naar zijn beeld.... man en vrouw schiep Hij hen." Hier wordt duidelijk de oorsprong van het menselijk geslacht naar voren gebracht en het goddelijk verslag is zo duidelijk, dat er geen plaats is voor misleidende gevolgtrekkingen.

God schiep de mens naar zijn beeld. Hier is geen mysterie. Er is geen aanleiding voor de veronderstelling dat de mens zich geleidelijk ontwikkeld heeft uit lagere diersoorten of uit plantaardig leven. Zulke leerstellingen verlagen het grote werk van de Schepper tot het peil van het bekrompen, aardse begrip van de mens. Men is er zó op gericht God buiten de soevereiniteit van het universum te sluiten, dat de mens wordt verlaagd en van de waardigheid van zijn afkomst beroofd. Hij die de sterrenwerelden plaatste in de hemelen en de bloemen van het veld verfraaide, die hemel en aarde vervulde met de wonderen van zijn macht, toen Hij zijn heerlijk werk bekroonde door iemand in het midden van deze schone aarde te plaatsen als haar heerser, faalde Hij niet een wezen te scheppen, waardig aan Hem die hem het leven gaf. De genealogie van ons geslacht, zoals de Inspiratie deze vermeldt, leidt terug tot op de grote Schepper, en niet naar een ontwikkeling uit cellen, weekdieren, en viervoetige dieren. Hoewel hij gevormd werd uit het stof der aarde, was Adam "de zoon van God."

Als Gods vertegenwoordiger werd hij geplaatst boven de lagere dieren. Zij kunnen niet de soevereiniteit van God begrijpen of erkennen, maar ze werden in staat gesteld de mens lief te hebben en te dienen. De Psalmist zegt: "Gij doet hem heersen over de werken uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd.... de dieren des velds en de vogelen des hemels ... hetgeen de paden der zeeën doorkruist." (Psalm. 8:7-9) — *Patriarchs and Prophets*, pp. 44,45

Dinsdag, 22 januari: Schepping in het Boek Job

Het is geen lichte zaak om tegen God te zondigen, om de verdorven wil van de mens in oppositie te stellen tegen de wil van zijn Maker. Het is voor de mens van het grootste belang, zelfs in deze wereld, om Gods geboden te gehoorzamen. En het is zeker in het belang van hun eeuwig welzijn om zich aan God te onderwerpen, en in vrede met Hem te leven. De dieren des velds gehoorzamen de wet van hun Schepper door het instinkt dat hen beheerst. Hij spreekt tot de trotse oceaan, "Tot hiertoe en niet verder zult gij komen" (Job 38:11) en de wateren gehoorzamen prompt Zijn woord. De planeten zijn opgesteld in perfecte orde, gehoorzamen de wetten die God hen gesteld heeft. Van al de schepselen die God op de aarde gemaakt heeft, rebelleert alleen de mens. Nochtans bezit hij een redelijk vermogen om de aanspraak van de goddelijke wet te begrijpen, en een geweten om zich schuldig te voelen bij de overtreding, en de vrede en blijdschap bij gehoorzaamheid. God maakte hem als een vrij schepsel, met morele waarden hij kan er aan gehoorzamen of er ongehoorzaam aan zijn.

De beloning van eeuwigdurend leven – een eeuwig gewicht van heerlijkheid – is de belofte aan hen die Gods wil doen. Terwijl de dreiging van Zijn wraak over allen hangt die Zijn wet trotseren. – *The Sanctified Life*, p. 76

Hoewel rijk in alles wat de Eigenaar van het heelal kon verschaffen, was het niet de bedoeling dat de mens zijn tijd in ledigheid zou doorbrengen. Nuttige bezigheid werd hen opgedragen als een zegen om het lichaam te versterken, de geest te verruimen en het karakter te ontwikkelen.

Het boek der natuur dat zijn aanschouwelijke lessen voor hen opende, verschaftte hen een onuitputtelijke bron van onderricht en blijdschap. Op elk blad van het woud, op elke steen in de bergen, op elke schijnende ster. Op de aarde en op de zee en aan de hemel, stond Gods Naam geschreven. Met zowel de bezielde als de onbezielde schepping – met blad en bloem en boom, en met elk levend schepsel, van de leviathan in de wateren tot het stofje in het zonlicht - hadden de bewoners van het Paradijs omgang en vergaarden van elk van hen de geheimen van het leven te weten. Gods heerlijkheid in de hemelen, de ontelbare werelden in hun geordende bewegingen, "het zweven der wolken" (Job. 37:16) de verborgenheden van het licht en het geluid, van de dag en de nacht – die alle waren studieobjecten voor de leerlingen van de eerste school op aarde. — *Education*, p. 21.

"De Heer antwoorde Job uit een wervelwind," en openbaarde aan zijn dienstknecht de macht van zijn kracht. Toen Job een glimp opving van zijn Schepper, gruwde hij van zichzelf, en toonde berouw in zak en as. Toen was de Heer in staat hem overvloedig te zegenen, en de laatste jaren van zijn leven tot de beste te maken. — *Review and Herald*, 16 Oktober, 1913.

Woensdag, 23 januari: Schepping in de Profetie

Niet alleen de mens, ook de aarde kwam door de zonde in de macht van de boze en zou door het verlossingsplan hersteld worden. Bij zijn schepping kreeg Adam de heerschappij over deze aarde. Maar omdat hij bezweek voor de verleiding, kwam hij onder de macht van satan. "Door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men." 2 Petrus 2:19. Toen de mens de gevangene van satan werd, ging zijn heerschappij over in handen van zijn meester. Zo werd satan de "god dezer wereld."

2 Kor. 4:4. Hij had onrechtmatig heerschappij verkregen over de aarde, die oorspronkelijk aan Adam gegeven was. Maar Christus zou door Zijn offer, dat de straf voor de zonde betaalde, niet alleen de mens verlossen, maar ook het gebied dat hij verloren had herkrijgen. Alles wat door de eerste mens verloren ging, zal door de tweede Adam hersteld worden. De profeet zegt: "En gij, Migdal-Eder, Ofel der dochter Sions, tot u zal komen de heerschappij van voorheen." Micha 4:8. En de apostel Paulus ziet op de verlossing "van het volk dat Hij verworven heeft." Efeziërs 1:14. God schiep de aarde als een woonplaats voor heilige, gelukkige wezens. De Here heeft de aarde "geformeerd en haar gemaakt; niet tot een baaierd heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd." Jesaja 45:18. Dat doel zal in vervulling gaan wanneer de aarde, vernieuwd door Gods macht, en bevrijd van zonde en smart, de eeuwige woonplaats der verlostten wordt. "De rechtvaardigen beërven het land en wonen daarin voor immer." "En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren. Ps.37:29; Opb. 22:3. — *Patriarchs and Prophets*, P. 67.

De profeet verhoogt God als Schepper van alle dingen.

Zijn boodschap aan de steden van Juda was, "Zie uw God!" "Zo zegt God, de Here, die de hemel schiep en hem uitspande; die de aarde uitbreidde met alles wat daaruit ontsproot;" "Ik ben de Here, die alles gemaakt heb;" "Die het licht creëerde en de duisternis schiep;" "Ik ben het, die de aarde gemaakt en de mens daarop geschapen heb; mijn handen hebben de hemelen uitgespannen en aan al hun heir heb Ik mijn bevelen gegeven." Jesaja 42:5; 44:24; 45:7,15. — *Review and Herald*, 25 maart 1915

Door mensen ertoe te brengen het tweede gebod te overtreden, was het satans bedoeling om hun voorstelling van het Goddelijk Wezen te misvormen. Door het vierde gebod terzijde te stellen, wilde hij hen ertoe brengen God geheel en al te vergeten. Gods aanspraak op eerbied en aanbidding boven de goden der heidenen berust op het feit dat Hij de Schepper is, en dat alle andere levende wezens aan Hem hun bestaan te danken hebben. Zo is het medegedeeld in de Bijbel. De profeet Jeremia zegt: "De Here is de waarachtige God, Hij is de levende God en een eeuwig Koning... De goden, die de hemel en de aarde niet gemaakt hebben, zullen vergaan van de aarde en van onder de hemel. Hij heeft de aarde gemaakt door zijn kracht, Hij bereidt de hemel toe door zijn kracht en breidt de hemel uit door zijn verstand"... "Verstomd staat ieder mens, zonder kennis; beschaamd staat iedere goudsmid om het beeld, want leugen is zijn gietsel en er is geen geest in hen; nietigheid zijn zij, een bespottelijk maaksel als aan hen bezoeking gedaan wordt gaan ze teniet. Maar Jacobs deel is niet als deze; Hij is de formeerder van alles." Jeremia 10:10-12, 14-16. De Sabbat wijst als gedenkteken van Gods scheppende macht naar Hem als de Schepper van hemel en aarde. Daarom is deze een gedurige getuige van zijn bestaan en een gedachtenis aan zijn grootheid, zijn wijsheid en zijn liefde. Als de Sabbat altijd geheiligd en waargenomen was, zou er nooit een atheïst of afgodendienaar zijn geweest. – *Patriarchs and Prophets*, p 336.

Donderdag, 24 januari: De Schepping in het Nieuwe Testament

Paulus trok de gedachten van zijn afgodische toehoorders tot voorbij de grenzen van hun valse godsdienst naar een waar begrip over de godheid die zij de "Onbekende God" hadden genoemd. Dit wezen dat hij hen nu bekend maakte, was van mensen onafhankelijk en had uit mensenhanden niets nodig om zijn macht en heerlijkheid te vermeerderen.

Het volk werd meegesleept door bewondering voor Paulus' ernstige en logische toespraak over de eigenschappen van de ware God, — van Zijn scheppende macht en van het bestaan van Zijn allesbeheersende voorzienigheid. De apostel verklaarde met ernstige en innige overtuiging: "De God die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde, woont niet in tempels met handen gemaakt, en laat zich ook niet door mensenhanden dienen, alsof Hij nog iets nodig had, daar Hij zelf aan allen leven en adem en alles geeft." Handelingen 17:24. De hemelen zijn niet groot genoeg om God te kunnen bevatten, hoeveel te minder dan de tempels, door mensenhanden gemaakt!

In die tijd van klassenstelsel, toen de rechten van de mens dikwijls met voeten werden getreden, zette Paulus de grote waarheid van de menselijke broederschap uiteen, en verklaarde hij dat God "uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt heeft om op de ganse oppervlakte van de aarde te wonen." In Gods ogen zijn allen gelijk. Ieder menselijk wezen is aan de Schepper de hoogste onderdanigheid verschuldigd. Toen toonde de apostel hun aan hoe Gods genaderijke en erbarmingsvolle voornemen als een gouden draad loopt door al Zijn handelingen met de mens. "Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons." Handelingen 17:24. — *The Acts of Apostles*, pp. 237,238.

Ofschoon er enige Joden in Lystra woonden, was er in die stad geen synagoge. Veel inwoners van Lystra oefenden hun godsdienst uit in een tempel die aan Jupiter was gewijd. Toen Paulus en Barnabas in de stad verschenen, en zij de inwoners van Lystra om zich heen verzamelden en hun de eenvoudige waarheid

van het evangelie verklaarden, probeerden velen deze leringen in verband te brengen met hun eigen bijgelovige verering van Jupiter.

De apostelen trachtten deze afgodendienaars de kennis van God de Schepper, en van Zijn Zoon, de Redder van het mensdom, bij te brengen. Allereerst richtten zij hun aandacht op de wonderbaarlijke werken van God – de zon, de maan, en de sterren, de prachtige regelmaat van de steeds weerkerende jaargetijden, de machtige met sneeuw bedekte bergen, de statige bomen en andere wisselende wonderen der natuur, die getuigen van een meesterschap dat het menselijke begrip te boven gaat. Door deze werken van de Almachtige brachten de apostelen de heidenen tot nadenken over de grote Heerser van het heelal.

Na deze grondwaarheden aangaande de Schepper duidelijk te hebben gemaakt, vertelden de apostelen de mensen in Lystra van de Zoon van God, die vanuit de hemel op aarde kwam, omdat Hij de mensenkinderen liefhad. Zij spraken over Zijn leven en werken, Zijn verwerping door degenen die Hij kwam redden, Zijn verhoor en kruisiging. Zijn opstanding, en Zijn opvaren ten hemel om daar als Voorspraak van de mensen op te treden. Zo predikten Paulus en Barnabas in de Geest en de kracht van God het evangelie in Lystra.

— *The Acts of the Apostles*, pp. 180, 181.

5. 26 jan tot 1 feb – Schepping en moraal

Sabbatmiddag, 26 januari

Niemand die zijn plicht, welke hij aan zijn medemens verschuldigd is, verzuimd, wordt verontschuldigd. Door dit werk te doen vervullen we Gods wet. De Heer heeft Zijn woord gegeven om hen te zegenen, die voldoen aan Zijn opdracht om Hem tot het uiterste lief te hebben en hun naaste als zichzelf.

Het is geen gepraat, het is geen beroep, of aanspraken maken op vroomheid en godvruchtigheid, welke waarde voor God hebben, maar het is het werk van gerechtigheid dat een christelijk karakter openbaart. Gods wet te gehoorzamen betekent snel de behoeften van onze medemensen te zien, en hen snel te helpen zonder navraag te doen: geloven zij in dezelfde leer als ik? Gods wet te gehoorzamen betekent als Gods hand te handelen om de behoeften van het lijdende mensdom te verlichten, ongeacht de godsdienstige overtuiging van degene in nood. Zij die dit werk doen en die trouw zijn aan Gods principes, zijn het levende evangelie.

De Heer slaat zorgvuldig acht op daden van medeleven en genade door mensen aan hun naaste getoond. In Zijn boek van herinneringen staat elke daad van genade die verricht is. "Zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de HERE der heerscharen, op de dag die Ik bereiden zal. En Ik zal hen sparen, zoals iemand zijn zoon spaart, die hem dient. Dan zult gij tot inkeer komen en het onderscheid zien tussen de rechtvaardige en de goddeloze; tussen wie God dient, en wie Hem niet dient." Maleachi 3:17,18. —*Review and Herald*, 9 april, 1908

Zondag 27 januari: Onze afhankelijkheid van de Schepper

Aan Adam en Eva werd de hof van Eden gegeven om ervoor te zorgen. Zij moesten die "bewerken en te bewaren," Zij waren gelukkig met hun werk. Geest, hart en wil handelden in volmaakte harmonie. Bij hun arbeid ondervonden zij geen vermoeidheid, geen zwoegen. Hun uren waren gevuld met nuttig werk en gemeenschap met elkaar. Hun werk was plezierig. God en Christus bezochten hen en spraken met hen. Zij hadden volmaakte vrijheid gekregen. Slechts één beperking was hen opgelegd: "Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten," zei God, "maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet

eten - want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven." Genesis 2: 16, 17. Dit was de test voor hun gehoorzaamheid. God was de eigenaar van hun Edens tehuis. God had het aan hen in bruikleen gegeven.

—*Manuscript Releases*, vol. 10, pp. 327.

De takken van de wijnstok kunnen niet in elkaar opgaan; ze zijn van elkaar gescheiden; toch moet elke tak gemeenschap hebben met iedere andere tak, als ze met dezelfde stam verbonden is. Ze onttrekken al hun voeding aan dezelfde bron; ze drinken dezelfde levengevende stoffen. Zo is elke tak van de ware Wijnstok apart en onderscheiden, terwijl zij een gezamenlijke oorsprong vinden in de stam. Er kan geen verdeeldheid zijn. Door Zijn wil zijn ze met elkaar verbonden om vrucht te dragen waar zij plaats en gelegenheid vinden. Maar om dit te kunnen doen, moet de werker zichzelf wegcijferen. Hij moet geen uiting geven aan zijn eigen wil en denken, maar de wil en het denken van Christus tot uitdrukking brengen. Het menselijk geslacht is voor leven, adem en onderhoud afhankelijk van God. Hij heeft het weefsel ontworpen en allen zijn afzonderlijke draden om het patroon te vormen. De Schepper is één en Hij openbaart Zich als de grote Bron van alles wat noodzakelijk is voor ieder afzonderlijk leven.

— *EGW Bijbelcommentaar*, deel 5, pagina 1143.

Christus openbaart het belang dat Hij stelt in de mens in het redden van elke ziel. Toen Hij de dood aan het kruis verdroeg, voorzag Hij in de vergeving van elke ziel, en aan hen die Zijn geboden wilden gehoorzamen beloofde Hij eeuwige blijdschap in Zijn koninkrijk. Hoe komt het dat zo weinigen reageren op deze liefde? God is onze Schepper en wij zijn voor elke zegening van Hem afhankelijk, voor onderdak, voedsel en kleding, voor de godsdienstige mogelijkheden, voor de genade die we genieten, en hoe koud zijn toch onze harten. Velen zijn zelfs geleid Zijn dood aan het kruis te aanschouwen, zij zijn geweest op de gekruisigde Redder en toch zijn zij onbewogen door Zijn openbaring van Oneindige Liefde. Maar zullen wij met stoïcijnse onverschilligheid naar alle onthullingen van Zijn liefde kijken? Zal ons hart niet eerder smelten en zich in vurige dankbaarheid en liefde onderwerpen? Zullen wij niet de lof verkondigen over onze Schepper en Verlosser? God heeft de mens met emotionele krachten bekleed, en die zijn om te worden geoefend en versterkt, maar velen schijnen zonder gevoelens te zijn. Zij openbaren geen dankbaarheid, geven geen lof aan God, de gever van al hun genades. Zij vertonen liefde voor hun vrienden, maar de grote Bron van alle zegeningen, de genadige Weldoener, ontvangt niet de liefde waarop Hij recht heeft. De gehele hemel kijkt met verbazing naar de onnatuurlijke vertoning van ondankbaarheid jegens Hem die Zijn zonneshijn en regen op kwaden en op goeden uitgiet. —*Signs of the Times*, January 5, 1891

Maandag, 28 januari: Naar het beeld van God

Adam was in Eden tot koning gekroond. Aan hem was heerschappij gegeven over elk levend wezen dat God had geschapen. De Here zegende Adam en Eva met intelligentie zoals Hij aan geen enkel ander schepsel had gegeven. Hij maakte Adam de rechtmatige heerser over het gehele werk van Zijn handen. De mens, naar het goddelijke beeld gemaakt, kon de wonderbaarlijke werken van God in de natuur overdenken en waarderen.

—Pamflet: *Redemption: or the Temptation of Christ in the Wilderness*, p. 7.

Geschapen naar het "evenbeeld en glorie van God" (1 Korintiërs 11: 7), hadden Adam en Eva talenten ontvangen, waardig voor hun hoge bestemming. Sierlijk en symmetrisch van vorm, regelmatige en prachtige gelaatstrekken, hun

gezichten gloeiend met de kleur van gezondheid en het licht van plezier en hoop, droegen zij in uiterlijke gelijkenis het evenbeeld van hun Maker. Niet alleen werd deze gelijkenis geopenbaard in de lichamelijke natuur. Elk vermogen van verstand en ziel weerspiegelden de glorie van de Schepper. Bekleed met de hoogste mentale en geestelijke gaven, waren Adam en Eva slechts "een weinig lager dan de engelen" gemaakt (Hebreeën 2:7), zodat zij niet enkel de wonderen van het zichtbare heelal zouden onderscheiden, maar morele verantwoordelijkheden en verplichtingen zouden begrijpen.
—*Karaktervorming*, p. 20

De mens was de bekronende daad van Gods schepping, gemaakt naar Gods beeld en ontworpen als tegenhanger van God. —*Review and Herald*, 18 juni 1895

In de hemelse raadsvergadering zei God: "Laat ons mensen maken naar ons beeld en onze gelijkenis.. .. Zo schiep God de mens naar Zijn beeld, naar Gods beeld schiep hij hem." De Heer schiep het morele vermogen en lichamelijke krachten in de mens. Alles was een zondeloze kopie van Zichzelf. God bekleedde de mens met heilige eigenschappen en plaatste hem in een tuin speciaal voor hem gemaakt. Alleen zonde kon de wezens vernietigen die door de hand van de Almachtige geschapen waren. —*The Youth's Instructor*, 20 juli, 1899

God zei: "Laat ons mensen maken naar ons beeld." Hij gaf aan het werk van Zijn handen niet alleen een vorm die overeen kwam met de zijne, maar een verstand dat in staat was om goddelijke dingen te bevatten. Zijn begrip, zijn geheugen, zijn verbeeldingskracht - elk vermogen van het menselijke verstand - weerspiegelde het beeld van God. In aanleg en hart was hij bekwaam om hemelse instructies te ontvangen. Hij bezat een juist begrip, een ware kennis van zijn Schepper, van zichzelf, zijn taak, zijn verplichtingen in relatie tot de wet van God. Zijn oordeel was onbedorven, onbevooroordeeld, en geneigd tot gehoorzaamheid en liefde, geordend overeenkomstig naar rede en waarheid. Hij was in staat om met het hoogste vermogen te genieten van de goede gaven van God. Alles waarnaar hij keek bracht hem in vervoering; elk geluid was muziek voor zijn oren. Maar hij was niet buiten het bereik van verleiding geplaatst. Hij stond als de vertegenwoordiger van het menselijke ras - een vrije zedelijke rentmeester. —*The Youth's Instructor*, 10 augustus, 1899

Dinsdag, 29 januari: Gemaakt uit één bloed

God heeft alle volken uit één bloed gemaakt, en dit vertelt de grote waarheid van het koningschap van de mens. Elk mens is verwant aan zijn medemens, zowel door schepping als verlossing. Dit was de waarheid die Christus zijn discipelen en de mensen probeerde voor te houden. Het gastmaal in het huis van de Farizeeër werd tot een gelegenheid gemaakt om lessen te geven van onze individuele verantwoordelijkheid ten opzichte van het mensdom, en de plichten tot onze medemens te onderstrepen en op het hart te drukken.
— *Review and Herald*, 12 november 1895

Gods doel van het naar Zich toetrekken van ons, is om ons te veranderen naar het beeld van Christus Jezus. Allen die in Christus geloven, zullen de persoonlijke relatie begrijpen die tussen hen en hun broeders ontstaat. Zij zullen als ranken op dezelfde stam geënt zijn, om voeding van de wortel te trekken. . . . Wij worden allen gered door dezelfde genade, allen zullen uiteindelijk dezelfde hemel binnengaan. . . .

Waarheid beoefenen zoals het in Jezus is, heeft een veranderende invloed op het verstand van de ontvanger. Laat niemand vergeten dat we met God altijd in de meerderheid zijn en dat met Hem succes verbonden is om alle zendinginspanningen te bekronen. Zij die een levende relatie met God hebben, weten dat goddelijkheid werkt door menselijkheid. Elke ziel die met God samenwerkt, zal recht doen, genade liefhebben en nederig met God wandelen. De Heer is een God van genade, en heeft zelfs zorg voor de domme beesten die Hij heeft geschapen. Toen Hij op de Sabbat genas en Hij beschuldigd werd van het breken van Gods wet, zei Hij tegen de beschuldigers: "Maakt ieder van u niet op Sabbat zijn os of zijn ezel van de kribbe los en leidt hem weg om hem te laten drinken? Moest deze vrouw, die een dochter van Abraham is, welke de satan, zie, achttien jaar gebonden had, niet losgemaakt worden van deze band op de sabbatdag? En toen Hij dit zeide, schaamden zich al zijn tegenstanders, en de gehele schare verheugde zich over al de heerlijke dingen, die door Hem geschiedden." Lukas 13:15, 16, 17. De Heer ziet met erbarmen neer op de schepselen die Hij geschapen heeft, ongeacht tot welk ras zij zullen behoren. God Hij heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons. Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij, gelijk ook enige van uw dichters hebben gezegd: Want wij zijn ook van zijn geslacht." Handelingen 17:26-28. Sprekend tegen Zijn discipelen zei de Verlosser: "Jullie zijn allen broeders". God is onze gemeenschappelijke vader en een ieder van ons is onze broeders hoeder. —*Review and Herald*, 21 januari, 1896

Het doel van het evangelie wordt bereikt als dit grote einde is volbracht. Zijn werk van eeuw tot eeuw is de harten van Zijn volgelingen in een geest van algemene broederschap te verenigen, door geloof in de waarheid, en zo het hemelse systeem van orde en harmonie voor Gods aardse familie tot stand te brengen, zodat zij gerekend mogen worden tot leden van de koninklijke familie boven. God test in Zijn wijsheid en genade, hier mannen en vrouwen om te zien of zij Zijn stem zullen gehoorzamen en Zijn wet zullen respecteren of opstandig zullen zijn zoals satan deed. . . .

Gods doel in het geven van de wet aan de gevallen mensheid was dat men, door Jezus, vanuit de lage staat één met God zou mogen worden en dat de grootste morele verandering in natuur en karakter openbaar zou worden. Deze morele gedaanteverwisseling moet plaatsvinden of de mens zal geen betrouwbare onderdaan in het koninkrijk van God zijn, want hij zou in opstand komen. — *Review and Herald*, 21 juli, 1891.

Woensdag 30 januari: Het karakter van Onze Schepper

Toen God Zijn zoon aan de wereld gaf, maakte Hij het voor mannen en vrouwen mogelijk om volmaakt te zijn door gebruik te maken van elke mogelijkheid die zij bezitten om God te verheerlijken. In Christus gaf Hij hen de rijkdom van Zijn genade en een kennis van Zijn wil. Als zij zich zouden leegmaken van hun eigen ik en in nederigheid leren wandelen, op God steunend voor bescherming, zouden mensen in staat zijn Gods hoge verwachtingen voor hen te vervullen. Volmaaktheid van karakter is gebaseerd op wie Christus voor ons is. Wanneer we ons voortdurend afhankelijk weten van de verdienste van onze Verlosser en in Zijn voetstappen wandelen, zullen we als Hem zijn, zuiver en onbesmet. Onze Verlosser verlangt het onmogelijke van geen enkele ziel. Hij verwacht van Zijn discipelen niets waarvoor Hij niet bereid is hen genade en kracht te geven

om het te volbrengen. Hij zou geen beroep op hen doen volmaakt te zijn als Hij niet elke genade tot Zijn beschikking heeft om aan hen te geven, die Hij wil bedouwen met hoge en heilige voorrechten. —*God's Amazing Grace*, p. 230

Heiligheid van hart en reinheid van leven waren de grote thema's in de lessen van Christus. In Zijn Bergrede, na in bijzonderheden te hebben aangegeven wat gedaan moest worden om gezegend te zijn, en wat niet gedaan moest worden, zei Hij: "Wees dus alzo volmaakt, zoals je Vader in de hemelen volmaakt is." Matteüs 5:48. Volmaaktheid, heiligheid—niets minder dan dat zal hen succes geven in het uitdragen van de principes die Hij hen gegeven heeft. Zonder deze heiligheid is het menselijk hart egoïstisch, zondig en verdorven. Heiligheid zal zijn eigenaar ertoe leiden om vruchtbaar en overvloedig in alle goede werken te zijn. Hij zal nooit moe worden om goed te doen, ook niet naar promotie in deze wereld te zoeken, maar hij zal verlangend uitzien om door de hemelse Majesteit te worden bevorderd wanneer Hij zijn van zonden gereinigden en geheiligden tot Zijn troon zal verhogen. Dan zal Hij tegen hen zeggen: "Komt gij gezegende mijns Vaders, beërft het Koninkrijk dat u bereid is van de grondlegging der wereld af" (Matteüs 15:34) de werken van zelfverloochening en genade, medeleven en rechtvaardigheid opnoemend, die zij gedaan hebben. Heiligheid van hart zal de juiste daden voortbrengen. Het is de afwezigheid van geestelijkheid, van heiligheid welke tot onrechtvaardige daden leidt –afgunst, haat, jaloezie, vooroordelen en elke hatelijke en afschuwelijke zonde. —*Review and Herald*, 7, 1886

De apostel biedt het innerlijke sieraad aan, in contrast met het uiterlijke en vertelt ons wat de grote God waardeert. Het uiterlijke is verdorven. Maar de zachtmoedige en stille geest, de ontwikkeling van een prachtig symmetrisch karakter, zal nooit in verval geraken. Het is een sieraad dat niet vergankelijk is. In het oog van de Schepper van alles wat waardevol, liefdevol en mooi is, wordt het verklaard van grote waarde te zijn.

Zullen wij niet ernstig zoeken om datgene te bereiken wat voor God meer waarde heeft dan wereldse kleding, parels of goud? Het innerlijke sieraad, de genade van zachtmoedigheid, een geest in harmonie met de hemelse engelen, zal onze waardigheid van karakter niet verminderen of ons minder mooi maken in deze wereld. De Verlosser heeft ons tegen de trots van het leven gewaarschuwd, maar niet tegen de genade en natuurlijke schoonheid van het leven. —*My Life Today*, p. 123.

Donderdag 31 januari: Moraal en verantwoordelijkheid

Een harde werker te worden, voortdurend geduldig in goeddoen, wat oproept tot zelfverloochende arbeid, is een heerlijk werk, waardoor de hemel glimlacht. Trouw werk behaagt God meer dan de vurigste en zelfheilgende aanbidding. Ware aanbidding is met Christus samenwerken. Gebeden, aansporing en spreken zijn goedkope vruchten, welke voortdurend belangrijk worden gevonden, maar vruchten die zich in goede werken openbaren, in zorg voor de behoeftigen, de vaderlozen en weduwen, zijn oprechte vruchten en die groeien van nature aan een goede boom.

"Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren." Jakobus 1:27. Goede daden zijn de vruchten die Christus eist dat wij dragen: vriendelijke woorden, daden van weldadigheid, van teder acht slaan op de armen, de behoeftigen, de bedroefden. Als harten meevoelen met harten die belast zijn met ontmoediging en droefheid, als de hand uitdeelt aan de behoeftigen, als de

naakten gekleed worden, de vreemdeling welkom is voor een plaats in uw woonkamer en in uw hart, komen engelen heel dichtbij en een ketting van antwoorden zijn het antwoord van de hemel. Elke daad van rechtvaardigheid, genade en weldadigheid maakt muziek in de hemel. De Vader ziet van Zijn troon degenen die deze daden van genade doen, en rekt hen tot Zijn kostbaarste schatten. "En zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de Here der Heerscharen, op de dag die Ik bereiden zal." Maleachi 3:17. Elke genadevolle daad aan de behoeftige, de lijdende, wordt beschouwd als aan Jezus gedaan. Als u de armen bijstaat, meevoelt met de bedroefden en onderdrukten, en vriend van de wees bent, brengt u uzelf tot een diepere relatie met Jezus.

— Getuigenissen, deel 2, pp. 24, 25

In het werk van reiniging en heiliging onze eigen zielen, onze intens verlangen om onze roeping en uitverkiezing zeker te stellen, zal ons inspireren met een verlangen om anderen, die in nood verkeren, te helpen. Dezelfde energie en zorgzame gedachte die we ooit voor wereldse zaken aangevoerd hebben, zullen in dienst van Hem aan wie we alles verschuldigd zijn, gestopt worden. We zullen doen zoals Christus deed, elke mogelijkheid aangrijpend om voor hen te werken die zonder hulp in hun vernedering zullen omkomen. We zullen anderen een helpende hand toesteken. Dan zullen we met gezang, prijzen en dankzegging met God en de hemelse engelen jubelen als we zondige zielen geholpen en verheven zien, als we de misleide en krankzinnigen gekleed zien en genezen zitten aan de voeten van Jezus, van Hem lerend. Als we dit werk doen, van God ontvangend en Hem teruggeven wat Hij ons in vertrouwen heeft geleend en het doorgeven voor de eer van Zijn naam, zal Zijn zegen op ons rusten. Laat aldus de armen, de ontmoedigden, de zondaren zielen weten dat in het houden van Zijn geboden "een grote beloning wacht" en door onze eigen ervaring aan anderen zien dat zegen en dienst met elkaar verbonden zijn.

—*Testimonies*, vol. 6, p. 304.

God heeft vertrouwen in ons gesteld door ons rentmeesters van middelen en van zijn rijke genade te maken. Hoe anders zullen we onze waardering voor Zijn zorg en liefde laten blijken, Zijn weergaloze barmhartigheid, dan door vol dankbaarheid onze talenten van middelen en mogelijkheden met rouw en integriteit aan Hem terug te geven. Wij kunnen de Heer misschien niet rijk maken door een directe gunst aan Hem, want Hij is de gever van al onze gaven. Maar Hij verwijst ons naar de armen, lijdenden en onderdrukten, en naar zielen, gebonden in ketens van bijgeloof en dwaling, en verzekert ons als we aan deze goeddoen Hij de daden zal aannemen als aan Hemzelf gedaan. Christus vereenzelvigd zich met het lijdende mensdom. "Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan." Matteüs 25:40. —*Review and Herald*, 31 oktober, 1878

6. 2 feb tot 8 feb – Schepping en de zondeval

Zaterdagmiddag, 2 februari

De strijd die in de hemel begon, is daar niet geëindigd. Toen Satan uit de hemel is gegooid, is met hem een grote groep engelen eruit gezet die hij door zijn misleiding geleid heeft in de opstand tegen God. Zij kwamen op deze aarde en dezelfde misleiding waardoor Satan engelen heeft doen vallen, heeft hij uitgeoefend op Adam en Eva. Zij vielen voor zijn verleiding en sindsdien is er een niet aflatend en wanhopig conflict tussen goed en kwaad. Deze aarde is het

toneel van dat conflict, het slagveld waarop de strijd wordt uitgevochten tussen de strijdmachten van Satan en de strijdmachten van Christus. Tot het einde zal deze strijd tussen satanische machten en zij die Christus aanvaarden, voor wie Hij Zijn leven gegeven heeft, opdat zij de kracht zullen hebben om de wet van God te gehoorzamen, worden uitgevochten. Dit conflict, dat uiteengezet wordt in het woord van God, gaat elk van ons individueel aan en we zouden er intens in geïnteresseerd moeten zijn.

Toen Adam van God afviel, plaatste hij zichzelf aan de kant van Satan; zijn natuur werd kwaadaardig en hij werd afgescheiden van God. Was God niet tussenbeide gekomen, dan hadden Satan en de mens een bondgenootschap gevormd in de strijd tegen God. Er is geen natuurlijke vijandschap tussen de gevallen engelen en de gevallen mens. Van nature zijn zij beiden verenigd in de rebellie tegen het goede. Het kwade, waar het zich ook manifesteert, zal altijd de partij van het kwaad kiezen tegen het goede, zodat van nature gevallen engelen en gevallen mensen verbonden zijn in een wanhopige kameraadschap. —*Review and Herald*, May 3, 1906.

Hoewel mistroostigheid en duisternis als een kleed des doods hing over de toekomst, kon de belofte van de Verlosser, de Ster van hoop, de duistere toekomst verlichten. Het evangelie is als eerst door Christus gepredikt tegen Adam. Adam en Eva hadden oprecht verdriet en berouw over hun schuld. Zij geloofden de kostbare belofte van God en werden gered van de ultieme ondergang. —*Review and Herald*, April 29, 1875.

Zondag, 3 februari: De slag was het listige van allemaal

In zijn eerste vertoning van aanhankelijkheid was Satan erg listig. Alles wat hij naar voren bracht, was dat hij een betere orde van dingen teweeg wilde brengen, een grote verbetering wilde aanbrengen. Hij leidde het heilige paar weg van God, weg van hun trouw aan Zijn geboden op dezelfde manier als hoe duizenden vandaag aan de dag worden verzocht en waar duizenden vallen: door hun ijdele verbeeldingen. Ware kennis is goddelijk. Satan insinueerde in de gedachten van onze eerste ouders een verlangen naar speculatieve kennis, waarbij hij verklaarde dat zij hun situatie op grootse wijze zouden verbeteren. Maar om dit te bereiken moesten zij een pad kiezen dat tegengesteld was aan Gods heilige wil, want God zou hen niet leiden naar die grote hoogten. Het was niet Gods doel dat zij kennis zouden ontvangen dat gefundeerd was op ongehoorzaamheid. Dit was het brede gebied waarin Satan ernaar zocht om Adam en Eva te verleiden en het is hetzelfde gebied dat hij aan de wereld van vandaag presenteert door zijn misleidingen. —*Testimonies*, vol. 5, pp. 502, 503.

Het was toen hij in conflict was met de mens dat Satan zijn eerste overwinning behaalde. Zijn verschijning veranderend, in de vormomming van de slang, viel hij Eva op de meest subtiele en kunstige manier aan ...

“De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad. En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden.” Genesis 3:4-6. En ze raakte in vervoering door de voorstellingen van Satan en dacht dat God onnodig hun vrijheid aan banden legde en hen ervan weerhield van dat wat tot hun vooruitgang strekte. “En zij nam van zijn vrucht en at.” Ze vertelde haar man wat de slang had gezegd “en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at. (vs 6). Zij vergaten de grote liefde van God die Hij hen getoond had in het geven

van leven aan hen en het voorzien in een wonderschone tuin en het geven van aangename arbeid. Zij vergaten Zijn barmhartigheden en dachten dat Hij zelfzuchtig en onvriendelijk jegens hen was.

—*Signs of the Times*, February 13, 1896.

Grote listigheid was getoond in de tactieken die Satan gebruikte. Hij viel Christus aan op het punt van eetlust. Hij belaagde Hem op Zijn vertrouwen in God. Hij presenteerde aan Hem de meest adembenemende taferelen van de aarde. Maar Christus faalde niet. Hij zag een wereld die ten onderging aan de zonde en standvastig en sterk ging Hij voort op de weg van tegenstand. Hij had een wereld te redden. Hij was gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was gegaan.

Christus liep over de grond waar Adam was gevallen en overwon ten behoeve van ons. Hij verdroeg elke test waartoe de mens ooit geroepen zou worden te verdragen. Hij wandelde over het pad waartoe Hij ons oproept om die te betreden. "Indien iemand achter Mij wil komen," zegt Hij, "die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij." Lukas 9:23. Zoals Ik de toetst heb verdragen en de verleiding heb weerstaan, zo mag ook u het doorstaan. Hij die op het laatst gekroond wil worden als overwinnaar, moet zoals Christus deed, zich afhankelijk opstellen van de goddelijke kracht. Elke stap die Christus deed, werd gedaan in afhankelijkheid van God en op geen enkel punt had de vijand vat op Hem. Hij verklaart: "Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon." Openbaring 3:21. —*The Bible Echo*, July 23, 1900.

Maandag 4 februari: De vrouw en de slang

Eva was naar de verboden boom gewandeld en haar nieuwsgierigheid werd gewekt te weten te komen hoe dood geborgen kon zijn in de vrucht van deze mooie boom. Ze was verbaasd te horen dat haar innerlijke vragen werden verwoord en herhaald door een vreemde stem. "God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof?" Genesis 3:1. Eva was zich er niet van bewust dat ze haar eigen gedachten hoorbaar had uitgesproken tegen zichzelf, daarom was ze zo verbaasd dat ze haar innerlijke vraag herhaald hoorde worden door de slang. Ze dacht dat de slang haar gedachten echt kon lezen en dat hij daarom wel erg wijs moest zijn. Zij antwoordde hem: "Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven. De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad." Genesis 3:2-5.

Hier deed de vader der leugen een voorstelling die regelrecht tegengesteld was aan het woord van God. Satan verzekerde Eva ervan dat ze onsterfelijk was geschapen en dat er geen enkele mogelijkheid was dat zij zou sterven. Hij vertelde haar dat God wist dat als zij en haar man van de vrucht van de boom van kennis zouden eten, hun verstand verlicht, verbreed en veredeld zou worden en dat zij aan God gelijk zouden zijn. En de slang antwoordde Eva dat het gebod van God, dat hen verbood te eten van de boom der kennis, was gegeven om hen in een staat van onderwerping te houden opdat ze geen kennis zouden hebben, want kennis is macht. Hij verzekerde haar ervan dat de vrucht van deze boom te verlangen was boven die van elke andere boom in de tuin, om hen wijs te maken en hen te verhogen naar het niveau van God. Hij heeft, zei de slang, u de vrucht van die boom geweigerd, welke juist boven alle bomen te verkiezen is door haar

heerlijke smaak en overtreffende invloed. Eva dacht dat het betoog van de slang wijs was en dat het verbod van God onrechtvaardig was. Ze keek met verlangen naar de boom die afgeladen was met vruchten die er erg aantrekkelijk uitzagen. De slang was de vrucht met kennelijk genoeg aan het eten. Ze verlangde naar deze vrucht boven elke andere waarvan God haar het recht gegeven had die te gebruiken.

Eva had het woord van God overdreven. Hij had tegen Adam en Eva gezegd: "maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven." Genesis 2:17. In de discussie met de slang had zij eraan toegevoegd: "noch die aanraken." Genesis 3:3. Hier kwam de sluwheid van de slang naar boven. Deze verklaring van Eva gaf hem een voordeel. Hij plukte de vrucht en legde die in haar hand en gebruikte haar eigen woorden: Hij heeft gezegd dat je voorzeker zult sterven als je het aanraakt. Maar zie er gebeurt niets als je de vrucht aanraakt en er zal jou ook niets overkomen als je ervan eet. Eva gaf toe aan de leugenachtige misleiding van de duivel in de verschijning van de slang. Ze at de vrucht en ervoer geen direct nadeel. Ze plukte toen van de vrucht voor zichzelf en voor haar man. "En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at."

Adam en Eva zouden volkomen tevreden moeten zijn met hun kennis over God verkregen uit Zijn geschapen werken en ontvangen door de onderwijzing van de heilige engelen. Maar hun nieuwsgierigheid werd gewekt om bekend te raken met wat God had voorzien dat zij niet te weten zouden komen. Het was voor hun geluk dat ze onwetend zouden zijn van de zonde. De hoge staat van kennis welke zij dachten te verkrijgen door het eten van de verboden vrucht, stortte hen in de ondergang van zonde en schuld. —Pamphlet: *Redemption: or the Temptation of Christ in the Wilderness*, pp. 9–11

Dinsdag 5 februari: Misleid door het bewijs

Eva plukte toen voor zichzelf en at en dacht dat ze een verkwikkende kracht van een nieuw verheffend besef van bestaan voelde als resultaat van de opwekkende invloed van de verboden vrucht. Ze was in een vreemde en onnatuurlijke staat van opwinding toen ze naar haar man zocht met haar handen vol van de verboden vruchten. Ze vertelde hem over de wijze woorden van de slang en wenste hem meteen te brengen naar de boom der kennis. Ze vertelde hem dat ze van de vrucht gegeten en in plaats van het gevoel van besef van dood, voelde ze een opwekkende en aangename invloed. Meteen toen Eva ongehoorzaam was geweest werd ze een krachtig medium waardoor de val van haar man bewerkt werd.

Ik zag een verdriet komen over het gezicht van Adam. Hij zag er bang en wanhopig uit. Een strijd leek in zijn gedachten plaats te vinden. Hij vertelde Eva dat hij er zeker van was dat dit het kwaad was waartegen zij gewaarschuwd waren en dat zij zou sterven. Ze verzekerde hem dat ze geen nare effecten voelde, maar juist een erg aangename invloed en praatte op hem in om ook te eten.

Adam beseft heel goed dat zijn kameraad het enige verbod dat hen was opgelegd als een test van trouw en liefde had overtreden. Eva redeneerde dat de slang had gezegd dat ze zeker niet zouden sterven en zijn woorden moesten wel waar zijn, want ze voelde geen teken van Gods afkeuring, maar juist een aangename invloed, terwijl ze zich voorstelde dat ook de engelen zich ook zo voelden.

Adam had er spijt van dat Eva van zijn zijde was afgeweken, maar het kwaad was geschied. Hij moest afscheid nemen van haar van wie hij zoveel was gaan houden. Hoe kon hij daarmee omgaan? Zijn liefde voor Eva was heel sterk. En in opperste ontmoediging besloot hij haar lot te delen. Hij redeneerde dat Eva deel van hem was en dat als zij moest sterven, hij met haar zou sterven, want hij kon de gedachte niet verdragen van haar gescheiden te worden. Hij had niet het vertrouwen in zijn genadige en goedgunstige Schepper. Hij dacht niet dat God, die hem uit het stof der aarde tot leven had gewekt, mooi had gevormd en Eva geschapen had als zijn levensmaatje, haar plaats zou kunnen vervangen. Misschien waren de woorden van de wijze slang dan toch wel juist? Eva stond voor hem, liefelijk en mooi als altijd en kennelijk net zo onwetend als voor de daad van ongehoorzaamheid. Als resultaat van de vrucht die ze had gegeten, uitte zij een groter en verhevener liefde voor hem dan voor de ongehoorzaamheid. Hij zag in haar geen tekenen des doods. Ze had hem verteld van het gelukkig gevoel die de vrucht had teweeggebracht en over haar grote liefde voor hem en hij besloot de gevolgen te aanvaarden. Hij pakte de vrucht en at het vlug op, en net als Eva en voelde niet meteen de negatieve gevolgen. Eva had gedacht dat ze in staat was onderscheid te maken tussen goed en kwaad. De vleiende hoop van het binnentreden van de hogere staat van kennis had haar ertoe gebracht de slang te beschouwen als haar speciale vriend, die grote waarde hechte aan haar welzijn. Had zij haar man opgezocht en hadden zij de woorden van de slang met hun Maker besproken, dan waren ze meteen verlost geweest van de kunstige verleidingen van de slang. De Heer zou het niet hebben toegelaten dat ze de vrucht van de boom der kennis hadden onderzocht, want ze zouden blootgesteld zijn aan de vermomming van Satan. Hij wist dat zij volledig veilig zouden zijn als ze de vrucht niet zouden aanraken ... Satan verlustigde zich in zijn succes. Hij had de vrouw verleid om God te wantrouwen, om Zijn wijsheid ter discussie te stellen en door te dringen in Zijn alwijze plannen. En door haar heeft hij ook de overwinning over Adam behaald, die als gevolg van zijn liefde voor Eva het gebod van God overtrad en samen met haar viel. —*The Story of Redemption*, pp. 35–38.

Woensdag 6 februari: Genade en oordeel in Eden, deel 1

Aan de mens werd de eerste intimiteit van verlossing kenbaar gemaakt in de zin die uitgesproken werd over Satan in de hof. De Here verklaarde: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen." Genesis 3:15. Deze zin, uitgesproken ten aanhore van onze eerste ouders, was een belofte. Terwijl het oorlog voorzegde tussen de mens en Satan, verklaarde het dat de macht van de tegenstander uiteindelijk verbroken zou worden. Adam en Eva stonden als misdadigers voor de rechtvaardige Rechter, in afwachting van de straf die de overtreding had bewerkstelligd, maar voordat ze hoorden hoe zwaar het leven zou worden en het verdriet dat hun deel zou zijn, of het vonnis dat zij tot stof zouden wederkeren, hoorden zij de woorden aan die hen hoop zouden geven. Hoewel zij zouden moeten lijden door de macht van hun sterke tegenstander, zouden zij ook vooruit mogen kijken naar de uiteindelijke overwinning.

Niet alleen de mens, maar ook de aarde zou door de zonde onder de heerschappij van de boze komen en zou hersteld worden door het plan van verlossing. Bij zijn schepping had Adam de heerschappij over de aarde ontvangen. Maar door toe te geven aan de verleiding, was hij onder de macht van Satan gebracht en de heerschappij die hij had, werd overgedragen aan zijn overwinnaar. Zo werd Satan "de god dezer wereld." Hij had de heerschappij over

de aarde gegrepen, die in het begin aan Adam gegeven was. Maar Christus zou, door Zijn offer de straf van de zonde betalen, en niet alleen de mens verlossen, maar ook de heerschappij die hij had verspeeld herwinnen. Alles wat verloren was gegaan door de eerste Adam, zou hersteld worden door de tweede. De profeet zegt: "En gij, wachttorens over de kudde, vesting der dochter Sions, tot u zal genaken en komen de heerschappij van voorheen." Micha 4:8. God schiep de aarde om een verblijfplaats te zijn voor heilige, gelukkige wezens. Dat doel zal vervuld worden wanneer, vernieuwd door de kracht van God en bevrijd van zonde en verdriet, het de eeuwige verblijfplaats van de verlostten zal worden. "En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren." Openbaring 22:3.
—*Signs of the Times*, November 4, 1908.

Het verloren paar in de hof van Eden, staande als misdadigers voor de rechtvaardige Rechter, in afwachting van de straf die hun overtreding verdiende, hoorde de eerste tonen van de goddelijke belofte. Voordat zij hoorden van het leven van gezwoeg en verdriet welke de zonde hen had gebracht, voordat zij hoorden dat het loon van de zonde de dood is, hoorden zij de belofte van verlossing. Hoewel zij zouden moeten lijden van de macht van hun machtige tegenstander, zouden zij nog steeds door de verdiensten van Christus vooruit mogen kijken naar de overwinning. Het mysterie van het evangelie werd in Eden uitgesproken toen God tot de slang zei: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen." Als Satan het Hoofd zou kunnen raken met zijn gemene verleidingen, dan zou de menselijke familie verloren zijn. Maar de Here maakte bekend dat het doel en het plan van het mysterie van genade zou zijn dat Christus de kop van de slang onder Zijn voet zou brijzelen.
—*The Messenger*, June 7, 1893

Donderdag 7 februari: Genade en oordeel in Eden, deel 2

Aan de overwinnaar is beloofd een kroon van onverbleekte heerlijkheid en een leven dat zich kan meten met dat van God. "Wie overwint," verklaart Christus, "hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is." Openbaring 2:7. "Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben." 1 Korintiërs 2:9. Laten wij ernaar streven die uitbundige toegang te verkrijgen tot het koninkrijk van onze God. Laten we het evangelie dat Christus persoonlijk aan Johannes is komen presenteren op het eiland Patmos, ijverig bestuderen. Het evangelie dat genoemd wordt: "De Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden." Openbaring 1:1. Laten we onszelf er altijd aan herinneren dat "Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij." Openbaring 1:3. —*Signs of the Times*, February 4, 1903

Toen Satan de woorden hoorde: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad," wist hij dat de mens de kracht zou ontvangen om zijn verleidingen te weerstaan. Hij beseftte dat zijn aanspraak op de positie van de prins van de nieuw geschapen aarde zou worden bestreden en dat Een zou komen wiens werk het zou zijn om een fatale slag toe te brengen aan zijn kwade bedoelingen en dat hij en zijn engelen voor altijd verslagen zouden worden. Zijn zekerheid op macht en zijn gevoel van zekerheid was verdwenen. Adam en Eva hadden toegegeven aan zijn verleidingen en hun

nageslacht zou de sterkte van zijn aanvallen voelen. Maar zij zouden niet zonder helper gelaten worden. De Zoon van God zou komen naar de wereld, om verzocht te worden in onze plaats en in onze plaats zou Hij overwinnen. Er is alleen vijandschap tussen de gevallen menselijke wezen en Satan als de mens zich plaatst aan Gods zijde en zich overgeeft aan de gehoorzaamheid aan de wet van Jehova. Dit brengt hem de kracht om de aanvallen van Satan te weerstaan. Het is door het offer van Christus dat de mens in staat wordt gesteld te gehoorzamen. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe." De Zoon van God, in de menselijke natuur en verzocht op alle punten zoals wij, heeft de aanvallen van de vijand het hoofd geboden en heeft overwonnen. En in Zijn kracht kunnen menselijke wezen de overwinning behalen, de tegenstander tegemoet treden en niet overwonnen worden door de kunstigheid van zijn aanmatigende voorstellingen. Door Christus aan te nemen als de persoonlijke Verlosser, kunnen mannen en vrouwen standvastig staan tegen de verleidingen van de vijand. Menselijke wezens mogen eeuwig leven hebben als zij de principes van de hemel aanvaarden en Christus toestaan het hart en het verstand in gehoorzaamheid te brengen aan de wet van Jehova. —*Review and Herald*, May 3, 1906.

7. 9 feb tot 15 feb – Door een spiegel, in raadselen

Sabbatmiddag 9 februari

Zowel door de schepping als door de verlossing zijn wij het eigendom van de Heer. Wij zijn volledig Zijn onderdanen en zijn ontvankelijk voor de wetten van Zijn koninkrijk. Laat niemand de waan koesteren dat de Here God van hemel en aarde geen wet heeft waardoor Hij Zijn onderdanen bestuurt en aanvoert. Wij zijn afhankelijk van God voor alles waar wij van genieten. Het eten dat we eten, de kleren die wij dragen, de lucht die wij inademen, het leven waar wij van dag tot dag van genieten, zijn van God ontvangen. Wij staan onder de verplichting door Zijn wil bestuurd te worden, om Hem te erkennen als onze Opperheerser. Wij staan onder de verplichting in overeenstemming met Zijn plannen en ontwerpen te handelen. Omdat al onze zegeningen van God komen, staan wij onder de hoogste verplichting om Hem dank te zeggen voor Zijn genadegaven, Zijn goedheid en welwillendheid, en om deze dankbaarheid te laten blijken door dat wat van Hem is, terug te geven in gaven en offers, terwijl wij constant een besef van onze afhankelijkheid van Hem koesteren.

—*Review and Herald*, March 9, 1897.

God verlangt van Zijn met bloed gekochte erfdeel het eerbetoon van het gehele leven. Elk deel van het wezen behoort Hem toe. Hij is onze Schepper en Verlosser, en derhalve onze Eigenaar. Hij roept ons op Hem te dienen en niet te buigen voor de altaren van de wereld.—*Review and Herald*, July 23, 1901.

Zondag 10 februari: De aarde is van de Here

Maar wij kunnen God niets geven wat niet reeds van Hem is. 'Alles komt van U,' zei koning David, 'en wij geven het U uit uw hand.' (1 Kronieken 29:14). Alles is van God, niet alleen uit hoofde van de schepping, maar ook door de verlossing. Alle zegeningen die wij in dit leven en in de eeuwigheid ontvangen zijn met het kruis van Golgotha getekend.—*Christ's Object Lessons*, p. 362.

“De aarde is van de HEERE en al wat zij bevat” (Psalm 24:1, HSV). Deze wereld is het voorraadhuis van de Heer, waar wij steeds uit putten. Hij heeft door vruchten, granen en groenten voorzien in ons onderhoud. Voor ons laat Hij de zon schijnen en de regen vallen. De hele mensenfamilie, goed en slecht, put constant uit Gods voorraadhuis. Het maakt elk beetje verschil uit voor hen die zo hoog bevoorrecht zijn, hoe zij de gaven van de Here ontvangen en hoe zij het contract dat de Heer met hen gemaakt heeft behandelen. Hij heeft hen Zijn tot hulppriesters gemaakt, en leidt hen ertoe uit Zijn voorraadkamer te nemen en dan Hem terug te geven in gaven en offers, “zodat er voedsel in Mijn huis is” (Maleachi 3:10, HSV).

De Heer heeft Zijn eigen goederen aan de mensheid toevertrouwd - middelen die Hij terugvereist wanneer Zijn voorzienigheid het te kennen geeft en de opbouw van Zijn doel dat eist. De Heer gaf het verstand. Hij gaf de gezondheid en het vermogen om aardse winst te verzamelen. Hij heeft de dingen op de aarde geschapen. Hij heeft Zijn goddelijke kracht gemanifesteerd om al haar rijkdommen te ontwikkelen. Het zijn Zijn vruchten van Zijn eigen teelt. Hij gaf de zon, de wolken, de regenbuien, om de vegetatie te doen groeien. Als Gods aangenomen bedienden heeft u Zijn oogst binnengehaald om het op een economische manier te gebruiken om in uw noden te voorzien en de balans te behouden voor Gods roeping. U kunt met David zeggen, ‘Want het komt alles van U, en wij geven het U uit uw hand,’ (1 Kronieken 29:14). Er kan geen voldoening zijn in verdiensten van schepselen in het terugbrengen van Gods eigen, want het was altijd al van Hem om te gebruiken op de manier die Hij en Zijn voorzienigheid aangeven.—*The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 813.

Elke ziel in onze wereld behoort toe aan de Heer, door schepping en verlossing. Elk individu staat terecht voor zijn leven. Heeft hij God gegeven wat Hem toebehoort? Heeft hij alles aan God overgegeven wat van Hem is als Zijn gekochte eigendom? Allen die de Heer koesteren als hun deel in dit leven zullen onder Zijn leiding staan en het teken, het merkteken van God, ontvangen, dat aantoonde dat zij Gods speciale eigendom zijn. Christus’ gerechtigheid zal voor hen uit gaan en de glorie van de Heer zal hun achterhoede zijn. De Heer beschermt elk menselijk wezen dat Zijn merkteken draagt. [Exodus 31:12-17 aangehaald.]

Deze erkenning van God is van hoogste waarde voor elk menselijk wezen. Allen die Hem liefhebben en dienen, zijn zeer kostbaar in Zijn ogen. Hij verlangt ernaar dat zij daar staan waar zij waardige vertegenwoordigers zijn van de waarheid zoals die is in Jezus.

—Ellen G. White Comments, *SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 969.

Maandag 11 februari: Een gevallen wereld

God vervloekte de grond vanwege de zonde van Adam en Eva in het eten van de boom van de kennis en Hij verklaarde, ‘al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft,’ (Genesis 3:18). Hij had hen het goede toebedeeld, maar het slechte afgehouden. Nu verklaart Hij dat zij ervan zullen eten, dat wil zeggen, zij zullen bekend worden met het kwaad, alle dagen van hun leven.

Het ras werd vanaf die tijd getroffen door Satans verleidingen. Een leven van altijddurend zwoegen en constante zorg werd bestemd voor Adam, in plaats van het blijde, opwekkende werk dat hij tot dan toe had genoten. Zij zouden onderworpen zijn aan teleurstelling, rouw en pijn en uiteindelijk tot ontbinding komen. Zij waren gemaakt van het stof der aarde, en tot stof zouden zij wederkeren.—*Signs of the Times*, January 23, 1879.

God vroeg Kaïn naar zijn broer en hij trachtte zijn schuld te verdoezelen door een leugen te uiten: 'Ik weet het niet; ben ik mijns broeders hoeder?' (Genesis 4:9). God informeerde Kaïn dat Hij van zijn zonde op de hoogte was—dat Hij bekend was met elk van zijn daden en zelfs met de gedachten van zijn hart, en Hij zei tegen hem, [Genesis 4:10-12 aangehaald]. De vloek die in eerste instantie was uitgesproken over de aarde, werd maar lichtelijk gevoeld; maar nu rustte er een dubbele vloek op.

Kaïn en Abel vertegenwoordigen twee klassen, de rechtvaardigen en de goddelozen, de gelovigen en ongelovigen, die zouden bestaan van de val van de mensheid tot de wederkomst van Christus. De moord van Kaïn op zijn broer Abel, vertegenwoordigt de goddelozen die jaloers zullen zijn op de rechtvaardigen en zij zullen hen haten die beter zijn dan zij. Zij zullen jaloers zijn op de rechtvaardigen en hen vervolgen en ter dood veroordelen, omdat hun rechtvaardige gedrag hun zondige wandel veroordeeld.

—*Signs of the Times*, February 6, 1879.

Wanneer de rechtvaardige doden opgewekt zullen zijn en de Koning der heerlijkheid de poorten van de stad Gods voor hen zal openen, en de natiën die de waarheid hebben gehouden naar binnen gaan, welk een schoonheid en heerlijkheid zal dan gezien worden door de verbaasde gezichten van hen die nooit grotere schoonheid hebben gezien op aarde dan die van vervallende natuur nadat de drievoudige vloek over de aarde gekomen was.

—*Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 88, 89.

De mensen die vóór de zondvloed leefden aten dierlijk voedsel en verzadigden hun begeerte tót de beker der ongerechtigheid vol was en God de aarde door een overstroming reinigde van haar morele vervuiling. Toen rustte de drievoudige vloek op de aarde. De eerste vloek was uitgesproken over het nageslacht van Adam en over de aarde, vanwege ongehoorzaamheid. De tweede vloek kwam over de grond nadat Kaïn zijn broer Abel had vermoord. De derde meest vreselijke vloek van God kwam over de aarde na de zondvloed.

Na de zondvloed aten de mensen voornamelijk dierlijk voedsel. God zag dat de wegen van de mens corrupt waren en dat hij geneigd was zichzelf in trots te verhogen tegen zijn Schepper en de lusten van zijn eigen hart te volgen. Hij stond het langlevende geslacht toe dierlijk voedsel te eten om hun zondige levens te verkorten. Spoedig na de zondvloed begon het geslacht snel kleiner te worden en namen hun levensjaren af.—*Counsels on Diet and Foods*, p. 373.

Dinsdag 12 februari: De heerser van deze wereld

De Heer heeft in Zijn woord het feit onthuld dat Satan aan het hoofd staat van de gevallen overheden en machten en dat hij de heerser is van de duisternis van deze wereld. Dag en nacht voert hij complotten uit tegen God en tegen zij die de waarheid pogen te gehoorzamen. Hij doet zich voor als een engel des lichts en doet duisternis voorkomen als licht en licht als duisternis; en hij tracht constant onstabiele zielen met zich te verenigen in het kwaad denken en kwaad spreken over hen die niet van de waarheid wijken. Hij wordt in de Schrift beschreven als een leugenaar, een vernietiger, een kwelgeest, een aanklager, een moordenaar, en het zal niet moeilijk zijn te onderscheiden aan welke kant een ziel strijdt, of onder welk leiderschap hij zich beweegt als hij anderen aanklaagt en veroordeelt. Als mannen en vrouwen zo'n plek hebben verworven dat zij invloed hebben, en zij gebruiken die invloed om Satans plannen te bevorderen, dan verenigen zij zich met de grote tegenstander en afvallige.

—*Review and Herald*, December 11, 1894.

Christus verheugde Zich, dat Hij meer kon doen voor Zijn volgelingen dan zij konden vragen of denken. Hij sprak met zekerheid, wetende, dat er voor de wereld werd gemaakt, een almachtig bevel was uitgegaan. Hij wist dat waarheid, gewapend met de almacht van de Heilige Geest, zou overwinnen in de strijd tegen het kwaad, en dat de met bloed bevlekte banier triomfantelijk zou wapperen boven Zijn volgelingen. Hij wist dat het leven van Zijn vertrouwde discipelen gelijk zou zijn aan het Zijne, een reeks van ononderbroken overwinningen, hier niet als zodanig gezien, maar in het grote hiernamaals als zodanig erkend.—*The Desire of Ages*, p. 679.

Satan, met al zijn meesterlijke macht, heeft zichzelf tussen de mens en de wet van God geplaatst, zodat door bedrog en spitsvondigheid hij de mens zou kunnen inspireren met dezelfde rebellie die ook hem drijft tegen God en Zijn wet. Hen die hij niet kan misleiden, haat hij. Hij legt hun woorden en daden verkeerd uit en zorgt ervoor dat de wereld hen vervolgt en vernietigt, zodat er op de aarde geen ziel meer is die niet in verbintenis is met de prins van deze wereld en de heerser van haar duisternis. De geschiedenis getuigt van het feit dat geen mens God kan dienen zonder in conflict te komen met de verenigde krachten van het kwaad. Het conflict tussen de gelovige en zijn vijanden mag dan pijnlijk en langdurig zijn, en soms kan de ziel, door veelvoudige verleidingen, toegeven aan de macht van de boze; maar God zal Zijn dienaar niet overgeven om een prooi te zijn van de vernietiger, zo lang hij naar Hem uitroept. De medelijdende Verlosser kent zijn zwakheid, en door Zijn dienaar Johannes heeft Hij de bekerende zondaar een boodschap van vertroosting gestuurd: 'Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.' 'Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt, En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld. En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij Zijn geboden bewaren' (1 Johannes 1:9; 2:1-3).—*Signs of the Times*, November 14, 1895.

Woensdag 13 februari: De 'wijsheid' van de wereld

De meest moeilijke en vernederende les die de mens moet leren, is zijn eigen ondoeltreffendheid als hij zich afhankelijk opstelt van menselijke wijsheid, en het zekere falen van zijn eigen pogingen om de natuur op de juiste manier te begrijpen. De zonde heeft zijn visie verduisterd en uit zichzelf kan hij de natuur niet interpreteren zonder deze boven God te plaatsen. Hij kan God er niet in herkennen, noch Jezus Christus, die Hij gezonden heeft. Hij staat in dezelfde positie als de Atheners, die hun altaren hadden opgezet om de natuur te aanbidden. Staande op de Areopagus, presenteerde Paulus voor het volk van Athene de heerlijkheid van de levende God in tegenstelling tot hun afgodische aanbedding. [Handelingen 17:22-29 aangehaald].

Zij die een ware kennis van God hebben zullen niet zo verward raken door de wetten van materie of de werkingen van de natuur, dat zij het constante werken van God in de natuur over het hoofd zien of weigeren te erkennen. De natuur is geen god, en is ook nooit god geweest. De stem van de natuur getuigt van God, maar de natuur is God niet. Als Zijn geschapen werk, draagt het simpelweg een getuigenis van Gods macht uit. De Godheid is de Auteur van de natuur. De natuurlijke wereld heeft, in zichzelf, geen macht behalve die waar God in voorziet.

De filosofen van oudsher waren trots op hun superieure kennis. Laten wij het geïnspireerde begrip van de apostel Paulus over deze zaak lezen. "Bewerende wijs te zijn, zegt hij, "zijn zij dwaas geworden, en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke God vervangen door hetgeen gelijkt op het beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren... Zij immers hadden de waarheid Gods vervangen door de leugen en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper" (Romeinen 1:22, 23, 25). In haar menselijke wijsheid kan de wereld God niet kennen. Haar wijze mannen verzamelen een onvolmaakt beeld over God vanuit Zijn geschapen werken, en in hun dwaasheid verhogen zij de natuur en de wetten van de natuur boven de God van de natuur. Zij die geen kennis van God hebben door een aanvaarding van de openbaring die Hij van Zichzelf gegeven heeft in Christus, zullen slechts een onvolmaakt beeld over Hem uit de natuur vergaren en deze kennis, zo verstaande van dat wat in overeenstemming is met Zijn wil, zal mensen tot afgodendienaars maken. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden. Zij die denken dat zij kennis over God kunnen verwerven buiten Zijn Vertegenwoordiger om, van Wie het Woord aangeeft dat Hij 'de afdruk van Zijn wezen' is, zullen eerst dwaas moeten worden naar hun eigen oordeel, voordat zij wijs kunnen worden. Het is onmogelijk een perfecte kennis over God op te doen vanuit de natuur alleen; want de natuur zelf is onvolmaakt. In zijn onvolmaaktheid kan het God niet vertegenwoordigen, het kan het karakter van God in Zijn morele perfectie niet onthullen. Maar Christus kwam als een persoonlijke Verlosser naar de wereld. Hij vertegenwoordigde een persoonlijke God. Als een persoonlijke Verlosser, steeg Hij ten hemel; en Hij zal wederkeren zoals Hij ten hemel is gevaren – als een persoonlijke Verlosser. Hij is de afdruk van de persoonlijkheid van de Vader. "In Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk" (Colossenzen 2:9). —*Review and Herald*, November 8, 1898.

Er zijn mensen die denken dat zij wonderbare ontdekkingen hebben gedaan in de wetenschap. Zij citeren de meningen van geleerde mensen alsof zij hen als onfeilbaar beschouwen, en leren de conclusies van de wetenschap als waarheden die niet betwist kunnen worden. En het woord van God, dat gegeven is als lamp voor de voeten van de levensmoede reiziger, wordt beoordeeld volgens deze maatstaf en ontoereikend verklaard. Het wetenschappelijk onderzoek waaraan deze mensen zich hebben overgegeven, blijkt een hinderlaag voor hen te zijn. Het heeft hun verstand vertroebeld en zij zijn afgedreven naar scepticisme. Zij hebben een bewustzijn van macht; en in plaats van te kijken naar de Bron van alle wijsheid, triomferen zij in de oppervlakkige kennis die zij zouden hebben opgedaan. Zij verhogen hun menselijke wijsheid boven de wijsheid van de grote en machtige God en hebben de durf een strijd met Hem aan te gaan. Het woord van inspiratie verklaart deze mensen 'dwazen'.

God heeft toegestaan dat er een lichtvloed over de wereld werd uitgestort door ontdekkingen in wetenschap en kunst, maar wanneer beroepswetenschappers enkel vanuit een menselijke standpunt over deze onderwerpen onderrichten en schrijven, zullen zij voorzeker tot verkeerde conclusies komen. De grootste denkers zullen, als zij in hun onderzoek niet geleid worden door het woord van God, verward raken in hun pogingen de relaties tussen wetenschap en openbaring te onderzoeken. De Schepper en Zijn werken zijn voor hen onbegrijpelijk en omdat zij deze niet kunnen uitleggen met natuurlijke wetten, wordt Bijbelse geschiedenis als onbetrouwbaar beschouwd. Zij die de betrouwbaarheid van de overleveringen van het Oude en Nieuwe Testament betwijfelen, zullen een stap verder geleid worden en het bestaan van God betwijfelen en dan, als zij hun anker hebben losgelaten, slaan zij enkel nog tegen

de rotsen van ongeloof aan. Mozes schreef onder de leiding van de Geest van God en een juiste theorie van geologie zal nooit beweringen doen van ontdekkingen die niet met zijn verklaringen overeenstemmen. *Het idee waarover velen struikelen dat God geen materie geschapen had toen Hij de wereld tot stand bracht, beperkt de kracht van de Heilige van Israël.*
—*Signs of the Times*, March 13, 1884.

Donderdag 14 februari: Door het oog van geloof

God moedigt ons aan om Zijn werken in de natuurlijke wereld te overpeinzen. Hij verlangt van ons dat wij ons verstand richten van de studie van de namaak naar het echte. Wij zullen dit beter begrijpen als we onze ogen opheffen naar de bergen van God en het werk overpeinzen dat Zijn eigen handen geschapen hebben. Zijn handen hebben de bergen geformeerd en ze in hun positie gebracht, zodat zij niet bewogen zullen worden, tenzij op Zijn commando. De wind, de zon, de regen, de sneeuw en het ijs zijn allen dienaren van Zijn wil. Door Christus kunnen Gods liefde en welwillendheid gezien worden in elk geschenk van Zijn handen. De schoonheid van de natuur is een thema voor overpeinzing. In het studeren van de natuurlijke schoonheid om ons heen, wordt het verstand door de natuur gebracht naar de Auteur van alles wat mooi is. Al Gods werken spreken tot ons bewustzijn, verhogen Zijn macht en verheffen Zijn wijsheid. Elk geschapen ding heeft in zich de charmes welke het kind van God bekoren en die zijn smaak verfijnen om deze kostbare bewijzen van Gods liefde te beschouwen als waardevoller dan het werk van menselijke bekwaamheid. Met woorden van gepassioneerde ijver verheft de profeet God in Zijn geschapen werk: "Aanschouw ik Uw hemel, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: wat is de mens dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?" (Psalm 8:4,5). De wereld, gevuld met sport en liefhebbers van genot, is altijd dorstig naar één of andere nieuwe sensatie. En hoe weinig tijd en gedachten worden er gegeven aan de Schepper van de hemelen en de aarde. God roept Zijn schepselen op om hun aandacht te keren van de verwarring en verbijstering om hen heen en het werk van Zijn handen te bewonderen. De hemellichamen zijn het overpeinzen waard. God heeft deze gemaakt ten goede van de mens en wanneer wij Zijn werken bestuderen, zullen engelen van God aan onze zijde staan om ons verstand te verlichten. —*Sons and Daughters of God*, p. 110.

Niemand kan de geheimenissen van God uitleggen. Zijn heerlijkheid is voor de wereld verborgen. Van hoeveel waarde zijn de vermoedens en speculaties van mensen omtrent Zijn persoonlijkheid? ... Christus is de vertegenwoordiger van de Vader, "de afdruk van Zijn wezen" (Hebreeën 1:3).

De Schepping spreekt tot ons van de bekwaamheid en macht van God. In Zijn goedheid heeft God prachtige bloemen en bomen op de aarde geplaatst, die op wonderbare manier aangepast zijn aan de landen en klimaten waarin ze groeien. En, hoewel de zonde de vorm en schoonheid van de dingen van de natuur heeft bedorven, hoewel er sporen van het werk van de overste van de macht der luchten op gezien kunnen worden, toch spreken zij nog van God en nog steeds onthullen ze iets van de schoonheid van Eden.

In de hemelen boven, op de aarde, in de brede wateren van de oceaan, zien wij het handwerk van God. Heel de schepping getuigt van Zijn macht, Zijn wijsheid, Zijn liefde. Toch kunnen wij niet van de sterren, of de oceaan, of van de waterval leren over de persoonlijkheid van God. Om dit te onthullen is Christus gekomen... Christus kwam om aan het gevallen geslacht de liefde van God te onthullen. Hij, het Licht van de wereld, bedekte de verblindende pracht van de glans van Zijn

goddelijkheid, en kwam om op deze aarde te leven als een mens onder de mensen, zodat zij, zonder te worden vernietigd, bekend zouden raken met hun Schepper. Geen mens heeft God ooit gezien, behalve zoals Hij onthult is in Christus. —*The Upward Look*, p. 334.

8. 16 feb tot 22 feb – Jezus, Voorziener en Onderhouder

Sabbatmiddag, 16 februari

Er wordt veel gesproken over God in de natuur, alsof de Heer gebonden zou zijn aan de wetten van de natuur om een dienaar van de natuur te zijn. Veel theorieën zouden het verstand zo leiden dat ze zouden doen denken dat de natuur zelfonderhoudend is, buiten de Godheid om, en een eigen inherente macht heeft om mee te werken. Hierin weten mensen niet waar ze het over hebben. Denken zij dat de natuur een zelfbestaande macht heeft zonder de constante bemoeienis van Jehova? De Heer werkt niet door Zijn wetten om de wetten van de natuur te vervangen. Hij doet Zijn werk door de wetten en eigenschappen van Zijn instrumenten, en de natuur gehoorzaamt een "Zo spreekt de Here."

De God van de natuur is voortdurend aan het werk. Zijn oneindige kracht werkt ongezien, maar manifestaties worden gezien in de resultaten die het werk voortbrengt. Dezelfde God die de planeten leidt, werkt in de fruitboomgaard en in de groentetuin. Hij heeft nooit doorn, distel of onkruid gemaakt. Dezen zijn het werk van Satan, het resultaat van ontarding dat door hem geïntroduceerd is onder de kostbare dingen. Maar het is door Gods onmiddellijke tussenkomst dat elke knop tot bloei komt. Toen Hij in de wereld was in de vorm van een mens, zei Christus: "Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook." Johannes 5:17. Wanneer dus de studenten hun tijd en kracht gebruiken in agrarisch werk, wordt er in de hemel van hen gezegd: U bent "Gods medearbeiders." 1 Korintiërs 3:9. —*Testimonies*, vol. 6, pp. 186, 187.

Zondag 15 februari: De Onderhouder

Wind en aardbevingen en stormen zijn geen onberekenbare uitbarstingen van ongereguleerde mechanische krachten. De gehele natuur is in de ruimste zin onder bedwang van de wetten van de natuurkunde. Het is de uitdrukking van een hogere wil. Hij 'heeft de wind in Zijn vuist verzameld;' 'Hij maakt de wolken tot Zijn wagen,' 'de HEERE troont boven de watervloed, ja, de HEERE troont als Koning voor eeuwig' (Spreuken 30:4; Psalm 104:3; 29:10, HSV). Laat geen enkele menselijke wijsheid de grote Oppermachtige van het universum tarten of onttronen. 'De God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is,' Hij is haar onderhouder. De gehele natuur is enkel de uitwerking van de wetten die Hij gemaakt heeft, een manifestatie van Zijn oppermachtige wil. —*Manuscript Releases*, vol. 3, p. 342.

Zij die een ware kennis hebben over God zullen niet zo verward raken door de wetten van materie of de werkingen van de natuur, dat zij het constante werken van God in de natuur over het hoofd zien of weigeren te erkennen. De natuur is geen god, en is ook nooit god geweest. De stem van de natuur getuigt van God, maar de natuur is niet God. Als Zijn geschapen werk, draagt het simpelweg een getuigenis van Gods macht. De Godheid is de Auteur van de natuur. De natuurlijke wereld heeft, in zichzelf, geen macht behalve dat waar God in voorziet. Er is een persoonlijke God, de Vader, er is een persoonlijke Christus, de Zoon. En "nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vadersen

gesproken had door de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken door de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge," (Hebreeën 1:1-3). Deze woorden van de Heilige Schrift zeggen niets over de onafhankelijke wetten van de natuur. God levert de materie en de eigenschappen om Zijn plannen mee uit te voeren. Hij maakt gebruik van Zijn instrumenten opdat de vegetatie kan gedijen. Hij stuurt de dauw en de regen en de zonneschijn zodat gebladerte kan ontspringen en zijn tapijt kan uitspreiden over de aarde; zodat de struiken en fruitbomen knoppen en bloesemen kunnen voortbrengen. Het moet niet verondersteld worden dat een wet in werking is gesteld voor een zaad om het werk zelf te doen, dat het blad verschijnt omdat het dat uit zichzelf moet doen. God heeft wetten die Hij heeft ingesteld, maar dit zijn alleen de dienaren waardoor Hij resultaten uitwerkt. Het is door de onmiddellijke bemiddeling van God dat elk klein zaadje door de aarde heen breekt en leven voortbrengt. Elk blaadje groeit, elke bloem bloeit door de kracht van God. Het fysieke organisme van de mens staat onder het toezicht van God, maar het is niet zoals een klok, die in werking is gesteld en uit zichzelf verder tikt. Het hart klopt, polsslag volgt op polsslag, ademhaling komt na ademhaling, maar het gehele wezen is onder het toezicht van God. 'Gods bouwwerk zijt gij. Fundament en gebouw,' (1 Korintiërs 3:9). In God leven wij, bewegen wij en zijn wij. Elke slag van het hart, elke ademtocht is de inspiratie van Hem die Adam de levensadem heeft ingeblazen - de inspiratie van de altijd aanwezige God, de grote IK BEN. —*Review and Herald*, November 8, 1898.

Maandag 18 februari: De vrijgevege Voorziener

Christus en de Vader werken constant door de wetten van de natuur. Zij die zich fixeren op de wetten van materie en de wetten van de natuur, verliezen, door hun eigen gelimiteerde, beperkte begrip te volgen, zicht op de constante en directe bemoeienis van God. Velen drukken zichzelf uit op een manier die het idee overbrengt dat de natuur zich onderscheidt van de God van de natuur, en dat de natuur in zichzelf en van zichzelf haar eigen limieten en krachten heeft om mee te werken. Er is bij velen een opvallende scheiding tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke. Het natuurlijke wordt toegeschreven aan gewone oorzaken, die losstaan van Gods bemiddeling. Levenskracht wordt toegeschreven aan materie en de natuur wordt tot God gemaakt. Van materie wordt verondersteld dat het in bepaalde relaties geplaatst moet worden en dan moet handelen volgens vastgestelde wetten, waar God zelf niet tussen kan komen; dat de natuur begiftigd is met bepaalde eigenschappen, ondergeschikt is gemaakt aan wetten en op zichzelf is aangesteld om die wetten te gehoorzamen en het werk dat oorspronkelijk is opgedragen uit te voeren. Dit is valse wetenschap; er is niets in het Woord van God om dit te onderschrijven. God herroept Zijn wetten niet, maar Hij is constant door deze wetten aan het werk en gebruikt ze als Zijn instrumenten. Zij werken niet uit zichzelf. God werkt voortdurend in de natuur. Ze is Zijn dienaar en wordt bestuurd naar Zijn wil. De natuur getuigt in haar werk van de intelligente aanwezigheid en actieve bemiddeling van een Wezen dat in al Zijn werken beweegt naar Zijn wil. Het is niet door een originele kracht die de natuur eigen is, dat de aarde jaar na jaar haar goede gaven geeft en de wereld haar constante reis om de zon volhoudt. De hand van oneindige kracht is voortdurend aan het werk deze

planeet te leiden. Het is Gods kracht die direct wordt uitgeoefend die haar in haar omgang in positie houdt. De God van de hemel is constant aan het werk. Het is door Zijn kracht dat de vegetatie groeit, dat elk blad verschijnt en elke bloem bloeit. Het is niet het resultaat van een mechanisme dat, wanneer het eenmaal in beweging is gebracht, blijft werken, dat het hart klopt en ademtocht op ademtocht volgt. In God leven wij, bewegen wij en zijn wij. Elke adem, elke hartslag is het constante bewijs van de kracht van een altijd aanwezige God. Het is God die de zon doet opkomen aan de hemel. Hij opent de vensters van de hemel en geeft regen. Hij doet gras groeien op de bergen. "Hij geeft sneeuw als wol, Hij strooit de rijp als as." "Als Hij Zijn stem doet horen, is er een geruis van water aan de hemel en doet Hij dampen opstijgen van het einde der aarde; bliksemen maakt Hij bij de regen, en wind doet Hij voortkomen uit Zijn voorraadkamers" (Psalm 147:16; Jeremia 10:13; 51:16). Hoewel de Heer Zijn werk gedaan heeft in het scheppen, is Hij constant bezig het te onderhouden en de dingen die Hij gemaakt heeft te gebruiken als Zijn dienaren. Christus zegt: "Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook" (Johannes 5:17).
—*General Conference Daily Bulletin*, February 18, 1897.

Niet door eigen kracht geeft de aarde jaar na jaar haar rijkdommen en blijft ze haar baan om de zon vervolgen. De hand van God leidt de planeten en houdt ze op hun plaats in hun geordende baan door de hemelen. Door Zijn kracht volgen zomer en winter, zaaien en oogsten, dag en nacht elkander op in een regelmatige reeks. Door Zijn woord komt de plantenwereld tot leven, verschijnen de bladeren en bloeien de bloemen. Ieder goed ding dat wij bezitten, iedere zonnestraal en regenbui, ieder stukje voedsel, ieder moment van het leven, is een liefdesgave.—*Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 74, 75.

Dinsdag 19 februari: Natuurlijk kwaad

Het gebruik dat mensen maken van hun mogelijkheden, door het misbruiken van hun door God gegeven talenten, heeft de wereld in verwarring gebracht. Zij hebben het voogdijschap van Christus verlaten voor het voogdijschap van de grote rebel, de prins der duisternis. De mens alleen is toerekenbaar voor het vreemde vuur dat gemengd is met het heilige. De ophoping van de vele dingen die de lust en eerzucht dienen, heeft het oordeel van God over de wereld gebracht. Wanneer filosofen en de aanzienlijken der aarde in moeilijkheden zijn, wensen zij hun gedachten te bevredigen zonder dat zij God aanroepen. Zij verkondigen hun filosofieën over de hemelen en de aarde en leggen plagen, pest, epidemieën, aardbevingen en hongersnoden uit aan de hand van hun vermeende kennis. Honderden vragen aangaande de schepping en voorzienigheid, trachten zij op te lossen door te zeggen: 'Dit is de wet van de natuur.'
Er zijn wetten van de natuur, maar dezen zijn harmonieus en in overeenstemming met al Gods werken, maar wanneer de hoge heren en de vele goden zichzelf opwerpen om Gods eigen principes en voorzienigheden uit te leggen en zij aan de wereld vreemd in plaats van heilig vuur presenteren, ontstaat er verwarring. Het werktuig van de aarde en de hemel heeft veel inzichten aan elk raderwiel nodig om de Hand onder elk wiel te kunnen zien dat perfecte orde in uit de verwarring voortbrengt. De levende en ware God is overal een noodzaak. —*Fundamentals of Christian Education*, p. 409.

In ongelukken en rampen op land en zee, in grote branden, in hevige tornado's en verschrikkelijke hagelstormen, in onweer, overstromingen, cyclonen, vloedgolven en aardbevingen—overal en op duizend manieren, brengt Satan zijn macht tot uitvoering. Hij vernielt de rijpende oogst, en hongersnood en ellende

volgen. Hij geeft aan de lucht een dodelijke smet, en duizenden sterven door de pest. Deze bezoeken zullen steeds frequenter en steeds rampzaliger worden. Vernietiging zal over zowel mens als beest komen. 'De aarde treurt, verwelkt; ... de hoogsten van het volk des lands kwijnen weg. Want de aarde is ontwijd door haar bewoners, omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontdoken, het eeuwig verbond verbroken' (Jesaja 24:4,5).

—*Review and Herald*, March 14, 1912.

Hoe vaak horen we van aardbevingen en tornado's, van vernietiging door vuur en vloed, met groot verlies van levens en bezittingen! Kennelijk zijn deze rampen onberekenbare uitbraken van ongeorganiseerde en ongereguleerde krachten van de natuur, die geheel buiten de bediening van mensen licht, maar in al deze dingen kan Gods doel gelezen worden. Zij maken deel uit van de manieren die God gebruikt om mannen en vrouwen bewust te maken van het gevaar dat hun bedreigt. —*Last Day Events*, 28.

Woensdag 20 februari: Heersen over een beschadigde schepping

Toen de wateren zich van de aarde terugtrokken kwamen de bergen en heuvels tevoorschijn in een gebroken, ruwe staat, en eromheen was niets dan een zee van wassend water of zachte modder. *In de tijd van de zondvloed verzamelden de mensen en ook de dieren, zich op de hoogste punten van het land, en toen het water weer verdween, bleven dode lichamen achter op zowel de bergen en heuvels, als in de valleien.* Het oppervlakte van de aarde lag bezaaid met de lichamen van mensen en dieren. Maar God wilde niet dat deze zouden blijven om tot ontbinding over te gaan en de atmosfeer te vervuilen, en daarom maakte Hij van de aarde een uitgestrekte begraafplaats. Hij zorgde ervoor dat een krachtige wind erover heen zou trekken, met het doel de wateren op te doen drogen, waardoor deze met grote kracht bewogen werden en in sommige gevallen de toppen van bergen wegsloegen als machtige lawines, waardoor er heuvels en bergen gevormd werden waar die voorheen niet waren en de dode lichamen werden begraven onder bomen, stenen en aarde. Het kostbare hout, zilver, goud en de kostbare steen, dat de wereld rijk had gemaakt en had gesierd, en wat de inwoners hadden aanbeden als goden, werden diep onder het oppervlakte van de aarde begraven. De wateren die met zulk een grote kracht uitgebroken waren, hadden aarde en rotsblokken bewogen en deze op de schatten gestapeld en in veel gevallen waren er bergen er bovenop gevormd om ze uit het zicht en buiten bereik van de mensen te houden. God zag dat hoe meer Hij de zondige mens rijk en welvend maakte, hoe meer deze mens de weg voor zichzelf bedierf. De schatten die de mens ertoe hadden moeten leiden de weldadige Gever te verheerlijken, werden zelf aanbeden in plaats van God, terwijl de Gever verworpen werd. —*Signs of the Times*, March 13, 1879.

De verachting en het ongeloof van Farao hadden geen macht in zich om de oordelen van God tegen te houden. Mozes had de opdracht gekregen zijn hand uit te strekken over het land, en de oostenwind blies, en bracht sprinkhanen, "nooit tevoren was er zulk een sprinkhanenzwerm geweest en nooit nadien zal er meer zo één zijn" (Exodus 10:14). Ze vulden de lucht tot het land werd verduisterd, en ze verslonden al het groen, op de aarde en in de bomen. De koning liet Mozes en Aaron snel halen en zei tegen hen: "Ik heb gezondigd tegen de HERE, uw God, en tegen u. Nu dan, vergeef toch nog ditmaal mijn zonde en bid de HERE, uw God, dat Hij althans deze dood van mij doe wijken" (Exodus 10:16,17).

Zij deden dit en een sterke wind kwam op, die de sprinkhanen meevoerde naar de Rode Zee, zodat er geen van hen achterbleef. Maar ondanks de nederigheid van de koning toen hij met de dood bedreigd werd, verhardde hij zijn hart en weigerde hij opnieuw Israël te laten gaan, zodra de plaag ophield.

—*Signs of the Times*, March 18, 1880.

Hizkia smeekte voor een teken dat de boodschap van God kwam. ... "Dit zal u het teken zijn van des HEREN kant," antwoordde de profeet, "dat de HERE ook doen zal wat Hij gesproken heeft: zal de schaduw tien treden vooruitgaan, of zal zij tien treden teruggaan?" "Het is gemakkelijk" antwoordde Hizkia, "voor de schaduw tien treden omlaag te gaan. Neen, de schaduw moet weer tien treden teruggaan" (2 Koningen 20:9,10).

Alleen door directe tussenkomst van God kon de schaduw op de zonnewijzer tien graden teruggaan; en dit moest een teken zijn voor Hizkia dat de Heer zijn gebed had verhoord. ...

Hersteld in zijn gebruikelijke kracht, erkende de koning van Israël met woorden van zang de genadegaven van Jehova, en zwoer zijn resterende dagen in bereidwillige dienst van de Koning der koningen te spenderen.

—*Review and Herald*, May 6, 1915.

In de vruchtbare valleien van de Tigris en de Eufraat woonde een aloud volk, dat, hoewel het in die tijd onderworpen was aan Assur, bestemd was om over de wereld te heersen. Onder haar mensen waren wijze mannen die veel aandacht schonken aan de studie van de astronomie; en toen zij opmerkten dat de schaduw van de zonnewijzer tien graden terug was gegaan, verwonderden zij zich zeer. Toen hun koning, Merodak-baladan, hoorde dat dit wonder was gedaan als teken voor de koning van Juda dat de God van de hemel hem een nieuwe levenstermijn had gegeven, stuurde hij ambassadeurs naar Hizkia om hem te feliciteren met zijn herstel, en om, als dat mogelijk was, meer te leren over de God die zo'n groot wonder kon verrichten. —*Review and Herald*, May 13, 1915.

Donderdag 21 februari: Voorziener in een beschadigde schepping

Jezus vervolgde: "Maakt u dan niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? Want naar al deze dingen gaat het zoeken der heidenen uit. Want uw hemelse Vader weet, dat gij dit alles behoeft" en toen, met Zijn handen uitgestrekt naar de menigte rondom Hem, zei Hij: "Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden" (Matteüs 6:31-33).

Zo drukte Christus Zijn leer op het hart van de discipelen door illustraties uit het boek van de natuur. Zijn lessen zijn ook voor ons vandaag. Elk woord is vol verzekering en neigt tot versterking van ons geloof en vertrouwen in God. Zijn duidelijkste en eenvoudigste lessen bevatten rijke schatten van waarheid, die geopend worden voor de zielen die Zijn woord geloven.

—*Special Testimonies on Education*, p. 65.

Terwijl mensen zien dat geen geschenk van de voorzienigheid onnodig verspild wordt, moet hun gierige, hebzuchtige geest overwonnen worden. Deze neiging zal leiden tot verreikend en onrechtvaardig handelen, wat een gruwel is in de ogen van God. Christenen dienen zichzelf niet toe te staan de last te dragen van angstige zorg voor de noden van het leven. Als mensen God liefhebben en gehoorzamen, en hun deel doen, zal God voorzien in al hun noden. Hoewel uw levensonderhoud wellicht verworven moet worden met het zweet op uw voorhoofd, dient u God niet te wantrouwen, want in het grote plan van Zijn

voorzienigheid, zal Hij van dag tot dag in uw noden voorzien. Deze les van Christus is een berisping voor de angstige gedachten, de verwarringen en twijfels van het ongelovige hart. Geen mens kan ook maar één el aan zijn lengte toevoegen, hoe begerig hij ook tracht het voor elkaar te krijgen. Het is niet minder onredelijk om bezorgd te zijn over morgen en de zorgen ervan. Doe uw taak en vertrouw op God, want Hij weet welke dingen u nodig hebt. De kracht van God wordt gezien in het kloppen van het hart, in de werking van de longen en in de levensstromen die door de duizenden verschillende kanalen van het lichaam gaan. Wij zijn elk moment van ons bestaan en alle gemakken van het leven verschuldigd aan Hem. De krachten en mogelijkheden die de mens verhogen boven de lagere schepping zijn het geschenk van de Schepper. Hij overlaadt ons met Zijn gaven. Wij zijn Hem verschuldigd voor het voedsel dat we eten, het water dat we drinken, de kleding die we dragen, de lucht die we inademen. Zonder Zijn speciale voorzienigheid zou de lucht gevuld zijn met pest en vergif. Hij is een overvloedige weldoener en beschermer. De zon die op de aarde schijnt en de gehele natuur verlicht, de vreemde, plechtige glans van de maan, de heerlijke schoonheid van het firmament, dat versierd is door schitterende sterren, de buien die het land verfrissen en ervoor zorgen dat de vegetatie groeit, de kostbare dingen van de natuur in al hun gevarieerde rijkheid, de statige bomen, de struiken en planten, het wuivende graan, de blauwe lucht, de groene aarde, de veranderingen van dag en nacht, de veranderende seizoenen, al deze dingen spreken tot de mens over de liefde van zijn Schepper. Hij heeft ons aan Zichzelf verbonden door al deze bewijzen in de hemel en op aarde. Hij waakt over ons met meer tederheid dan een moeder over haar gekwelde kind. "Gelijk zich een vader ontfermt over zijn kinderen, ontfermt Zich de HERE over wie Hem vrezen" (Psalm 103:13).
 —*Review and Herald*, September 18, 1888.

9. 23 feb tot 1 mrt – Huwelijk, een geschenk uit Eden

Sabbatmiddag, 23 februari

Hij die Eva aan Adam gaf als een hulp, voerde Zijn eerste wonder uit op een bruiloftsfeest. In de feestzaal waar vrienden en familieleden zich tezamen aan het verblijden waren, begon Christus met Zijn werk. Hij bevestigde het huwelijk, en erkende het als een instelling die Hij zelf had ingevoerd. Hij had ingesteld in dat man en vrouw een zouden zijn in het huwelijk, om gezinnen op te richten waarvan de leden, bekroond met hulde, herkend zouden worden als leden van het gezin in de Hemel. Christus heeft de huwelijksrelatie geëerd door het een teken te maken van de eenheid tussen Hem en Zijn verlost. Hijzelf is de bruidegom; de bruid is de kerk, over welke Hij, als Zijn uitverkorene zegt: "Alles aan u is mooi, Mijn vriendin, er is geen enkel gebrek aan u" Hooglied 4:7. Mannen, hebt uw vrouwen lief, evenals Christus de gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, n zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet. Zo zijn [ook] de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben..." Efeziërs 5:25-28.
 —*De Weg tot Gezondheid*, p. 192

Het huwelijk, een verbond voor het leven, het is een symbool van het verbond tussen Christus en Zijn kerk. Dezelfde geest die Christus liet zien aan de kerk, is dezelfde geest die man en vrouw aan elkaar moeten laten zien. Noch de man noch de vrouw zou het argument van heerschappij moeten aanvoeren. De Heer

heeft het principe ingesteld om leiding te geven in deze zaak. De man moet zijn vrouw koesteren zoals ook Christus de kerk koestert. En de vrouw moet haar man respecteren en liefhebben. Beiden moeten een geest van vriendelijkheid ontwikkelen, vastbesloten elkaar nooit pijn of verdriet te doen.

—*Getuigenissen*, vol 7, pp. 46, 47.

Zondag 24 februari: Liefhebben

Na het scheppen van Adam werd elk levend wezen naar hem geleid om een naam te ontvangen: hij zag dat elk een metgezel had, maar onder hen "was er niet een die bij hem paste." Onder alle levende wezens die God op aarde geschapen had, was er niet een gelijk aan de mens. En God zei: "Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken." De mens is niet geschapen om eenzaam te zijn: hij moest een sociaal wezen zijn. Zonder metgezel zouden de fantastische scènes en heerlijke bezigheden in Eden geen volmaakt geluk bieden. Zelfs gemeenschap met engelen zouden zijn verlangens voor sympathie en kameraadschap niet bevredigen. Er was niemand van dezelfde soort om lief te hebben en liefde te ontvangen. God zelf gaf aan Adam een metgezel. Hij voorzag in een hulp voor hem, een hulp die bij hem paste, een hulp die geschikt was zijn metgezel te zijn, en die een met hem kon zijn in liefde en sympathie. Eva was geschapen uit een rib, die uit Adam genomen was. Dit betekende dat zij niet over hem zou heersen als het hoofd, noch vertrappt zou worden onder zijn voeten, maar aan zijn zij zou staan, gelijkwaardig aan hem, om liefde en bescherming van hem te genieten. Een deel van de man, been van zijn been en vlees van zijn vlees, het was zijn wederhelft, welke de hechte vereniging en de liefhebbende verbinding zou zijn in deze relatie. "Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, zoals ook de Heer de gemeente" Efeziërs 5:29. "Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn." —*Patriarchs and Prophets*, p. 46.

God formeerde uit de man een vrouw, om een metgezel en een hulp te zijn voor hem, om een met hem te zijn, hem op te vrolijken, aan te moedigen en hem te zegenen. En hij op zijn beurt moet een sterke hulp zijn. Allen die het huwelijksleven met een heilig doel ingaan, de man om de pure emoties van het hart van zijn vrouw te verkrijgen, en de vrouw om het karakter van haar man te verzachten en te verbeteren en het compleet te maken, vervullen Gods doel voor hen beiden. Christus kwam niet om de wet te vernietigen, maar het te vervullen in zijn volheid. Hij kwam om de werken van onderdrukking te vernietigen die de vijand overal geplaatst had. Het was in perfecte harmonie met zijn karakter en werk om het feit bekend te maken dat het huwelijk een heilige instelling is. Hij kwam niet om deze instelling te verwerpen; Hij kwam om het in haar volle heiligheid te herstellen. Hij kwam het morele beeld van God in de mens herstellen, en begon Zijn dienstwerk door instemming te verlenen aan een huwelijksverbintenis. Hij die het eerste heilig echtpaar gemaakt heeft, en voor hen een paradijs geschapen heeft, Zijn zegel plaatste op deze instelling die als eerst in Eden gevierd is toen de morgensterren tezamen zongen, en al de zonen Gods het uitriepen van blijdschap. —*Signs of the Times*, September 6, 1899.

Maandag 25 februari: Een metgezel voor Adam

Adam werd door God aangesteld als vorst over deze wereld, onder supervisie van de Schepper. "En God zei: "Laat Ons mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die

over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem." "Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen." "Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem... Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn" Genesis 1:25,26; 2:7,18, 21-25.

Door Zijn aanwezigheid bij deze bijeenkomst, bevestigde onze Heiland het huwelijk, erkende het als een instelling die Hij zelf ingesteld had. In het begin, toen de wet van de Sabbat werd gegeven, is ook de wet van het huwelijk gegeven. God gaf toen aan de mensheid het mooiste wat er is - de Sabbat als een rustdag en de vrouw als een hulp.

Het huwelijk is door Christus gezegend en moet gezien worden als een heilige instelling. Ware religie werkt God zijn plan niet tegen. God wijde in dat man en vrouw zouden samenkomen in een heilig huwelijk, om gezinnen te stichten die, gekroond met eer, symbolen zouden zijn van het hemelse gezin. En aan het begin van Zijn werk hier op aarde gaf Christus zijn vastbesloten goedkeuring aan de instelling die al reeds in Eden was ingesteld. Zo maakt Hij aan een ieder duidelijk dat Hij zijn aanwezigheid op een huwelijksplechtigheid niet zal onthouden, en dat het huwelijk, in reinheid en heiligheid, waarheid en oprechtheid, een van de grootste zegeningen is die aan de menselijke familie is gegeven. Priesters en pausen hebben wetten gemaakt die mensen weerhouden te trouwen, en hen apart te houden in kloosters. Deze wetten en beperkingen zijn ontworpen door Satan om mannen en vrouwen in onnatuurlijke omstandigheden te plaatsen. Ook heeft Satan de mens verleid om de wet van het huwelijk te veronachtzamen als niet heilig, maar tegelijkertijd heeft hij de deur geopend naar ongebreidelde menselijke hartstocht. Zo zijn enkele van de grootste zonden die een vloek zijn in de wereld, ontstaan - overspel, ontucht, moord op onschuldige kinderen die buiten het huwelijk worden geboren (abortus). —*Signs of the Times*, August 30, 1899.

Dinsdag, 26 februari: Ideaal Huwelijk

Als wij doeners zijn van het woord, zullen wij dagelijks Jezus volgen in het dragen van het kruis, onszelf onderwerpen en zo eendracht brengen in onze huiselijke omgeving. De beste type van de hemel, is een huis waar de Geest van God verblijft. Als de wil van God gevolgd wordt, zullen man en vrouw elkaar respecteren, en zullen zij liefde en zelfvertrouwen ontwikkelen.

Alles dat de eenheid kan bederven, moet afgestoten worden en zachtaardigheid en liefde moeten gekoesterd worden. Hij die de geest van tederheid, verdraagzaamheid en liefde laat blijken, zal dezelfde geest weerspiegeld ontvangen. Waar de Geest van God vertoeft, zal geen sprake zijn van ongeschiktheid in de huwelijksrelatie. Als Christus betrokken wordt in de hoop op Zijn glorie, zal er een eenheid zijn in liefde in het gezin. Als Christus woont in het hart van de vrouw zal in overeenstemming zijn met Christus in het hart van de man. Zij zullen samen streven naar de woonplaats die Christus is gaan voorbereiden voor hen die Hem liefhebben.

—*Signs of the Times*, November 14, 1892.

God wil het huisgezin de prettigste plaats maken op aarde, het symbool van ons thuis in de hemel. In het dragen van de huwelijkse verantwoordelijkheden in het gezin, verbinden van hun interesses met die van Jezus Christus en steunend op Zijn arm en Zijn zekerheid, mogen man en vrouw het geluk delen in deze eenheid die de engelen van God aanprijzen. —*The Adventist Home*, 102.

In de jeugdige denkwijze is het huwelijk omkleed met romantiek en is het moeilijk om het van deze denkbeelden van de verbeelding te ontdoen, en het verstand ervan te doordringen van een besef van zwaarwichtige verantwoordelijkheden die de huwelijksgelofte met zich meebrengt. Deze gelofte verbindt het lot van twee individuen met banden welke alleen de dood zou mogen verbreken.

Elke huwelijkse verbintenis moet heel goed overwogen worden, want het huwelijk is een stap voor het leven. Zowel de man als de vrouw moeten heel goed overwegen of ze elkaar zullen aanhangen door de wisselvalligheden van het leven heen zolang zij beiden zullen leven. —*The Adventist Home*, p. 340.

Woensdag 27 februari 27: Beschermen wat dierbaar is

Gij zult niet echtbreken. Ex 20:14. Dit gebod verbiedt niet alleen de handelingen van onzuiverheid, maar ook wellustige gedachten en verlangens, of welke handeling ook die deze gedachten opwekt. Zuiverheid wordt niet alleen in het leven naar buiten toe geëist, maar in de geheime intenties en emoties van het hart. Christus, die leerde over de verrekende plichten van de wet van God, verklaarde de slechte gedachte of blik al evenzo tot zonde als de onwettige daad. Zolang het leven duurt, zal het nodig zijn om de afhankelijkheden en de hartstochten met een vastberaden doel in toom te houden. We kunnen geen moment zeker zijn behalve wanneer wij, terwijl we vertrouwen op God, het leven geborgen hebben in Christus.

Hoe dichter wij met Jezus wandelen, hoe meer wij deel zullen hebben aan Zijn puur en heilig karakter; en hoe meer de zonde verwerpelijk voor ons zal worden, hoe meer verhoogd en verlangend de zuiverheid en helderheid van Christus in ons gevonden zullen worden. —*Sons and Daughters of God*, p. 62.

Ik zag dat het zevende gebod geschonden wordt door sommigen in de kerk, dit heeft Gods misnoegen over hen gewekt. Deze zonde is afschuwelijk vooral in deze laatste dagen, maar de kerk [leden] hebben Gods misnoegen en vloek over zich afgeroepen door deze zonden zo licht op te vatten. Ik zag dat het een grote zonde was en men heeft zich niet waakzaam ingespannen om Gods misnoegen te stillen en Zijn frons, door streng op te treden tegen de overtreders.

Het heeft een afschuwelijke en verderfelijke invloed op de jongeren. Zij zien hoe licht de zonde van het breken van het zevende gebod wordt opgevat, en degene die deze afschuwelijke zonde bedrijft, denkt dat alles wat hij moet doen is erkennen dat hij fout geweest is en sorry zeggen, en dat hij dan gewoon weer alle voorrechten van het huis van God kan genieten en binnen het broederschap van de gemeente omarmd kan blijven.

Zij hebben gedacht dat het niet zo een grote zonde is, maar hebben daardoor het verbreken van het zevende gebod lichtelijk opgevat. Dit was in de oude tijd al voldoende om de ark van God het kamp uit te halen, alsof er geen andere zonden aanwezig waren die ertoe zouden hebben geleid dat de ark weggenomen moest worden en Israel zou worden verzwakken.

Zij die het zevende gebod verbreken, moeten de kerk uitgezet worden, en mogen niet deelnemen aan de gemeenschap en voorrechten van het huis van

God. De engel des Heren zegt: "dit is geen zonde van onwetendheid. Het is een welbewuste zonde en het zal op vreselijke manier door God bezocht worden, of het nu om een ouder of jong persoon gaat."

—*Testimonies on Sexual Behavior*, pp. 248, 249.

De joden waren trots op hun moraal en keken met afschuw naar de wellustige praktijken van de heidenen. De aanwezigheid van de Romeinse officieren, die de keizerlijke overheersing in Palestina had gestationeerd, waren een voortdurende kwelling voor het volk, omdat met de komst van deze vreemdelingen ook een vloed aan heidense gewoonten, lust en losbandigheid binnenkwam. In Kapernaum bezochten Romeinse ambtenaren met hun homoseksuele geliefden parades en evenementen, en vaak verbrak het geluid van feestvreugde de stilte op het meer als hun feestbootjes voeren over het stille water. De mensen verwachten van Jezus een aanklacht te horen, maar stonden verbaast terwijl zij luisterden naar woorden die de zonden van hun eigen hart blootlegde! Jezus zegt dat als de zondige gedachte geliefd en gekoesterd wordt, hoe heimelijk ook, het laat zien dat zonde nog steeds woont in het hart. De ziel verkeert nog steeds in de bitterheid van het gal en in de slavernij van het kwaad. Hij die vreugde vindt in scènes van onzuiverheid, die de onzuivere gedachte koestert, in de blik van lust, zal in de openlijke zonde, met haar last van schande en hartverscheurend verdriet, de ware aard van het kwaad die hij in de binnenkamers van zijn ziel verschuilt, aanschouwen. De reden van verleiding, waardoor iemand in afschuwelijke zonden vervalt, scheidt het kwaad niet dat gezien wordt, maar ontwikkelt en maakt het kwaad slechts duidelijk dat reeds latent in het hart verscholen zit. Zoals een mens "denkt in zijn hart, zo is hij; want uit het hart zijn de uitingen van het leven." Spreuken 23:7; 4:23.

—*Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 59, 60.

Donderdag 28 februari: Het huwelijk als een metafoor voor de kerk

In het Oude en het Nieuwe Testament, is de huwelijksrelatie gebruikt als een liefhebbend en heilig samenzijn tussen Christus en Zijn volk. In de gedachten van Jezus wezen de vreugde van het huwelijksfeest vooruit naar de vreugde op de dag wanneer Hij Zijn bruid zal brengen naar het huis van Zijn Vader. En de verlost en met de Verlosser zullen zitten aan de bruiloftsmaal van het Lam. Hij zegt: zoals een bruidegom zich verblijdt over zijn bruid, zo zal uw God Zich over u verblijden. Tegen u zal niet meer gezegd worden: verlatene;... Mijn welgevallen is in haar..." "Hij zal Zich over u verheugen met blijdschap.... Hij zal Zich over u verblijden met gejuich. Jesaja 62:5,4 en Sefanja 3:17

Toen het gezicht over de hemelse dingen aan Johannes werd getoond, schreef hij: "En ik hoorde zoiets als een geluid van een grote menigte en als een gedruis van vele wateren en een geluid als van zware donderslagen: Halleluja, want de Heer, de almachtige God, is Koning geworden. Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt." "Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam." Openbaring 19:6,7 en 9.

—*The Desire of Ages*, p. 151.

De gemeente is de bruid, de vrouw van het Lam. Zij moet zichzelf rein bewaren, geheiligd en heilig. Nooit moet ze toegeven aan enige dwaasheid, want zij is de bruid van de een Koning. En toch beseft zij haar verheven positie niet. Als zij dit zou begrijpen, zou zij van binnen volkomen rein zijn.

—*Manuscript Releases*, vol. 16, p. 345.

God noemt de kerk Zijn lichaam. De kerk is de bruid, de vrouw van het lam. Gos is de Vader van het gezin, de herder van de kudde. Maar een zuivere verbinding met welke kerk dan ook zal de mens niet redden. Het is persoonlijk geloof in een persoonlijke Verlosser welke de ziel in geestelijke eenheid samenbrengt met Christus. Deze waarheid onderwees Christus in het zesde hoofdstuk van Johannes. —*Manuscript Releases*, vol. 16, p. 277.

In de Bijbel wordt het Heilig en eeuwigdurend karakter van de relatie tussen Christus en de kerk gerepresenteerd door de eenheid in het huwelijk. De Heer heeft Zijn volk met Hem verbonden door een plechtig verbond: Hij belooft hun God te zijn, en zij beloven alleen van Hem te zijn. Hij verklaart: "In trouw zal Ik u voor Mij als bruid nemen; en u zult de HEERE kennen." Hosea 2:19. En nog eens: "Want Ík heb u getrouwd." Jeremia 3:14. En Paulus gebruikt hetzelfde beeld in het Nieuwe Testament als hij zegt: "Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen." 2 Korintiërs 11:2.

De ontrouw van de kerk naar Christus toe, laat toe dat haar zekerheid afneemt en haar aanhankelijkheid van Hem afkeert. Daardoor wordt toegelaten dat de liefde voor wereldse dingen de ziel bezetten, wat verleken wordt met het schenden van de huwelijksgelofte. De zonden van Israel in het afdwalen van God, wordt op deze manier omschreven en de liefde van God, die zij afwezen, wordt als volgt op aandoenlijke wijze geportretteerd: "Daarop zwoer Ik u een eed en ging een verbond met u aan, spreekt de Heere HEERE, en zo werd u van Mij". "U werd buitengewoon mooi, en werd geschikt voor het koningschap. Van u ging een naam uit onder de heidenvolken vanwege uw schoonheid, want die was volmaakt door Mijn glorie, die Ik op u gelegd had... Maar u vertrouwde op uw schoonheid en bedreef hoererij, trots op uw naam". "zoals een vrouw haar levensgezel ontrouw wordt, zo bent u Mij ontrouw geworden, huis van Israël, spreekt de HEERE." "U, vrouw die overspel pleegt, neemt in plaats van haar eigen man vreemde mannen!" Ezechiël 16:8, 13-15,32; Jeremia 3:20. —*The Great Controversy*, pp. 381, 382.

10. 2 mrt tot 8 mrt — Beheerder zijn en het milieu

Sabbatmiddag, 2 maart

Zuiverheid is het fundament van zakelijke integriteit en het ware succes is de erkenning van Gods eigendom. Als de schepper van alle dingen is Hij de oorspronkelijke eigenaar. Wij zijn Zijn beheerders. Alles wat wij hebben, is ons in beheer gegeven door Hem, om gebruikt te worden in overeenstemming met Zijn aanwijzingen.

Dit is een verplichting die op ieder menselijk wezen rust. Het heeft betrekking op het hele gebied van het menselijke bestaan. Of we het ons bewust zijn of niet, we zijn beheerders, toegerust door God met talenten en vaardigheden en geplaatst in de wereld om te werken zoals Hij dat heeft bedoeld.

Geld is niet van ons; huizen en grond, schilderijen en huisraad, kleding en luxe zijn niet ons eigendom. Wij zijn pelgrims, we zijn vreemdelingen. We hebben alleen een toestemming voor het gebruik van de dingen die nodig zijn voor onze gezondheid en ons leven.

...Onze tijdelijke zegeningen zijn ons in bruikleen gegeven, om ons te beproeven of we toegerust kunnen worden met de eeuwige rijkdommen. Als we de proef

van God kunnen doorstaan, dan zullen we de positie die we verworven hebben, ontvangen, dat zal onze eigen-glorie, eer en onsterfelijkheid zijn.
—*The Adventist Home*, p. 367

Zondag, 3 maart: Heerschappij gegeven bij de schepping

Het heilige paar was zeer gelukkig in Eden. Hen was onbepaalde zeggenschap gegeven over ieder levend wezen.

De leeuw en het lam speelden vredig en argeloos om hen heen, of sliepen aan hun voeten. Vogels in allerlei variëteiten kleuren en pluimage zweefden tussen de bomen de bloemen en om Adam en Eva, terwijl hun gezang in zoete akkoorden echode tussen de bomen, tot lof van hun Schepper.

Adam en Eva waren in bekoring van de schoonheid van hun Edens tehuis. Ze waren verrukt met de kleine zangers rondom hen, die bekleed met schitterend en bevallig gevederte, hun gelukkige stemmige muziek kweelden. Het heilige paar verenigde hun stemmen met hen in harmonieuze gezangen van liefde, lofprijzing en aanbidding tot de Vader en Zijn dierbare Zoon voor de tekenen van liefde die hen omringden. Ze erkenden de orde en de harmonie in de schepping, die sprak van een oneindige wijsheid en kennis. Ze ontdekten steeds weer nieuwe schoonheden en toegevoegde glorie, die hun harten vervulden met een grotere liefde, en bracht een uitdrukking van dankbaarheid en eerbied voor hun Schepper van hun lippen. —*The story of Redemption*, pp 22, 23

Nadat de aarde met haar overvloedig dierlijk en plantaardig leven tot aanschijn was geroepen, werd de mens, het kroonstuk van de Schepper en degene voor wie deze prachtige aarde was geschapen, ten tonele gevoerd. Hij kreeg heerschappij over alles wat het oog kon zien; want "God zeide: laat ons mensen maken naar Ons beeld, als Onze gelijkenis, opdat ze heersen over... de gehele aarde... En God schiep de mens naar Zijn beeld... man en vrouw schiep Hij hen." Hier wordt duidelijk de oorsprong van het menselijk geslacht naar voren gebracht; en het goddelijk verslag is zo duidelijk, dat er geen plaats is voor misleidende gevolgtrekkingen.

God schiep de mens naar Zijn beeld. Hier is geen mysterie. Er is geen aanleiding voor de veronderstelling dat de mens zich geleidelijk ontwikkeld heeft uit lagere diersoorten of uit plantaardig leven. Zulke leerstellingen verlagen het grote werk van de Schepper tot het peil van het bekrompen, aardse begrip van de mens. Men is er zó op gericht God buiten de soevereiniteit van het universum te sluiten, dat de mens wordt verlaagd en van de waardigheid van zijn afkomst beroofd. Hij die de sterrenwerelden plaatste in de hemelen en de bloemen van het veld verfraaide, die hemel en aarde vervulde met de wonderen van Zijn macht, toen Hij Zijn heerlijk werk bekroonde door iemand in het midden van deze schone aarde te plaatsen als haar heerser, schiep een wezen, waardig aan Hem die hem het leven gaf. De genealogie van ons geslacht, zoals de Inspiratie deze vermeldt, leidt terug tot op de grote Schepper, en niet naar een ontwikkeling uit cellen, weekdieren, en viervoetige dieren. Hoewel hij gevormd werd uit het stof der aarde, was Adam "de zoon van God". (Lucas3:38).

Als Gods vertegenwoordiger werd hij geplaatst boven de lagere diersoorten. Zij kunnen niet de soevereiniteit van God verstaan of erkennen, maar ze werden in staat gesteld de mens lief te hebben en te dienen. De Psalmist zegt: "Gij doet hem heersen over de werken uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd... de dieren des velds en de vogelen des hemels... hetgeen de paden der zeeën doorkruist." (Psalm 8:7-9). —*Patriarchen en Profeten*, pp. 11.

Maandag, 4 maart: Zorg voor andere schepsels

Hier is een les voor allen die bijzondere redeneervermogens hebben, dat een ruwe behandeling, zelfs van de redelozen, beledigend is voor God. Zij die zeggen God lief te hebben, denken er niet altijd aan dat het misbruiken van de dieren, het lijden aan dieren toegebracht, een zonde is. De vruchten van de goddelijke genade zal werkelijk zichtbaar worden in mensen op de manier waarop ze met de dieren omgaan, zoals ook door hun dienst in het huis van God. Degenen die zichzelf toestaan om ongeduldig of woedend te zijn tegen hun dieren, zullen geen goede geest tonen tegenover hun vrouw en kinderen.

God, die de mens schiep, maakte ook de dieren. Zij dienden tot bemoediging en blijdschap voor de mens, om hem te dienen en om door de mens geleid te worden. Maar deze macht was niet bedoeld om het dier te pijnigen, hardhandig te straffen of wreedheden te begaan. Toch zijn er mensen die zorgeloos en ongevoelig de hun vertrouwde dieren behandelen, ze denken dat ze geen vlees en zenuwen hebben die hen doen trillen van de pijn.

Velen denken er niet aan dat deze wreedheden ooit bekend zullen worden, omdat deze stomme dieren het niet kunnen vertellen. Maar als de ogen van deze mensen geopend konden worden, zoals bij Bileam, dan zouden zij een engel van God zien als een getuige, om tegen hen te getuigen in het gerechtshof hierboven. Een verslag gaat naar de hemel, en de dag komt dat het oordeel uitgesproken zal worden over de mensen die zichzelf tot demonen hebben gemaakt door hun behandeling van Gods schepsels. —*Signs of the Times*, 25 November 1880

Een mens waar Christus in het hart woont zal zelfs zijn dieren niet respectloos behandelen, omdat het Gods schepsels zijn. Iemand met teder zachte, onderworpen invloed door de genade van God in zijn hart, zal zijn dieren niet op een ongenadige manier slaan, kneuzen of natrappen. Hij zal zich herinneren dat engelen van God kennis nemen van zijn harde en onvriendelijke woorden en zijn humeurige handelingen. De hemel zal nooit bevolkt worden met zulke karakters. —*Manuscript Releases*, vol. 21, p.331

Plechting vastgelegd in de wolkkolom, heeft de Heer Jezus speciale aanwijzingen gegeven voor het uitvoeren van een liefdevolle behandeling van mens en dier. Ofschoon de wet van God in de eerste plaats liefde tot God vereist en een onpartijdige liefde voor onze naaste, gelden deze verreikende eisen ook voor de stomme schepselen die hun noden of behoeften niet in woorden kunnen uitdrukken.

“Als gij de ezel of rund van uw broeder op de weg ziet neervallen, zult gij u aan de zorg daarvoor niet onttrekken; gij zult ze voorzeker met hem weer ophelpen.” Deut. 22:4. Hij die God liefheeft, zal niet alleen zijn vriend liefhebben maar hij zal ook tedere zorg aan de dag leggen voor de schepsels die God gemaakt heeft. Als Gods Geest in de mens is, leidt dit hem eerder tot verzachten dan tot het scheppen van leed. —*Review and Herald*, 1 Januari 1895

Dinsdag, 5 maart: De sabbat en het milieu

God zag dat de sabbat noodzakelijk was voor de mens, reeds in het paradijs. Hij moest zijn eigen belangen en werkzaamheden op één van de zeven dagen ter zijde leggen, om meer ten volle de werken van God te overdenken, en stil te staan bij Zijn macht en goedheid. Hij had een sabbat nodig om hem levendig te herinneren aan God, en dankbaarheid in hem te wekken, omdat alles wat hij bezat en genoot afkomstig was vanuit de weldoende hand van de Schepper. God wenst dat de sabbat de gedachten van de mens zal richten op Zijn geschapen werken. De natuur spreekt tot zijn zintuigen, en verklaart dat er een

levende God is, de Schepper, de Heerser boven alles. "De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspannel verkondigt het werk Zijner handen; de dag doet sprake toestromen aan de dag, en de nacht predikt kennis aan de nacht." Psalm 19:2,3)

De schoonheid die de aarde bekleedt, is een bewijs van Gods liefde. We kunnen deze zien in de eeuwige heuvelen, in de majestueuze bomen, in de ontluikende knoppen en in de bekoorlijke bloemen. Alles spreekt ons van God. De sabbat, die wijst op Hem die dit alles heeft gemaakt, vertelt de mens het grote boek der natuur open te slaan en hierin de wijsheid, de macht en de liefde van de Schepper na te gaan. —*Patriarchen en Profeten*, p. 13

De Sabbat zal een teken zijn tussen God en zijn Volk voor altijd. Op deze manier moest het een teken – voor allen zijn die de Sabbat waarnemen, het betekent dat degenen die dit in acht nemen, dienaren zijn van de levende God, de schepper van hemel en aarde. De Sabbat moet een teken zijn tussen God en zijn volk, zolang Hij een volk zou hebben op deze aarde die Hem dient. —*The Story of Redemption*, pp. 141, 142

De Heer vertoefd zeer dicht bij zijn volk op de dag die Hij heeft gezegend en geheiligd. "De hemelen vertellen Gods eer en het uitspannel verkondigt het werk zijner handen; de dag doet sprake toestromen aan de dag en de nacht predikt kennis aan de nacht." De Sabbat is Gods gedenkteken dat de mens wijst op zijn Schepper, die de wereld en al wat daarin is, gemaakt heeft. In de eeuwige heuvelen, de majestueuze bomen, de ontluikende knoppen en de bekoorlijke bloemen, mogen we het werk zien van de grote Meester Kunstenaar. Alles spreekt tot ons van God en Zijn heerlijkheid. —*Testimonies to Ministers*, p. 137

Woensdag 6 maart: Beheerders van onze gezondheid

De belangrijkheid van de zorg voor onze gezondheid moeten we beschouwen als een Bijbels gegeven. Volstreekte gehoorzaamheid aan Gods geboden, roept ons op ons te richten naar de wetten van ons bestaan. De wetenschap van de opvoeding houdt ook een kennis van de verzorging van ons lichaam in. Niemand kan zijn verplichtingen tegenover God volledig begrijpen, tenzij hij de verplichtingen voor zichzelf duidelijk ziet als Gods eigendom. Hij die zondig de wetten van leven en gezondheid blijft negeren, of die moedwillig deze wetten overtreedt, zondigt tegen God. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*. P.295

Het leven is een gave van God. Onze lichamen zijn ons gegeven om te gebruiken in Gods dienst, en hij wenst dat we voor hen zullen zorgen en naar waarde zullen schatten. We bezitten natuurlijke zowel als mentale vermogens. Onze impulsen en hartstochten hebben hun plaats in het lichaam, en daarom moeten we niets doen wat dit aan ons toevertrouwde bezit kan verstoren. We moeten ons lichaam in de best mogelijke lichamelijke conditie houden en onder de meest geestelijke invloed, zodat we gebruik kunnen maken van onze beste talenten. Lees 1 Korintiërs 6:13.

Een verkeerd gebruik van ons lichaam bekort de tijdsperiode welke God van plan is om te gebruiken in Zijn dienst. Door verkeerde gewoonten toe te staan, door laat op te blijven, door het bevredigen van de eetlust ten koste van de gezondheid, leggen we het fundament voor zwakheid. Door het nalaten van gezonde beweging, door het overwerken van geest en lichaam, raakt het zenuwgestel uit balans. Degenen die zo hun leven bekorten, geen acht te slaan op de natuurwetten, zijn schuldig van het beroven van God. We hebben het recht

niet om ons lichaam, het verstand, of de kracht, welke gebruikt zullen worden in Gods geheiligde dienst, te verwaarlozen of te misbruiken.

Allen moeten een verstandelijke kennis hebben van de menselijke structuur, zodat ze hun lichaam in de beste conditie houden, die nodig is voor het werk van de Heer. Degenen die een gewoonte volgen die de kracht van de zenuwen verzwakt en de werking van het verstand of het lichaam verminderen, maken zichzelf onbekwaam voor het werk wat God hen gegeven heeft. Aan de andere kant, een zuiver, gezond leven is het meest geschikt voor het perfecte christelijke karakter en voor het ontwikkelen van de krachten van verstand en lichaam. —*Counsels on Health*, p. 41

God verlangt dat het lichaam als een levend offer aan Hem wordt gegeven, niet een dood of een stervend offer. De offerandes van de oude Hebreeën moesten zonder gebrek zijn, en zou het God nu behagen een menselijk offer te aan te nemen dat ziek en beschadigd is? Hij zegt ons, dat ons lichaam een tempel van de Heilige Geest is; en Hij verlangt van ons dat we zorg dragen voor deze tempel, zodat het een bekwame woonplaats is voor Zijn Geest. De apostel Paulus geeft ons deze waarschuwing: "Gij zijt niet van uzelf. Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijk dan God in uw lichaam, en in uw geest, die van God zijn." 1 Korintiërs 6:20. Allen moeten zorgvuldig omgaan met zijn lichaam om het in de beste gezonde conditie te houden, zodat het gegeven kan worden aan God voor Zijn dienst, en zijn plicht kan doen in de familie en de gemeenschap.

—*Counsels on Diet and Foods*. P. 21.

Wij zijn Gods eigendom door schepping en verlossing, en Hij vraagt dat we bestuderen hoe wij onze lichamen moeten verzorgen, en hoe wij zorgvuldig kunnen omgaan met de wetten van het leven, de gezondheid en de zuiverheid. Het is onze plicht om onze lichamen in ere te houden, dat houdt in dat we niet, bij het verzuimen, bij gemakzuchtige toegeeflijkheid, bij een slechte eetlust en hartstocht, onze lichamen verpesten en verontreinigen, verwerpelijk maken in de ogen van God, dat we sterven terwijl er leven voor handen is.

—*This Day With God*. P. 123

Donderdag, 7 maart: Principes van Beheer

De Heer heeft de mens talenten gegeven, opdat ze zich mogen bekwamen tot eer en verheerlijking van Hem. De een heeft Hij toegerust met een duidelijke mening; aan anderen, de kwaliteit van dienen, weer anderen tact en invloed. Sommigen hebben vijf talenten, anderen twee en weer anderen één. Van de hoogste tot de laagste, iedereen is toegerust met één of andere gave. Deze talenten zijn niet ons eigendom. Ze behoren God toe. Hij heeft ze aan ons gegeven voor een bewust gebruik, en Hij zal op een dag ons om rekenschap vragen. De grote les, die we dagelijks moeten leren is, dat we beheerders zijn van Gods gaven - beheerders over geld, over de rede, het intellect, of over onze invloed op anderen.

Als beheerders van Gods gaven, moeten we zuinig zijn op deze gaven, hoe klein ze ook zijn. Velen verwaarlozen dit werk, omdat ze denken dat hun talenten te klein zijn om God hiermee te eren. Maar u zou de talenten die God heeft gegeven niet zo moeten beoordelen. Omdat het u toeschijnt dat u niet zo bevoorrecht bent als anderen, moet u niet de u toevertrouwde gave onderschatten, door hem in de aarde te verstoppen. Wij kunnen onze krachten en gaven niet nauwkeurig beoordelen. Hoe klein uw talent ook mag schijnen, gebruik het in de dienst van God, Hij heeft het nodig. Als het verstandig wordt gebruikt, kunt u een ziel tot

God brengen, die dan ook weer zijn krachten wijdt in dienst van de Meester. Die ziel wint weer een andere ziel en een talent, gelovig gebruikt, wint weer vele talenten. ..

God wil hebben dat we ons realiseren dat Hij het recht heeft op onze gedachten, onze ziel, lichaam en geest – ja alles wat wij bezitten. Wij zijn de Zijne, door schepping en verlossing. Als onze Schepper, maakt Hij aanspraak op onze algehele dienst. Als onze Verlosser maakt Hij aanspraak op onze liefde, en ook op het recht – liefde dat zijn gelijke niet heeft. Aan dit recht zullen we ieder ogenblik van ons bestaan denken.

Als gelovigen of ongelovigen moeten we voortdurend aan onze afhankelijkheid van God denken. Onze lichamen, onze zielen, ons leven, het is alles van Hem, niet alleen omdat het Zijn vrije gave is, maar omdat Hij ons steeds voorziet van Zijn gaven, en Hij geeft ons kracht om onze gaven te gebruiken. Door Hem Zijn eigendom terug te geven, door gewillig voor Hem te werken, laten we zien dat we onze afhankelijkheid van Hem beseffen.

—*Review and Herald*, 24, November 1896.

Precies zo zeker als Gods Woord gegeven is aan ons, zo zeker zal Hij zijn eigendom met woeker opeisen van de hand van ieder menselijk wezen. Als mensen ontrouw zijn in het teruggeven van Gods eigendom, als ze geen acht slaan op Gods raad aan Zijn beheerders, zullen ze niet de bijzondere zegen ontvangen die God hen wil schenken....

De Heer heeft aan ieder mens zijn werk gegeven. Zijn dienaars moeten handelen als vennoten van Hem. Aan de mens de keus, ze kunnen weigeren om zich te verbinden met hun Maker; ze mogen weigeren om zich in Zijn dienst te begeven en te werken met de van God aan hen toevertrouwde goederen. Ze zullen falen in het beoefenen van matigheid en zelfvernedering, ook zullen ze vergeten dat de Heer een teruggave vordert van hetgeen Hij hen heeft toevertrouwd. Dit soort mensen zijn ontrouwe beheerders.

Een getrouwe beheerder zal alles doen wat voor hem mogelijk is in de dienst van God; het ene doel dat hem voor ogen staat is de grote nood van de wereld. Hij zal zich realiseren dat de boodschap van de waarheid gebracht moet worden, niet alleen in zijn eigen omgeving, maar in de regio rondom. Als de mens deze geest voedt, de liefde voor de waarheid en de heiligmaking die ze zullen verkrijgen door de waarheid, zal gierigheid, hebzucht, en iedere soort van oneer uitbannen.

— *Review and Herald*. 1 December 1896

Mensen verontschuldigen zich voor hun onachtzaamheid ten opzichte van Gods gaven. Zij zien God als streng en tiranniek, als iemand die naar hun fouten speurt en hen met Zijn oordelen treft. Zij beschuldigen Hem dat Hij eist wat Hij nooit heeft gegeven, dat Hij oogst waar Hij niet heeft gezaaid.

Velen beschuldigen in hun hart God ervan dat Hij een harde Meester is, omdat Hij aanspraak maakt op hun bezittingen en hun dienst. Maar wij kunnen God niets geven wat reeds van Hem is. "Alles komt van U," zei koning David. "En wij geven het U uit Uw hand." 1 Kronieken 29:14. Alles is van God, niet alleen uit hoofde van de schepping, maar ook door de verlossing. Alle zegeningen die wij in dit leven en in de eeuwigheid ontvangen, zijn met het kruis van Golgotha ondertekend. Daarom is de beschuldiging, dat God een harde Meester is die oogst waar Hij niet heeft gezaaid, onjuist. — *Christ's Object Lessons*, p. 362

11. 9 mrt tot 15 mrt – Sabbat, een geschenk uit Eden

Sabbatmiddag 9 maart

God zou geen ogenblik Zijn hand kunnen terugtrekken of de mens zou wegwijnen en sterven. En ook; de mens heeft een werk te doen op deze dag. Men moet zorgen voor de noodzakelijke dingen van het leven, de zieken moeten verzorgd worden in de noden van de behoeftigen moet voorzien worden. Hij zal niet onschuldig gehouden worden die nalaat de lijdenden op sabbat te helpen. Gods heilige rustdag is gemaakt voor de mens, en werken der barmhartigheid zijn volkomen in harmonie met de opzet daarvan. Het verlangen dat Zijn schepselen een uur pijn zullen lijden die verlicht zou kunnen worden op de sabbat of op enig andere dag.

Van God wordt zelfs op de sabbat meer gevraagd dan op andere dagen. Zijn kinderen laten dan hun dagelijkse arbeid rusten, en brengen hun tijd door met overdenking en aanbidding. Zij vragen Hem meer gunsten op de sabbat dan op andere dagen. Zij vragen Zijn bijzondere aandacht. Zij smeken om Zijn meest uitgelezen zegeningen. God wacht niet tot de sabbat voorbij is voordat Hij ons die zegeningen schenkt. Het werk van de hemel houdt nooit op, en ook de mens moet nooit rusten van goeddoen. De sabbat is niet bedoeld als een tijd van nutteloze ledigheid. De wet verbiedt tot het aardse behorende arbeid op de rustdag des Heren; de arbeid waardoor wij in ons levensonderhoud voorzien, moet ophouden geen arbeid voor werelds genoeg of voordeel is op die dag gewettigd maar zoals God rustte van Zijn scheppingswerk, en op de sabbat rustte en die zegende, zo moet ook de mens zijn dagelijkse bezigheden achterwege laten, en die gewijde uren besteden aan gezonde rust, aanbidding en heilige werken. Het werk dat Christus deed, het genezen van zieken, was volkomen in harmonie met de wet. De sabbat werd daardoor geëerd.

—*De Wens der eeuwen, p. 125*

Zondag 10 maart: Schepping en de zevende-dags Sabbat

Het in acht nemen van de Sabbat is een scheidslijn tussen hen die God dienen en hen die God niet dienen. Het is Gods grote gedenkteken van het feit dat Hij in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt heeft en op de zevende dag heeft gerust en zich verkwikt. Het is Zijn gedenkteken om te midden van de volken een onmiskenbare kennis van de enige ware God in stand te houden, om hen een helder en duidelijk inzicht te geven, een bewijs dat Hij een God is boven alle goden. Dit is de reden waarom Hij een dag heeft afgezonderd waarop Hij gerust heeft na het scheppen van de wereld, een dag waarin geen gewoon werk gedaan zal worden. God heeft de mens zes dagen in de week gegeven waarin hij al zijn werk kan doen; de ene dag waarop Hij rustte na de schepping van de wereld en al wat daarin was, zal Zijn eigen heilige dag zijn, waarop de mensen Hem zullen aanbidden als de Schepper van hemel en aarde. Dit deel van de tijd is speciaal apart gezet voor rust en aanbidding, zodat de mens kan opzien naar de hemel en de aarde, om te eren, te aanbidden, en te lofprijzen, om God te verhogen, die al deze dingen geschapen heeft door Jezus Christus.

— *Manuscript Releases, Vol. 5, p 85*

Zoals de sabbat, zijn oorsprong vindt bij de schepping, is deze voor ons behouden gebleven en tot ons op aarde gebracht door de Bijbelse historie. God zelf heeft de eerste week voor ons afgemeten als een voorbeeld voor de volgende weken tot het einde van de tijd. Zoals iedere andere, bestaat de week

uit zeven letterlijke dagen. Zes dagen werden gebruikt voor het werk van de schepping; op de zevende dag, rustte God, en toen zegende Hij deze dag en zette hem apart als een dag van rust voor de mens.

In de wet gegeven op Sinai, erkende God de week, en het feit waarop deze was gebaseerd. Na het geven van het gebod, "Gedenk de Sabbat dat gij die heiligt," een aanwijzing van wat we zullen doen op de zes dagen, en wat we niet zullen doen op de zevende dag, noemde Hij de reden waarom de week zo moet worden waargenomen, door terug te grijpen naar Zijn eigen voorbeeld: "Want in zes dagen heeft de Heer hemel en aarde de zee en al wat daarin is geschapen, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Heer de Sabbatdag en heiligde dezelve. (Ex. 20:8-11). Deze reden krijgt betekenis en kracht als we begrijpen dat de dagen van de schepping letterlijk zijn. De eerst zes dagen van iedere week zijn de mens gegeven om te werken, omdat God dezelfde periode van de eerste week gebruikt heeft voor het werk van de schepping. Op de zevende dag moet de mens nalaten te werken, ter herinnering aan de rust van de Schepper. —*Christian Education*, p. 190

God maakte de wereld in zes letterlijke dagen, en op de zevende letterlijke dag rustte Hij van al het werk dat Hij had gedaan, en was verkwikt. Daarom heeft Hij de mens zes dagen gegeven om te werken. Maar Hij zegende de dag van Zijn rust, en gaf het aan de mens om hem te houden, vrij van het gewone werk. Door de sabbat zo apart te stellen, gaf God de wereld een gedenkteken. De apart gezette dag was niet een willekeurige dag van de zeven, maar een bijzondere dag, de zevende dag. En door het waarnemen van de sabbat, tonen we dat we God erkennen als de levende God, de Schepper van hemel en aarde.

Er is niets in de Sabbat dat naar een bepaalde klasse of volk verwijst. Hij was gegeven voor alle mensen. Hij moet gebruikt worden, niet in niets doen, maar in het overdenken van de werken van God. De mensen mogen weten dat God zegt "Weet dat Ik de Here ben die hen heiligt." Ezechiël 20:12.

—*Testimonies to Ministers*, pp.136, 137.

Maandag, 11 maart: De rijke betekenis van de Sabbatsrust

Voor allen, die de sabbat aanvaardden als een teken van Christus' scheppende en herscheppende macht, zal die dag een vreugde zijn. Als zij Christus in die dag zien, verheugen zij zich in Hem. De sabbat wijst hen op de werken van de schepping als een bewijs van Zijn macht om te herscheppen. Op deze dag herinneren wij ons de verloren vrede van het paradijs (in Eden); toch vertelt ons deze dag ook van de vrede die door de Verlosser hersteld zal worden. Alles wat in de natuur te zien is, herhaalt Zijn uitnodiging: "Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." (Matth. 11:28)

De sabbat is een gouden schakel, die God en Zijn volk verenigt.

—*Maranatha* p. 236

Zoals de Sabbat het teken was dat Israël onderscheidde toen zij uit Egypte kwamen, om het aardse Kanaän binnen te gaan, zo is hij het teken dat nu Gods volk onderscheid wanneer zij uit de wereld komen om de hemelse rust in te gaan. De Sabbat is een teken van de verhouding die bestaat tussen God en zijn volk, een teken dat ze Zijn wet eren. Hij maakt een onderscheid tussen Zijn trouwe onderdanen en overtreders.

Vanuit de wolkkolom verkondigde Christus aangaande de Sabbat: "Gij zult evenwel Mijn Sabbatten onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u lieden, bij uw geslachten, opdat men wete, dat Ik de Here ben, Die u heilig." Ex. 31:13.

De sabbat, aan de wereld gegeven als een teken van God als de Schepper, is ook het teken van Hem als de Heiligmaker. De macht die alle dingen schiep, is de macht die de ziel naar Zijn beeld herschept. Voor hen die de Sabbatdag heiligen, is het een teken van heiligmaking. Ware heiligmaking wil zeggen: in harmonie zijn met God, met Hem in karakter overeenstemmen. Dit wordt ontvangen door gehoorzaamheid aan de beginselen welke een weergave van Zijn karakter zijn. En de Sabbat is het teken van gehoorzaamheid. Die met zijn hart het vierde gebod gehoorzaamt, zal de gehele wet gehoorzamen. Hij is geheiligd door de gehoorzaamheid. —*Testimonies*, vol. 6, pp. 349,350.

“En de Heer zeide tot Mozes: “Gij dan, spreek tot de Israëlieten: Maar Mijn Sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de Here ben, die u heiligt.” “Het is een teken tussen mij en de kinderen van Israël voor altijd.” Exodus 31:13. God gaf de sabbat aan Zijn volk als een voortdurend teken van Zijn liefde en genade en van hun gehoorzaamheid. Zoals Hij op deze dag rustte en verkwikt was, zo is zijn wens voor Zijn volk om ook te rusten en zich te verkwikken. Voor hun was het een voortdurende herinnering dat ze betrokken waren bij Zijn verbond en genade. Tot alle generaties zegt Hij: de Sabbat is voor Mij het teken, Mijn onderpand voor u, dat Ik de Here ben die u heiligt, dat Ik u gekozen heb, en u apart heb gezet als Mijn bijzonder volk. En als u de Sabbat heilig houdt, zal u een getuigenis zijn voor de volken op aarde dat u Mijn uitverkoren volk bent. —*Review and Herald*, 28 Oktober, 1902

Dinsdag, 12 maart: Jezus en de sabbat

Jezus wenste de valse leerstelling van de Joden, aangaande de Sabbat, te corrigeren maar Hij wilde ook Zijn discipelen op het hart drukken dat de daden van medeleven wettig waren op de sabbatdag. In de kwestie van de genezing van de verschroepelde hand, brak Hij met de gewoonte van de Joden, en hield zich aan het vierde gebod zoals God dat aan de wereld had gegeven. Door deze daad verheerlijkte Hij de Sabbat, zette de zinloze beperkingen, die een belemmering vormden aan de kant. Zijn daad van barmhartigheid eerde deze dag, terwijl zij die Hem beschuldigden, door hun vele zinloze rituelen en ceremoniën dezelfde Sabbat onteerden.

— Pamphlet: *Redemption: or de Teachings of Christ, the Anointed One*, p. 51

Er ontstond een twistpunt met betrekking tot de ware beleving van het sabbatgebod. Voor dit doel had Jezus de sabbat uitgekozen om het wonder in het badwater van Bethesda te verrichten. Hij had deze zieke man net zo goed op een willekeurige andere dag van de week kunnen genezen; hierdoor had Hij de verontwaardiging van de Joden, nu opgewekt vanwege de macht om hem te genezen, en hem te zeggen neem uw bed op en ga heen, vermeden. Maar iedere actie van Christus' leven op aarde had een wijze bedoeling; alles wat Hij deed en in Zijn lering was belangrijk in zichzelf. Hij kwam om de wet van Zijn Vader te rechtvaardigen en te eren. De sabbat, in plaats van een zegen te zijn zoals het was bedoeld, was tot een vloek geworden door de toegevoegde eisen van de Joden. Jezus wenste de sabbat van deze lasten te ontdoen om de eraan verbonden eigen heilige eerbied tot uiting te brengen. Daarom koos Hij de sabbat uit voor dit speciale werk. Hij zocht het slechtste geval uit tussen de gekwelde zieken bij het badwater van Bethesda op wie Hij zijn wonderwerkende genezingskracht kon uitoefenen. Hij vroeg hem om zijn bed de stad door te dragen, om zo het grote werk dat aan hem was verricht bekend te maken. De opdracht was om de aandacht van de mensen te krijgen voor zijn

zaak, voor de bijkomende omstandigheden van zijn geval, en voor Hem die het had volbracht. Hierdoor zou de vraag opkomen, wat geoorloofd was op de sabbatdag, het zou Hem de mogelijkheid geven om openlijk de kleinzielige vooroordelen en beperkingen van de Joden met betrekking tot de dag van de Heer aan de kaak te stellen, en hun dweepzucht en tradities nutteloos te verklaren.

Jezus verklaarde dat het werk om het lijden van een slachtoffer weg te nemen volkomen in harmonie was met de wet van de sabbat. Het stond eveneens in relatie tot de redding van zielen of de verwijdering van hun fysieke pijn. Zulk werk was in harmonie met dat van Gods engelen, die overal tussen hemel en aarde op en neer klimmen om het lijden van de mensheid te lenigen. Jezus beantwoorde hun aanklacht met de verklaring: "Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk." Al de dagen zijn van God, in welke Hij de grote plannen voor het menselijke geslacht uitwerkt. Als de uitleg die de Joden aan de wet gaven juist was, dan was de uitleg van Jehova, wiens woord alles heeft geschapen, de eerste fundamenteën van de aarde gelegd heeft, toen de morgensterren tezamen zongen en al de zonen Gods juichten, fout. Hij die Zijn werk goed en zeer goed verklaarde, en het instituut sabbat vestigde om te gedenken dat Zijn Schepping af was, zou moeten ophouden met het werk dat Hij doet en moeten stoppen met de nooit-eindigende routine van het universum.

Maar dan zou de mens zeker de vruchten van de aarde missen en de zegeningen die het leven aantrekkelijk maken. De natuur moet haar onveranderde koers voortzetten; God kan niet één enkel ogenblik Zijn hand terugtrekken, of de mens zou verzwakken en sterven. En, in dezelfde verhouding moet de mens zijn werk op de sabbat vervullen. De noden van het leven moeten ook onze aandacht hebben, de zieken moeten verzorgd, in de behoeften van de armen moet worden voorzien. God houdt hem niet onschuldig die zijn hand aftrekt van de lijdende mens op de sabbatdag. De heilige sabbat is gemaakt voor de mens en werken van liefde en geduld zijn altijd aan de orde op die dag. God wil niet dat zijn schepsels ook maar een uur pijn lijden die op de sabbat of op een andere dag verholpen zou kunnen worden.

—Pamphlet: *Redemption: or the Miracles of Christ, the Mighty One*, pp. 24-27

Woensdag, 13 maart: Sabbat en de laatste dagen

Goed te zijn en goed te doen – dat is ons deel. Het hart moet oprecht zijn met God. De voorkeuren moeten Hem zijn toegewijd, voor de werelden, de engelen, en de mensen moeten we de gezegende resultaten tonen van in Gods dienst te zijn, in overeenstemming met Zijn wil, Zijn teken dragende, laten zien dat we de zevende-dags sabbat in acht nemen. De eerbied die we laten zien voor deze dag is het teken dat we Jehova erkennen als onze God

Het houden van de zevende-dags sabbat is de grote test in deze laatste dagen. Aldus is de scheidslijn getrokken tussen hem die God dient en hem die God niet dient. Door deze dag heilig te houden, erkennen wij voor het universum dat we Hem dienen door wiens kracht de werelden geschapen is. We erkennen eveneens dat het leven gefundeerd is op gehoorzaamheid.

Geestelijk leven betekent volledige gehoorzaamheid aan God. Voor degene die in dit leven een kennis bezit van de hemelse dingen, komt met deze kennis een voortdurende heiliging tot God. Het hele wezen schikt zich naar Zijn wil.

Er is een aanleg om meer te verkrijgen, steeds meer. Er is een groter, steeds groter verlangen om meer van de kennis te hebben die van God komt. Het resultaat zal een geestelijke bekwaamheid zijn. Als we Bijbelse kennis verwerven, is het alsof we van de bladeren van de boom des levens eten.

Plichten en voorrechten zijn waarneembaar met het scherpste zintuig. Er komt

een ervaringskennis van de genadige liefde van God. Er is vrede en zuiverheid, conflict en overwinning. Het hart is gevuld met liefde voor God en de medemens. — *Manuscript Releases*. Vol. 12, pp.214,215.

In de strijd om een beloning te ontvangen, zullen zij die oppositie voeren tegen Gods volk, zich in de eindtijd verenigen met al de corrupte machten van de afvallig geworden onderdanen van de wet van Jehova. In deze strijd zal de sabbat van het vierde gebod het grote punt van beslissing zijn; want in het sabbatgebod vereenzelvigd de grote Wetgever zichzelf als de schepper van hemel en aarde. — *Manuscript Releases*, vol 19, p. 243.

Als mannen en vrouwen de ware sabbat wilden erkennen, dan ze zouden niet het woord van God verachten, zoals ze nu doen. Het waarnemen van de zevende dag zou een gouden ketting zijn die hun met hun Schepper verbindt. Maar het gebod dat de ware God aanwijst – de Schepper en Regeerder van de aarde – ontoren ze en ze zijn Hem ongehoorzaam. Dit is de reden waarom er zo weinig stabiliteit is in de wereld. De kerken hebben Gods teken weerstaan en ze stellen Zijn karakter in een verkeerd daglicht. Ze hebben Gods heilige rustdag neergehaald, en een onwettige sabbat in zijn plaats verhoogd. O, dat de mens maar wilde ophouden om zichzelf de hemel te ontzeggen door zijn eigen koppigheid. — *Manuscript Releases*, vol. 5, p. 82.

Donderdag, 14 maart: Een Psalm voor de sabbat

Gods liefde heeft een beperking gesteld aan de eis om te werken. Hij plaatste Zijn liefdevolle hand over de sabbat. Zijn eigen dag heeft hij voorzien voor familie gelegenheden, voor gemeenschap met Hem, met de natuur, en met elkaar.

De sabbat en de familie zijn tegelijk ingesteld in Eden, en het was Gods bedoeling dat deze onverbreekbaar aan elkaar gekoppeld zouden blijven. Op deze dag meer dan op welke andere dag, is het mogelijk voor ons om het leven van Eden te beleven. Het was Gods plan voor de leden van de familie om verbonden te zijn met werk en studie, aanbidding en recreatie.

Gods Heilige rust dag is gemaakt voor de mens, en werken van barmhartigheid zijn in perfecte harmonie met het doel ervan.

Het leed verzachten van de bedroefden, de mensen met zorgen te troosten, het is het werk van liefde dat God eert op Zijn heilige dag.

Omdat de sabbat een gedenkteken is van de scheppende kracht, is het de dag boven alle andere dagen als we kennis willen vergaren over de werken van God. — *The Faith I Live By*, p. 36

Houd door de week zicht op de heilige sabbat van de Heer, want het is een dag die gewijd moet zijn aan de dienst van God. Het is een dag dat de handen tot rust komen van de wereldse zaken, opdat aan de noden van de ziel speciale aandacht wordt besteed. — *My Live Today*, p. 287.

Om de sabbat te heiligen is het niet nodig dat we ons opsluiten binnen vier muren, ons verre houden van de prachtige natuur en van de vrije, versterkende lucht des hemels. In geen geval moeten we ons inlaten met werk of zakelijke transacties, dat onze gedachten afwendt van de sabbat des Heren, die Hij heeft geheiligd. We mogen zelfs niet toelaten dat we ons in gedachten bezighouden met dingen van een werelds karakter. Maar de geest kan niet verkwikt, bezielde en verheven worden wanneer we al de uren van de sabbat moeten blijven binnen vier muren, luisteren naar lange preken en langdradige, vormelijke gebeden. Van

de sabbat des Heren wordt een verkeerd gebruik gemaakt, wanneer die aldus wordt gevierd. Het doel, waarvoor hij werd ingesteld, wordt niet bereikt. De sabbat was gemaakt om de mens om hem ten zegen te zijn door zijn geest af te leiden van de wereldse bezigheden en zich te verdiepen in de goedheid en heerlijkheid Gods. Het is nodig dat Gods volk vergadert om over Hem te spreken, om van gedachten en ideeën te wisselen aangaande de waarheden, vervat in Zijn Woord en een gedeelte van de tijd te wijden aan gepast gebed. Maar die diensten, zelfs op sabbat, moeten niet saai gemaakt worden door hun lange duur en gebrek aan belangstelling. — *Testimonies*, vol 2, p. 583.

God heeft de mens zes dagen gegeven, waarin hij voor zichzelf kan werken, maar Hij heeft één dag apart gezet, waarop Hij bijzonder geëerd moet worden. Hij moet verheerlijkt, Zijn autoriteit geëerbiedigd worden. En nochtans wil de mens God beroven door een weinig van de tijd te stelen, welke de Schepper voor Zichzelf gereserveerd heeft. God stelde de zevende dag als een periode van rust voor de mens, ten bestwil van de mens alsook tot Zijn eigen verheerlijking. Hij zag hoe de mensen een dag nodig hebben om uit te rusten van het zwoegen en zorgen, en dat zijn gezondheid en zijn leven gevaar lopen zonder een periode van ontspanning na de arbeid en de zorgen van zes dagen.
— *Testimonies*, vol. 1, pp 532,533.

12. 16 mrt tot 22 mrt – Schepping en het evangelie

Sabbat namiddag, 16 maart

Aan de mens werd de eerste aanduiding van verlossing verteld in het vonnis uitgesproken tegen satan in de hof. De Heer verklaarde: "En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen." (Genesis 3:15). Dit vonnis, zo uitgesproken dat onze eerste ouders het konden horen, was voor hen een belofte. Terwijl het oorlog voorspelde tussen mens en satan, verklaarde het dat de macht van de grote tegenstander uiteindelijk zou worden gebroken. Adam en Eva stonden als criminelen voor de rechtvaardige Rechter, in afwachting van het vonnis dat de overtreding met zich meebracht, maar voordat zij hoorden van het leven van zwoegen en verdriet dat hun deel moest zijn, of van het decreet dat zij tot stof moesten terugkeren, luisterden ze naar de woorden die hen niets anders dan hoop zouden geven. Hoewel zij moesten lijden onder de macht van hun grootste vijand, verheugden ze zich op de definitieve overwinning.
— *Signs of the Times*, 4 november 1908.

Zondag, 17 maart: Genade in de tuin

In deze eerste profetie uit de Schrift is er al een aanduiding van verlossing. Hoewel een deel van het vonnis tegen de slang uitgesproken was, werd het uitgesproken binnen gehoorafstand van onze eerste ouders, en moet het daarom worden beschouwd als een belofte. Terwijl het de oorlog tussen satan en de mens aankondigt, geeft het aan, dat de macht van de grote tegenstander uiteindelijk zal worden gebroken.

Adam en Eva stonden als criminelen voor hun God, in afwachting van het vonnis welke de overtreding met zich meebracht. Maar voordat ze van de doorn en de distel hoorden, van het verdriet en de angst die hun deel zal moeten worden, en het stof waarnaar ze terug zullen keren, luisterden ze naar de woorden die hen met hoop moesten hebben geïnspireerd. Hoewel zij onder de kracht van hun tegenstander zouden moeten lijden, konden zij uitkijken naar de uiteindelijke

overwinning God verklaart: "Ik zal vijandschap zetten." Deze vijandschap wordt bovennatuurlijk voorgesteld en is niet natuurlijk te beschouwen. Toen de mens gezondigd had, werd zijn natuur kwaadaardig, en kwam hij in harmonie met satan. De hooghartige overweldiger, die erin geslaagd was onze eerste ouders te verleiden zoals hij de engelen had verleid, had erop gerekend om hun trouw en samenwerking in al zijn ondernemingen te verzekeren tegen de regering van de Hemel. Er was geen vijandschap tussen hem en de gevallen engelen. Maakt niet uit wat voor onenigheid tussen hen bestond, ze waren allemaal verenigd, als door banden van staal, in hun oppositie en haat tegen God. Maar toen satan hoorde dat het zaad van de vrouw de slang zal vermorzelen, wist hij dat hoewel hij erin was geslaagd de menselijke natuur te bederven en zijn eigen natuur op te dringen, God toch, door een mysterieus proces, de mens in zijn verloren macht zou herstellen en hen in staat zou stellen om satan te weerstaan en te overwinnen.

Het is de genade die Christus in de ziel plant, die de vijandschap tegen satan laat ontstaan. Zonder deze genade zou de mens in gevangenschap van satan blijven, een dienaar die altijd klaar staat om hem te dienen. Door het nieuwe principe in de ziel, ontstaat er een conflict waar tot dusver vrede was geweest. De kracht die Christus verschaft, maakt het mogelijk om de tiran en overweldiger te weerstaan. Wanneer een mens gezien wordt die de zonde verafschuwt in plaats van ervan te houden, wanneer hij die hartstochten die van binnenuit de macht hebben gevoerd, weerstaat en overwint, dan is het duidelijk de volledige werking van een principe van bovenaf. De Heilige Geest moet voortdurend aan de mens worden gegeven, anders houdt hij geen stand tegen de krachten van de duisternis. — *Review en Herald*, 18 juli 1882

Toen Adam volgens Gods speciale aanwijzingen, een offer voor de zonde bracht, was het voor hem een uiterst pijnlijke ceremonie. Zijn hand moest worden opgeheven om een leven te nemen, dat God alleen kan geven, om een offer voor de zonde te brengen. Het was de eerste keer dat hij de dood had meegemaakt. Terwijl hij het bloedende slachtoffer aanschouwde, stuiptrekkend bij de kwellingen van de dood, moest hij door geloof uitzien naar de Zoon van God, waarvan het slachtoffer de voorschaduw was, Die zou sterven als een offer voor de mens.

Deze ceremoniële offergave was door God ingesteld, als een eeuwige herinnering voor Adam aan zijn schuld, en ook aan de berouwvolle erkenning van zijn zonde. Deze handeling van het nemen van een leven, gaf Adam een dieper en meer volkomen begrip van zijn overtreding, welke door niets minder dan de dood van Gods geliefde Zoon kon worden verzoend. Hij was verbaasd over de oneindige goedheid en niet te evenaren liefde die een dergelijk losgeld zou geven om de schuldigen te verlossen. Terwijl Adam het onschuldige slachtoffer aan het doden was, leek het hem dat hij met zijn eigen hand het bloed van de Zoon van God aan het vergieten was. Hij wist dat als hij standvastig was gebleven aan God, en trouw aan Zijn heilige wet, er geen dood van beest noch van de mens zou zijn. Toch in het zondeoffer, wijzend naar het grote en volmaakte offer van Gods geliefde Zoon, verscheen er een ster van hoop om licht te schijnen op de donkere en vreselijke toekomst, en het te verlichten van zijn volslagen hopeloosheid en vernietiging. — *The Story of Redemption*, p. 50

Maandag, 18 maart: Zonde en dood

Dezelfde macht die de natuur onderhoudt, werkt ook in de mens. Dezelfde grote wetten die zowel de ster als het atoom geleiden, beheersen het menselijk leven. De wetten die de werking van het hart besturen, de levensstroom door het

lichaam reguleren, zijn de wetten van de machtige Intelligentie, die de rechtsbevoegdheid over de ziel heeft. Van Hem komen alle levensuitingen. Alleen in harmonie met Hem kan de ware werkingssfeer gevonden worden. Voor alle voorwerpen van Zijn schepping is de voorwaarde dezelfde — een leven dat in stand gehouden wordt door van God het leven te ontvangen; een leven uitgevoerd in harmonie met de wil van de Schepper. Zijn wet overtreden, lichamelijk, mentaal of moreel — is gelijk aan het zichzelf plaatsen buiten de harmonie van het universum, het introduceren van onenigheid, anarchie, verwoesting. — *Hoe Leid ik Mijn Kind*, p. 61,62.

God schiep de mens naar Zijn eigen beeld. Hier is geen mysterie. Er is geen grond voor de veronderstelling dat de man is geëvolueerd door langzame ontwikkeling van de lagere vormen van dierlijk of plantaardig leven. Dergelijk onderwijs verlaagt het grote werk van de Schepper naar het niveau van menselijke kleingeestigheid en aardse concepten. Mensen zijn zo intens bezig God uit te sluiten van de soevereiniteit van het universum dat ze de mens degraderen en hem beroven van de waardigheid van zijn afkomst. Hij die de sterrenhemel heeft ingesteld en met zachte vaardigheid de bloemen van het veld heeft gekleurd, die de aarde en de hemel met de wonderen van Zijn macht vulde, heeft niet nagelaten een wezen te maken die waardig is aan de hand die Hem het leven gaf, toen Hij kwam om Zijn glorieuze werk te kronen, om iemand in het midden te plaatsen als heerser van de mooie aarde. De genealogie van ons ras, gegeven door inspiratie, zoekt zijn oorsprong, niet bij een afstamming van zich ontwikkelende bacteriën, weekdieren en viervoeters, maar voert terug naar de grote Schepper. Hoewel gevormd uit het stof, was Adam "de zoon van God." — *Conflict and Courage*, p. 11

In het begin werd het hoofd van elke familie beschouwd als heerser en priester van zijn eigen huishouden. Daarna, toen het ras zich op aarde vermenigvuldigde, hadden mannen op goddelijke afspraak deze plechtige aanbidding door offerande voor het volk gebracht. Het bloed van dieren moest in de gedachten van de zondaars in verband worden gebracht met het bloed van de Zoon van God. De dood van het slachtoffer moest aan allen bewijzen dat de straf der zonde de dood was. Door de wet van offerande, erkende de zondaar zijn schuld en uitte hij zijn geloof, vooruitkijkend naar het grote en volmaakte offer van Gods Zoon, die het offeren van beesten moest voorafschaduwden. Zonder de verzoening van Gods Zoon zou er geen toedeling van zegen of zaligheid van God aan de mens zijn. God was jaloers om de eer van Zijn wet. De overtreding van deze wet had een angstig scheiding tussen God en man veroorzaakt.
— *Signs of the Times*, 30 januari 1879.

Alle geschapen wezens leven door de wil en de macht van God. Ze zijn de afhankelijke ontvangers van het leven van God. Van de hoogste seraf tot aan het nederigste dierlijk wezen, worden allen voorzien uit de Bron van het leven.
— *The Desire of Ages*, p. 785

Dinsdag, 19 maart: Toen wij nog zondaren waren...

Meteen toen de zonde er was, was er een Heiland. Christus wist dat Hij te lijden zou hebben, Hij werd plaatsvervanger voor de mens. Zodra Adam gezondigd had, stelde de Zoon van God zich als borg voor de mensheid. Denk aan hoeveel het Christus heeft gekost om de hemelse hof te verlaten, en Zijn positie te nemen aan het hoofd van de mensheid. Waarom deed Hij dit? Omdat Hij de enige was die het gevallen ras kon verlossen. Er was geen enkel

menselijk wezen in de wereld dat zonder zonde was. De zoon van God kwam van Zijn hemelse troon af, heeft Zijn koninklijk gewaad en Koninklijke kroon afgezet, en Zijn goddelijkheid gekleed met de menselijkheid. Hij kwam om voor ons te sterven, in het graf te liggen zoals de mens moet, en opgewekt te worden voor onze rechtvaardiging. Hij kwam om kennis te nemen van alle verleidingen waarmee de mens te kampen heeft. Hij stond op uit het graf en kondigde over het gehuurde graf van Jozef, "Ik ben de opstanding en het leven." (Johannes 11:25) Een gelijk aan God ging door de doodservaring ten behoeve van ons. Hij proefde de dood voor elk mens, opdat ieder mens via Hem deelgenoot van het eeuwig leven mag zijn. — *In Heavenly Places*, p. 13

"Genade zij u." (2 Korintiërs:12; Galaten 1:3; Efeziërs 1:2). We hebben alles te danken aan Gods vrije genade. Genade in het verbond heeft onze adoptie bepaald. Genade in de Verlosser heeft onze redding, onze regeneratie en onze verheerlijking als erfgenaam met Christus tot stand gebracht. Niet omdat we als eerste Hem hebben liefgehad, heeft God van ons gehouden, maar "toen wij nog zondaren waren," (Romeinen 5:8) stierf Christus voor ons, en zorgde Hij reeds voor een volledige en overvloedige voorziening voor onze verlossing. Hoewel wij door onze ongehoorzaamheid Gods ongenoegen en veroordeling verdiend hebben, heeft Hij ons niet verlaten om te worstelen met de macht van de vijand. Hemelse engelen strijden voor ons en in samenwerking met hen, kunnen we de machten van het kwaad overwinnen.

We zouden nooit de betekenis van dit woord "genade" hebben geleerd als we niet waren gevallen. God houdt van de zondeloze engelen, die in Zijn dienst staan en gehoorzaam zijn aan Zijn wetten, maar Hij geeft hen geen genade. Deze hemelse wezens weten niets van genade. Ze hebben nooit gezondigd en hebben het nooit nodig. Genade is een eigenschap van God vertoond aan de mensheid, die het niet verdient. Wij hebben het niet zelf gezocht, maar het was gezonden op zoek naar ons. God is verheugd om deze genade te schenken aan allen die ernaar hongeren, niet omdat we het waard zijn, maar omdat we het zo volkomen onwaardig zijn. De erkenning van onze nood is de kwalificatie die ons de zekerheid geeft dat we dit geschenk zullen ontvangen.

— *Review en Herald*, 15 oktober 1908.

Meet het koord als u kunt, dat vanuit de hemel is neergelaten om de mens omhoog te trekken. De enige schatting van de lengte van dit koord dat wij kunnen geven is om u naar Golgotha te wijzen.

De gevallen mens kon geen thuis in Gods paradijs hebben zonder het Lam dat geslacht werd vanaf de grondlegging der wereld. Zullen wij dan niet het kruis van Christus verheerlijken? — *Our High Calling*, blz. 45

Wie kan het lijden van Christus in de tuin van Gethsemane doorgronden, toen Hij het volle gewicht van de zonden van de wereld voelde? Zo scherp voelde Hij de zondigheid van de zonde dat voor een moment de beker in Zijn hand beefde, en heel de hemel de hartverscheurende kreet hoorde: "Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; (Matteüs 26:39), doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!" (Lukas 22:42) .De Almachtige God heeft geleden met Zijn Zoon.

Sta voor het Kruis van Golgotha, en ontdek de kosten van de verlossing. Met gebroken hart kijkt de Heilige lijder vanaf het Kruis van Golgotha op naar God, en slaakt de kreet: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" (Matteüs 27:46). De engelen van de hemel sympathiseerden met hun geliefde Commandant. Graag zouden zij uit het gelid zijn gestapt en Hem te hulp zijn

geschoten. Maar dit was niet het plan van God. Onze Heiland heeft de wijnpers alleen getreden, en van het volk was er niemand bij Hem. Het verlossingsplan werd gemaakt om redding binnen het bereik van zondaars te brengen. Christus heeft Zijn plan uitgevoerd. Zijn dood heeft eeuwig leven gebracht aan allen die Hem als een persoonlijke Heiland zullen aannemen. Maar velen, velen van hen waarvoor Hij stierf om hen te redden, weigeren om hun loyaliteit terug te geven. De wereld is hard op weg om te zijn zoals het was voor de Zondeloed. — *The Upward Look*, p. 223

Woensdag, 20 maart: De zonedragende Plaatsvervanger

Lichamelijke pijn was slechts een klein deel van de lijdensweg van de geliefde zoon van God toen Hij op het kruis hing. De zonde van de hele wereld, en ook het gevoel van Zijn Vaders toorn tegen de zondaar was op Hem, terwijl Hij de straf van de wet droeg. Het was deze last en gevoel dat Zijn goddelijke ziel verpletterd heeft. Het was het verbergen van Zijn Vaders gezicht, het gevoel dat Zijn eigen lieve Vader Hem had verlaten toen Hij de beker dronk, die de zondaar zo rijkelijk verdiende dat bracht wanhoop bracht in Zijn ziel. De scheiding die de zonde maakt tussen God en mens werd volledig bewust en intens gevoeld door de onschuldige, lijdende Man van Golgotha. Hij werd onderdrukt door de machten der duisternis en had niet een lichtstraal om de toekomst te verlichten. Zijn geestelijke lijdensweg was op dat moment zo groot dat de mens er maar een vaag beeld van kan hebben.

In zijn laatste conflict voelde Jezus de macht van Satan, die zichzelf superieur in sterkte aan de Zoon van God verklaarde. Hij suggereerde dat God Zijn Zoon verstoten had, dat Hij niet meer in de goddelijke gunst, maar nu in de handen van Zijn grote vijand lag. Christus gaf niet toe aan de martelende vijand, zelfs niet in Zijn bitterste angst. Legioenen van boze engelen waren allemaal over Hem; toch was de heilige engelen geboden om hun gelederen niet te verbreken en zich in strijd met de spottende, scheldende tegenstander te mengen, noch waren zij toegestaan hulp te geven aan de gekwelde geest van de goddelijke Lijder. . Het was in dit verschrikkelijke uur van duisternis, het gezicht van zijn Vader verborgen, legioenen van kwade engelen Hem omringend, de zonden van de wereld op Hem, dat van Zijn bleke lippen de woorden werden uitgewrongen, "mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten?" (Matteüs 27:46; Marcus 15:34). Wanneer de verzoening correct weergegeven wordt, wanneer we bewust zijn van de grote prijs die betaald is om de zondige mens van de eeuwige dood te verlossen, zal het heil van de zielen als van oneindige waarde worden gevoeld. In vergelijking met de waarde van het eeuwige leven zal al het andere in het niet vallen. Maar hoe worden de raadgevingen van onze liefdevolle Verlosser veracht. In veel gevallen wordt de aanbidding van het hart aan de wereld besteed en egoïstische belangen hebben de deur voor de zoon van God gesloten. Holle hypocrisie en trots, egoïsme en liefde voor winst, jaloezie, kwaadaardigheid en hartstocht hebben het hart dusdanig gevuld dat er geen ruimte overblijft voor Christus.

We moeten een groter, breder en dieper inzicht hebben van het leven, het lijden en de dood van de Zoon van God. Hij was eeuwig rijk; toch voor onze bestwil werd Hij arm, dat we door middel van Zijn armoede rijk zou kunnen worden gemaakt. Hij was gekleed met licht en heerlijkheid, omringd met een leger van hemelse engelen wachtend om Zijn bevelen uit te voeren; toch heeft Hij onze natuur aangenomen, en kwam Hij onder zondige mensen verblijven.

— *The Bible Echo*, 1 januari 1887.

O, was er ooit dergelijk lijden en verdriet als meegemaakt door de stervende Redder! Het was het gevoel van het ongenoegen van Zijn vader waardoor Zijn beker zo bitter was. Het was niet het lichamelijk lijden die het leven van Christus zo snel op het kruis deed beëindigen. Het was het verpletterende gewicht van de zonden van de wereld, en een gevoel van Zijn Vaders toorn dat Zijn hart brak. De glorie en ondersteunende aanwezigheid van de Vader had Hem verlaten, en wanhoop drukte haar verpletterende gewicht van duisternis op Hem, en dwong uit zijn bleek en trillende lippen de wanhopige schreeuw: "Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten?" (Matteüs 27:46; Marcus 15:34).
— *Signs of the Times*, 21 augustus 1879

Donderdag, 21 maart: Een nieuwe schepping

De verandering van hart, voorgesteld als de wedergeboorte, kan alleen door de effectieve werking van de Heilige Geest worden bewerkstelligd. Hij alleen kan ons van alle onreinheid reinigen. Als Hij wordt toegestaan om ons hart te vormen, zullen we in staat zijn het karakter van het Koninkrijk van God te onderscheiden, en de noodzaak te beseffen van de verandering die moet plaatsvinden voordat we toegang kunnen krijgen tot dit Koninkrijk. Trots en eigenliefde verzetten zich tegen de Geest van God; elke natuurlijke neiging van de ziel verzet zich tegen de verandering van eigendunk en trots naar de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus. Maar als we op de weg naar het eeuwige leven willen reizen, moeten we niet luisteren naar het fluisteren van het "Ik". In nederigheid en berouw moeten wij onze hemelse Vader smeken, "Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest!" (Psalmen 51:12). Terwijl we het Goddelijk licht ontvangen en met de hemelse intelligenties samenwerken, zijn we "wedergeboren," bevrijd van de bezoedeling van de zonde door de macht van Christus.
— *Ye Shall Receive Power*, p. 24.

"Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; de oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen" (2 Korintiërs 5:17). Door de macht van Christus hebben mannen en vrouwen de ketens van zondige gewoonte gebroken. Zij hebben afgezien van egoïsme. Het profane is eerbiedwaardig geworden, de dronkaard sober, de losbandige zuiver. Zielen die de gelijkenis van Satan hebben gedragen, worden omgevormd tot het beeld van God. Deze wijziging is op zichzelf het wonder der wonderen. Een verandering door het Woord, het is een van de diepste mysteries van het Woord. Wij kunnen het niet begrijpen; we kunnen het slechts geloven, zoals aangegeven door de Schriften, het is: "Christus onder u de hoop der heerlijkheid" (Kolossenzen 1:27). ... Door afstand te doen van alles wat hem zou hinderen om vooruitgang in de opwaartse weg te boeken of de voeten van een ander van richting zou veranderen van de smalle weg, zal de gelovige in zijn dagelijkse leven genade, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, verdraagzaamheid en de liefde van Christus onthullen. De kracht van een hoger, zuiverder, edeler leven is onze grote behoefte. De wereld legt teveel beslag op onze gedachten, en onze gedachten staan te weinig stil bij het Koninkrijk van de hemel. In zijn inspanningen om Gods ideaal te bereiken, moet de christen nergens over wanhopen. Morele en geestelijke volmaaktheid, door de genade en de macht van Christus, is aan allen beloofd. Jezus is de bron van macht, de fontein van het leven.
— *The Acts of the Apostles*, pp. 476-478.

Terwijl de hele wereld onder de hoede van God is, en de engelen de opdracht krijgen om dienst te doen in alle delen daarvan, is de kerk toch het speciale voorwerp van Gods liefde en zorg. In de kerk doet Hij experimenten van genade en liefde en trekt Hij mensen naar Zich toe. Door de genade van Christus vindt er een geweldige verandering plaats in de ontaarde harten van de mens. Het werk verricht in het karakter van de zondaars door de genade van Christus, is een groter werk dan het uitvoeren van een wonder aan het lichaam van de mens. De oude, vleselijke aard sterft, en een nieuw schepsel verschijnt naar de gelijkenis van Christus. Engelen kijken neer op dit machtige werk en verheugen zich. Zij zien dat Christus op deze zondevervloekte aarde Zijn leerschool heeft. Hij neemt de onwetende kinderen van de duisternis en van verbolgenheid en brengt hen als bereidwillige onderdanen aan Zijn voeten om van Hem te leren, dat ze arbeiders kunnen zijn samen met God; dat ze het juk van Christus kunnen oppakken en Zijn last dragen, en hun belangen met de belangen en geneugten van de hemel identificeren. Hij heeft in het vooruitzicht een goed opgeleide, goedge disciplineerde horde van werknemers, met wie Hij zijn goederen kan uitdelen en die Hij kan vertrouwen dat ze Zijn talenten met rente terugbrengen en vermenigvuldigd door belegging. Aan wie Hij eindelijk kan zeggen: "Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, ... ga in tot het feest van uw Heer." (Matteüs 25:21,23) — *Review and Herald*, 19 december 1893.

13. 23 mrt tot 29 mrt – Schepping, alweer!

Sabbat middag, 23 maart

In het licht van goddelijke openbaring, door het verzoenende Offer, zien we het glorieuze plan van verlossing, waarbij onze zonden vergeven zijn en we aangetrokken worden dichterbij het hart van oneindige liefde. We zien hoe God al Zijn gerechtigheid behoudt, en toch vergeving kan schenken aan de overtreder van Zijn wet. En we zijn niet zomaar vergeven, maar we worden aanvaard door God door de Geliefde. Het plan van verlossing is geen manier om te vluchten van de straf voor de zonde, maar daardoor is de zondaar van zijn zonden vergeven en zal hij uiteindelijk in de hemel worden ontvangen — niet als een boosdoener die vergeven is en vrijgelaten uit gevangenschap en toch met achterdocht bekeken en niet toegelaten tot vriendschap en vertrouwen, maar verwelkomd als een kind, en terug in vol vertrouwen aangenomen. Het offer van onze Heiland heeft voor genoeg voorziening gezorgd voor elke bekeerde, gelovige ziel. We zijn gered omdat God van het gekochte door het bloed van Christus houdt; en niet alleen zal Hij de berouwvolle zondaar vergeven, niet alleen zal Hij hem toestaan de hemel binnen te gaan, maar Hij, de Vader van genade, zal daar aan de poorten van de hemel wachten om ons te verwelkomen, om ons rijkelijk toegang te geven tot de woningen van de gezegende. O wat een liefde, wat wonderlijk liefde heeft de Vader laten zien in de gave van Zijn geliefde Zoon voor dit gevallen ras! En dit Offer is een kanaal voor de stroom van Zijn oneindige liefde, opdat iedereen die in Jezus Christus geloven kan, zoals de verloren zoon, volledig en kosteloos herstel van de gunst van de Hemel ontvangen — *Review en Herald*, 21 september 1886.

Zondag 24 maart: Een Nieuw Begin

Het Koninkrijk verspeeld door de zonde, heeft Christus herwonnen en de verlost en zullen het met Hem bezitten. "De rechtvaardigen beërven het land en wonen daarin voor immer." (Psalmen 37:29). De angst om de erfenis van de heiligen te materieel te laten lijken, heeft velen ertoe geleid om de waarheden

die ons ertoe brengen om de nieuwe aarde als ons thuis te zien, te vergeestelijken. Christus heeft Zijn discipelen verzekerd dat Hij woningen ging bereiden voor hen. Degenen die de leer van Gods woord aanvaardden, zullen niet volledig onwetend zijn over de hemelse woonplaats. En toch verklaart de apostel Paulus: "Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben." (2 Korintiërs 2:9). Menselijke taal is niet toereikend om de beloning van de rechtvaardigen te beschrijven. Het zal bekend zijn alleen bij degenen die het aanschouwen. Geen menselijk verstand kan de glorie van het paradijs van God begrijpen.

In de Bijbel wordt de erfenis van de verlost en een land genoemd. (Hebreeën 11:14-16.) Daar leidt de grote Herder zijn kudde naar fonteinen van levend water. De boom des levens geeft elke maand zijn vrucht en de bladeren van de boom zijn ten dienste van de Naties. Er zijn voortdurend stromende beekjes, helder als kristal, en aan weerszijden wuivende bomen, die hun schaduw werpen op de paden bereid voor de vrijgekochten van de Heer. En de weidse vlakten worden heuvels van schoonheid, en de bergen van God verheffen hun machtige toppen. Op deze rustige vlakten, naast die levende beekjes, zal Gods volk, die voor zo lang pelgrims en verdwaalden zijn geweest, een thuis vinden.

— *The Story of Redemption*, pp. 429–431

De hof van Eden bleef op de aarde lang nadat de mens verbannen was van haar mooie paden. Het gevallen ras mocht lang naar het thuis van onschuld staren, de ingang versperd door de wakende engelen. Bij de door cherubijnen bewaakte poort van het Paradijs werd de goddelijke heerlijkheid geopenbaard. Hier kwamen Adam en zijn zonen God aanbidden. Hier hebben zij hun geloften van gehoorzaamheid aan die wet vernieuwd, welks overtreding hen uit Eden had verbannen. Toen het tij van onrechtvaardigheid de wereld overstroomde en de goddeloosheid van de mens hun vernietiging heeft bepaald door een overstroming van de wateren, heeft de hand die Eden had geplant het van de aarde weggehaald. Maar bij het uiteindelijke herstel, wanneer er "een nieuwe hemel en een nieuwe aarde" (Openbaring 21:1) zal zijn, zal het glorieuzer versierd zijn dan aan het begin.

Dan zullen zij die Gods geboden hebben onderhouden in onsterfelijke vitaliteit adamscheppen onder de boom des levens; en door de oneindige eeuwen zullen de inwoners van zondeloze werelden, in die tuin van verrukking, een voorbeeld van Gods perfecte scheppingswerk aanschouwen, onaangeroerd door de vloek van de zonde — een proef van wat de hele aarde zou zijn geweest als de mens maar het glorieuze plan van de Schepper vervuld.

Het resultaat van de grote plan van verlossing is het volledig terugbrengen van de wereld in Gods gunst. Alles dat verloren was door de zonde, is hersteld. Niet alleen de mens maar de aarde is gered, om de eeuwige woonplaats te worden van de degenen die gehoorzaam waren. Gedurende zes duizend jaar heeft Satan gestreden om het bezit van de aarde. Nu wordt Gods oorspronkelijke doel in de schepping van de wereld bereikt. " daarna zullen de heiligen des Allerhoogsten het koningschap ontvangen, en zij zullen het koningschap bezitten tot in eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden." (Daniel 7:18).

— *The Adventist Home*, pp. 539, 540.

Maandag, 25 maart: Uit stof tot leven

Wat vond Adam, na zijn zonde, de betekenis te zijn van de woorden, "want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven"? (Genesis 2:17) Vond hij dat ze betekenen, zoals Satan hem wilde laten geloven, dat hij in een meer

verheven staat van bestaan zou komen? Dan waren er inderdaad grote dingen te behalen door overtreding en bleek Satan een weldoener voor het ras te zijn. Maar Adam ervoer dat dit niet de betekenis was van de goddelijke uitspraak. God verklaarde dat als straf voor de zonde, de mens terug zou keren naar de grond waaruit hij genomen was: "Want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren."(Genesis 3:19). De woorden van Satan dat "uw ogen geopend zullen worden" bleken alleen in dit opzicht waar te zijn. Nadat Adam en Eva ongehoorzaam waren aan God, werden hun ogen geopend om hun dwaasheid te onderscheiden; ze hebben kwaad leren kennen en de bittere vrucht van de zonde geproefd.

In het midden van Eden groeide de boom des levens, waarvan de vruchten kracht had om het leven te vereeuwigen. Was Adam gehoorzaam aan God gebleven, dan zou hij gebleven zijn om te genieten van de gratis toegang tot deze boom en zou hij voor eeuwig hebben geleefd. Maar toen hij gezondigd had, was hij afgesneden om nog langer deel te hebben aan de boom des levens en werd hij onderworpen aan de dood. De goddelijke zin, "want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren" verwijst naar het volslagen uitsterven van het leven. — *The Great Controversy*, pp. 532, 533

Het was niet de wil van God dat het zondeloos paar van het kwaad zou weten. Hij had hen vrijgevig het goede gegeven en het kwaad achtergehouden. Maar in tegenstelling tot Zijn verbod, hadden ze gegeten van de verboden boom en nu zullen ze van de vrucht blijven eten - zij zullen over de kennis van het kwaad beschikken - alle dagen van hun leven. Vanaf die tijd zou het menselijk ras worden getroffen door de verleidingen van Satan. In plaats van de plezierige arbeid voorheen aan hen opgedragen, zou angst en zwoegen hun lot worden. Ze zouden worden onderworpen aan teleurstelling, verdriet en pijn, en ten slotte aan de dood. — *Patriarchs en Prophets*, page 59.

Graven worden geopend, en "velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen." (Daniël 12:2.) Allen die in het geloof in de boodschap van de derde engel gestorven zijn, komen tevoorschijn uit het graf verheerlijkt, om Gods verbond van vrede met degenen die zich aan Zijn wet hebben gehouden, te horen. — *The Great Controversy*, p. 637.

Nergens in de Heilige Schrift komt de verklaring voor dat de rechtvaardigen naar hun beloning gaan of de goddelozen naar hun straf bij hun dood. De aartsvaders en de profeten hebben geen verzekering hierover nagelaten. Christus en zijn apostelen hebben niks erover gezegd. De Bijbel leert duidelijk dat de doden niet onmiddellijk naar de hemel gaan. Zij worden voorgesteld als slapend tot de opstanding. 1 Tessalonicenzen 4:14; Job 14:10-12. Op diezelfde dag dat het zilveren koord is losgemaakt en de gouden beker gebroken (Prediker 12:6) worden de gedachten van de mens gewist. Zij die naar het graf gaan, bevinden zich in de stilte. Ze weten niets meer van wat er gedaan wordt onder de zon. Job 14:21. Zalige rust voor de vermoeide rechtvaardigen! Tijd, zij het lang of kort, is maar een moment voor hen. Ze slapen; ze worden gewekt door de bazuin van God tot een glorieuze onsterfelijkheid. "Want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden.... En zodra deze vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijkheid aangedaan heeft, zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzwolgen in de overwinning." (1Korintiërs 15:52-54). Wanneer zij uit hun diepe slaap worden

geroepen beginnen ze te denken aan datgene waar ze opgehouden zijn toen ze dood gingen. Het laatste gevoel was de scheut van de dood; de laatste gedachte, dat zij onder de macht van het graf vielen. Wanneer zij uit het graf opstaan, zullen hun eerste blijde gedachte worden weerkaatst in de triomfantelijke kreet: "O dood, waar is uw prikkel? O graf, waar is uw overwinning?" (vers 55).
— *The Great Controversy*, pp. 549, 550.

Dinsdag 26 maart: Herstel van menselijke heerschappij

Voortdurend werden ook [Adam en Eva] herinnerd aan hun verloren heerschappij. Onder de lagere wezens had Adam als koning gestaan, en zo lang hij trouw bleef aan God, erkende heel de aarde zijn heerschappij. Maar toen hij gezondigd had, was deze heerschappij verspeeld. De geest van rebellie, die hij zelf had geïntroduceerd, breidde zich uit in de dierlijke schepping. Dus niet alleen het leven van de mens, maar ook de aard van de dieren, de bomen van het woud, het gras van het veld, de lucht dat hij ademde, aan allen werd de trieste les van de kennis van het kwaad verteld.

Maar de mens werd niet overgelaten aan de gevolgen van het kwaad waarvoor hij had gekozen. In het vonnis uitgesproken tegen Satan werd een teken van de verlossing gegeven. "En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw," zei God, "en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen." Genesis 3:15. Dit vonnis, uitgesproken ten aanhoren van onze eerste ouders was voor hen een belofte. Voordat ze hoorden over de doorn en de distel, over het zwoegen en verdriet dat hun deel zou zijn, of over het stof waartoe ze terug moesten keren, luisterden zij naar de woorden die hen niets anders dan hoop kon geven. Alles wat verloren was gegaan door het bezwijken voor Satan kon worden herwonnen door Christus.

— *Education*, pp. 26, 27.

Satan werd, door middel van zijn succes in het weggeleiden van de mens van het pad van gehoorzaamheid, "de god van deze wereld" (2 Korintiërs 4: 4). De heerschappij die ooit van Adam was, werd doorgegeven aan de overweldiger. Maar de zoon van God stemde ermee in om naar deze aarde te komen om de straf der zonde te betalen, en dus niet alleen de mens te redden, maar ook de verspeelde heerschappij te herstellen. Het is van dit herstel dat de profeet Micha geprofeteerd heeft toen hij zei: "En u, Schaapstoren, Ofel van de dochter van Sion, naar u zal gaan, ja, *naar u* zal komen de heerschappij van vroeger, het koningschap van de dochter van Jeruzalem." Micha 4:8 HVS

— *Lift Him Up*, p. 27.

Na zijn uitzetting uit Eden, was Adams leven op aarde gevuld met verdriet. Elk stervend blad, ieder slachtoffer van zijn offers, elke plaag in de natuur, elke vlek op iemands zuiverheid, was een nieuwe herinnering van zijn zonde.... Bijna duizend jaar droeg hij met geduldige nederigheid de straf voor de overtreding. Trouw bekeerde hij zich van zijn zonden en vertrouwde in de verdiensten van de beloofde Redder, en hij stierf in de hoop op een opstanding. De zoon van God verzoende het falen en vallen van de mens; en nu, dankzij het werk van de verzoening, is Adam hersteld tot zijn eerste heerschappij. — *Maranatha*, p. 315

Adam is hersteld in zijn eerste heerschappij. Ontroerd en vol vreugde, aanschouwt hij de bomen die hem ooit vreugde gaven — dezelfde bomen waarvan hij de vruchten zelf had verzameld in de dagen van zijn onschuld en vreugde. Hij ziet de wijnstokken die zijn eigen handen hebben opgebonden, de

bloemen die hij eens met zoveel liefde verzorgde. Zijn geest begrijpt de realiteit van wat hij ziet. Hij begrijpt dat Eden inderdaad is hersteld.

Herstel van de toegang tot de boom des levens in het lang verloren Eden, zal het menselijk ras doen uitgroeien tot de volle wasdom (Maleachi 4:2) zoals het in de oertijd de bedoeling was geweest. De laatste aanhoudende sporen van de vloek van de zonde zullen worden verwijderd en de trouwe volgelingen van Christus zullen verschijnen in "de liefelijkheid van de Here, onze God" in geest en ziel en lichaam in de perfecte beeltenis van hun Heer. O, wonderbare verlossing! Lang over gesproken, lang op gehoopt, gretig overwogen, maar nooit volledig begrepen. — *Maranatha*, p. 354

Woensdag 27 maart: Meer herstel

In de tuin die God voorbereid had als huis voor Zijn kinderen, begroetten sierlijke struiken en tere bloemen het oog bij elke wending. Er waren bomen van alle soorten, velen van hen beladen met geurig en heerlijk fruit. Op hun takken zongen de vogels hun lofliedjes. In hun schaduw vermaakten de wezens op aarde zich gezamenlijk zonder angst. — *The Ministry of Healing*, p. 261.

De voeding van de dieren is groenten en granen.... God heeft voorzien voor fruit in zijn natuurlijke staat voor onze eerste ouders. Hij gaf Adam de leiding over de tuin, om het te bewerken en ervoor te zorgen, zeggende: "het zal u tot spijszaken dienen." (Genesis 1:29). Dieren zouden andere dieren niet vernietigen voor voedsel. — *Counsels on Diets and Foods*, p. 396.

De vloek, die zwaar op de aarde rustte, en die door het hele ras van de mensheid werd gevoeld, werd ook gevoeld door de dieren. De dieren zijn in grootte en lengte van jaren gedegenereerd. Zij hebben geleden meer dan ze anders zouden lijden, door de verkeerde gewoonten van de mens. — *Selected Messages*, Bk 2, p. 418

Nadat Noach uit de ark kwam, keek hij rond naar de krachtige en woeste dieren die hij uit de ark gehaald heeft, en vervolgens naar zijn familie van acht, en was erg bang dat ze door de dieren zou worden vernietigd. Maar de Heer zond Zijn engel om aan Noach te zeggen, "En de vrees en de schrik voor u zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, al wat zich op de aardbodem roert en alle vissen der zee; in uw hand zijn zij gegeven. Alles wat zich roert, wat leeft, zal u tot spijszaken zijn; Ik heb het u alles gegeven evenals het groene kruid" (Genesis 9:2,3) — *Signs of the Times*, March 6, 1879

Niemand zal meer "kwaad doen noch verderf stichten op gans Mijn heilige berg, zegt de HERE." Jesaja 65:25. Daar zal het verloren koningschap van de mens worden hersteld en de lagere orde van wezens zal zijn macht opnieuw erkennen; het wrede zal zachtaardig worden en de bange zal vertrouwend zijn. — *Education*, p. 304.

Donderdag, 28 maart: Het Herstel van de relatie met God

Adam en Eva en hun nageslacht verloren hun recht op de boom des levens vanwege hun ongehoorzaamheid. "En de HERE God zeide: Zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven. Toen zond de HERE God hem weg uit de hof van Eden om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was." (Genesis 3:22,23). Adam en Eva overtraden de wet van God. Dit maakte het noodzakelijk voor hen

om verbannen te worden uit Eden en gescheiden te worden van de boom des levens. Als ze daarvan zouden eten, dan zou hun overtreding de zonde doen voortduren. "En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken." (Genesis 3:24) De mens was afhankelijk van de boom des levens voor onsterfelijkheid, en de Heer nam deze voorzorgsmaatregelen opdat mensen niet van die boom zouden eten "zodat hij in eeuwigheid zou leven" — en onsterfelijke zondaars worden.
— *Testimonies to Ministers*, pp. 133, 134

Op Zijn komst richt de heerlijkheid zich van "de wederoprichting aller dingen, waar God over gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher." Handelingen 3:21. Vervolgens zal de langdurende heerschappij van het kwaad worden verbroken. "Het koningschappen van deze wereld" wordt: "Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden." Openbaring 11:15

"En de heerlijkheid des HEREN zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien." "Zo zal de HERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor het oog van alle volken." Hij zal " tot een sierlijke kroon en een prachtige diadeem zijn voor de rest van Zijn volk." Jesaja 40:5; 61:11; 28:5.

Het is dan dat het vreedzame en lang verwachte Koninkrijk van de Messias onder de ganse hemel zal worden gevestigd. "Want de HERE troost Sion, Hij troost al haar puinhopen; Hij maakt haar woestijn als Eden en haar wildernis als de hof des HEREN." Jesaja 51:3 "De heerlijkheid van de Libanon is haar gegeven, de luister van de Karmel en van Saron." Jesaja 35:2

— *The Great Controversy*, pp. 301 302

Door Christus werd zowel herstel als verzoening voorzien voor de mens. De kloof die door de zonde werd gemaakt werd overbrugd door het kruis van Golgotha. Een volledige, totale redding is betaald door Jezus, uit hoofde waarvan de zondaar vergeving krijgt en de gerechtigheid van de wet gehandhaafd wordt. Allen die geloven dat Christus het verzoenende offer is, kunnen komen en vergeving voor hun zonden ontvangen; want door de verdienste van Christus, is het communicatiekanaal geopend tussen God en de mens. God kan mij aanvaarden als Zijn kind en ik kan aanspraak maken op Hem en mij verheugen in Hem als mijn liefdevolle Vader. We moeten onze hoop op de hemel alleen op Christus centreren, omdat hij onze plaatsvervanger en borg is. We hebben de wet van God overtreden en door de daden van de wet zal niemand gerechtvaardigd worden. De beste inspanningen die de mens op eigen kracht kan maken, zijn waardeloos om te voldoen aan de Heilige en rechtvaardige wet die hij heeft overtreden, maar door het geloof in Christus kan hij aanspraak maken op de gerechtigheid van de Zoon van God als het allesomvattende. Christus voldeed aan de eisen van de wet in Zijn menselijke aard. Hij droeg de vloek van de wet voor de zondaar, maakte een verzoeningsoffer voor hem, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Echt geloof maakt zich geschikt voor de gerechtigheid van Christus en de zondaar wordt een overwinnaar met Christus; want hij wordt deelgenoot van de goddelijke natuur en dus worden goddelijkheid en de mensheid gecombineerd.
— *Review en Herald*, 1 juli 1890